

9 770353 734051

3
vrednost v
MEDIA BAR

AKTUALNO
Bodo v Celju kmalu zapleti s pogrebi? [Str. 3](#)

RIMSKE TOPLICE
Komu bo Kopitnik zdaj uresničil sanje? [Str. 7](#)

INTERVJU
Jožko Smukavec, brat iz kapucinskega samostana Celje [Str. 22-23](#)

novi tednik 80 LET

Tednik za Savinjsko regijo / št. 7 / Leto 80 / 13. februar 2025 / Cena 3,50 EUR / www.novitednik.si

Ker ljubezen ne pozna meja

Pred vrati je valentinovo, praznik ljubezni, zaljubljenecv in vseh, ki se imajo radi. In ker ljubezen ne pozna meja, se simpatije rojevajo tudi med partnerji različnih narodnosti. Takšnih partnerskih zvez ni malo, tudi v naši državi niso redke. Po podatkih Statističnega urada RS je bilo leta 2021 v Sloveniji sklenjenih 705 zakonskih zvez, v katerih je imel eden od zakoncev tuje državljanstvo. Tako med ženini kot tudi med nevestami so to leto prevladovali državljani Bosne in Hercegovine. Kar zadeva druge države, je največ ženinov iz Turčije in Velike Britanije, največ nevest pa iz Ukrajine in Rusije. A naši sogovorniki Gašper, Peter in Matej so srečo v ljubezni našli s Tajko, Kitajko in Filipinko. Zanimalo nas je, kako sobivajo. [Str. 12-13](#)

Foto: Andraž Purg

DOBJE
Kaj bo z gradnjo doma starejših? [Str. 9](#)

KRONIKA
Sojenje glavnemu roparju Krekove banke [Str. 14](#)

PRILOGA

TV SPORED

EPK - NOVA GORICA IN GORICA
Spektakel, ki nas je pustil odprtih ust

STOP SPORED

Bernarda Oman
Igralka, mama, babica - vse te vloge so povezane

Al Vitranc in Apres ski na Aktualu
za se Pokal Vitranc in z njim velika zorka na snegu

Prvo elektrarno so postavili že leta 2010 s priključno močjo 0,9 megavata, minuli teden so zagnali novo sončno elektrarno z močjo 4,4 megavata. Sončni elektrarni v velenjskem industrijskem parku imata tako zdaj skupno 5,3 megavata moči, a prostor za namestitev sončnih elektrarn je še na voljo.

V velenjskem industrijskem parku Hisense Europe so pred dnevi zagnali novo sončno elektrarno

Lani presegli štiri milijarde evrov prihodkov

Skupina Hisense Europe, pod okrilje katere sodi tudi velenjsko Gorenje, je lani zabeležila 16-odstotno rast prodaje. Po nerevidiranih podatkih je iz prodaje ustvarila 4,2 milijarde evrov prihodkov, od tega je bilo 31,7 milijona evrov čistega dobička. Ob povečevanju prihodkov in tržnih deležev so v podjetju veliko vlagali tudi v trajnost in energetiko. Minuli teden so tako v velenjskem industrijskem parku zagnali novo sončno elektrarno s 4,4 megavata moči, ki je po površini druga največja v državi. Postavilo jo je podjetje Enertron, ki jo tudi upravlja in morebitne viške energije distribuira po lastnih kanalih. Gorenje je za obnovo streh, na katerih so jo namestili, namenilo 1,2 milijona evrov.

SINTIJA JURIC

V skupini Hisense Europe so po besedah izvršnega podpredsednika uprave **Tomaža Korošca** lani rasli hitreje od tekmecev. Pri velikih gospodinjstvih aparatih so zdaj šesti največji igralec na evropskem trgu, pri televizorjih tretji. V Sloveniji, Srbiji ter na Poljskem in Hrvaškem s svojo ponudbo dosegajo več kot 15-odstotni tržni delež. »Izziv nam predstavlja še dobičkonosnost, a prepričan sem, da bodo z nadaljnjim optimiranjem in nadaljnjo rastjo obsega poslovanja tudi te stvari prišle na pravo mesto,« je poudaril Korošec. V skupini Hisense Europe sicer zaposlujejo 9.700 ljudi, od tega jih v Sloveniji dela skoraj 6 tisoč, v Velenju približno 3.500.

Druga največja sončna elektrarna v državi

V okviru naložb v trajnostne projekte je velenjsko Gorenje minuli teden na strehah treh tovarn in dveh

skladišč v industrijskem parku zagnalo novo sončno elektrarno z močjo 4,4 megavata. Gre za drugo največjo sončno elektrarno v državi, ki se razteza na skupni površini 18.750 kvadratnih metrov. Po besedah **Jožeta Lužarja**, tehničnega direktorja v podjetju Enertron, ki je postavilo elektrarno in jo tudi upravlja, so njeno gradnjo začeli sredi lanskega leta in jo končali v predvidenem roku. »Predvidevamo, da bomo v 25 letih, kot je po pogodbi, zagotovili 90 gigavatnih ur energije, verjetno je bo tudi malo več,« je napovedal Lužar. Po besedah Tomaža Korošca bi tako nova sončna elektrarna ob upoštevanju povprečne porabe slovenskega gospodinjstva lahko zadoščala za pokrivanje potreb po elektriki za tisoč gospodinjstev.

Vendar to ni prva sončna elektrarna v Gorenju. Prvo z 0,9 megavatno močjo so postavili že leta 2010, njuna skupna moč v tamkajšnjem

Po besedah izvršnega podpredsednika uprave Hisense Europe **Tomaža Korošca** želijo letos ustvariti 4,6 milijarde evrov prihodkov od prodaje.

industrijskem parku tako zdaj znaša 5,3 megavata.

Elektrarni skupaj zadovoljujejo 12 odstotkov energijskih potreb podjetja, še 17 odstotkov v podjetju zagotavljajo s kogeneracijo, preostala elektrika je iz omrežja. Gorenje ima sicer od distributerja električne energije dovoljenje za vzpostavitev sončnih elektrarn s skupno močjo osem megavatov. Kot je poudaril Korošec, bodo o tem odločali, ko bodo preučili, kakšni sta uspešnost in dejanska proizvodnja nove elektrarne v primerjavi z napovedmi. Prav tako trenutno preučujejo možnost postavitve hranilnikov električne energije. Omrežnina jih, kot pravi Korošec, ne skrbi. »V Gorenju nas zaradi

precej enakomerne razporeditve tehnologij skozi vse tri izmene po izračunih omrežnina ne bo pretirano prizadela. A podrobne študije še nimamo, saj moramo najprej opraviti analize na podlagi dejanskih podatkov.«

Naložbe v energetiko in trajnost

Na področju trajnosti in energetske učinkovitosti sicer Hisense Europe izvaja tudi številne druge dejavnosti. Z namenom izboljšanja energetske učinkovitosti so v podjetju konec lanskega leta vzpostavili sistem za energetsko upravljanje, v proizvodnji kuhalnih aparatov bodo po-

novno uporabili vso odvečeno toploto, ki nastane med proizvodnim procesom in jo zdaj odvajajo skozi dimniški sistem. Prav tako bodo zamenjali sistem ogrevanja in hlajenja za celotno tovarno pomivalnih strojev, zamenjali bodo tudi strešne kupole v proizvodnji.

S področja trajnostnih projektov je Korošec med drugim izpostavil, da so v obratu Galvani za zmanjšanje okoljskih tveganj zamenjali tehnologijo kromiranja, in sicer so zamenjali 6-valentni krom s 3-valentnim. V proizvodnji pralnih in sušilnih aparatov so poskusno uvedli ponovno uporabo vode, ob tem povečujejo uporabo recikliranih materialov v izdelkih in zmanjšujejo količino odpadkov ter reciklirajo 96 odstotkov odpadkov v proizvodnji. Prizadevajo si, da bi v prihodnosti stiroporno embalažo zamenjali z ustrežnejšo iz papirnate kaše. Vrednost vseh energetskih in trajnostnih naložb, ki jih načrtujejo v bližnji prihodnosti, je 5,2 milijona evrov. Od tega bodo samo letos za naložbe s področja učinkovite rabe energije namenili 1,6 milijona evrov.

Napovedi so previdne

Letos želijo v skupini Hisense Europe med drugim povečati produktivnost in učinkovitost v proizvodnji. Poenostaviti želijo tudi poslovne procese. Razmere v podjetju so trenutno stabilne, po besedah izvršnega podpredsednika uprave **Tomaža Korošca** ne zaposlujejo in tudi ne odpustčajo, a so pri napovedih za letos previdni predvsem zaradi nevarnosti recesije na številnih evropskih trgih in zaradi zmanjšanja vlaganj v nepremičnine. »Zato so kupci precej previdni in tudi mi pri svojih napovedih. Za zdaj ostajamo zavezani rasti in ne načrtujemo izrazitih ukrepov,« je poudaril Korošec. Letos želijo ustvariti 4,6 milijarde evrov prihodkov od prodaje in desetodstotni tržni delež v Evropi, kar bi bila rast za nekaj odstotnih točk.

Foto: Andraž Purg

Sončno elektrarno je postavilo podjetje Enertron, ki z njo upravlja. V Gorenju so za obnovo streh v ta namen namenili 1,2 milijona evrov.

»Z odprtjem nove sončne elektrarne v Gorenju izpolnjujemo dva cilja. Prvi je, da želimo imeti povečan delež energije iz obnovljivih virov, drugi, da želimo imeti konkurenčno ceno energije,« je poudaril **Tomaž Korošec**.

Spremembe v Celju in pisarna v mrliški vežici

Bodo kmalu zapleti s pogrebi?

Marca bomo v Celju videli posledice iskanja koncesionarja za pokopališko in pogrebno dejavnost v zadnjem trenutku. Nenadne spremembe pri tem, kje in kako bodo odslej lahko ljudje urejali pogrebe svojih svojcev, bodo skoraj zagotovo povzročile nekaj zmede. Na celjskem pokopališču se bodo ljudje lahko dogovarjali za pogrebe na dveh točkah. Ali v prostorih Vekinga, ki ni več koncesionar, ampak dela prosto na trgu, ali pri Javnem podjetju Zelenice, ki bo svojo pisarno imelo v mrliški vežici.

SIMONA ŠOLINIČ

Celjski svetniki so decembra 2024 sprejeli Odlok o izvajanju pokopališke in pogrebne dejavnosti, ki usklajuje izvajanje pokopališke in pogrebne dejavnosti s pristojno zakonodajo. Odlok bi svetniki in občinske službe lahko sprejeli že po letu 2016, ko je zakon začel veljati, a so vsa leta čakali. Z lanskim odlokom je uveden hibridni model, kar pomeni, da je izvajanje pokopališke in pogrebne dejavnosti razdeljeno med javno podjetje in koncesionarja. V skladu s tem bo izvajanje pokopališke in pogrebne dejavnosti prešlo na Javno podjetje Zelenice.

Nesprejemljivi pogoji

Decembra se je zapletlo, saj se občina in dosedanja koncesionar Veking, ki je to delo opravljal 33 let, nista uspela dogovoriti o nadaljevanju sodelovanja. Vekingu se je iztekla koncesionarska pogodba, še več, podjetje je samo dalo »odpoved« pogodbe, vendar na njeni podlagi še do konca februarja skrbi za pogrebe kot doslej. Po naših podatkih se ni zapletlo šele decembra, ampak že veliko prej, saj naj bi Veking občino opozarjal na stvari, ki bi jih bilo treba nujno urediti. Torej naj ne bi v celoti držalo, da ni povsem želel biti več koncesionar, le skupne točke o pogojih z občino naj ne bi našel.

Ko je občina »tik pred zdajci« ugotovila, da se lahko zadeve nepredvidljivo zapletejo, je objavila razpis za koncesionarja, ki je bil končan pred dnevi, a se nanj ni prijavil nihče. Niti Veking ne. Kot so dejali pri Vekin-

gu, pogoji v razpisu niso bili sprejemljivi. Glede na to, da se na razpis ni prijavil nihče, najbrž pogoji niso bili sprejemljivi niti za druge pogrebne službe.

Zelenice kot javno podjetje, ki bo odslej oddajalo grobove in mrliško vežico v najem ter izvajalo vzdrževanje in naložbe na pokopališčih v Celju in na Teharjah, so tako potrebovale podizvajalca, ki bi skrbel za pogrebe. Pred dnevi naj bi vodstvo Zelenic opravilo pogovore z različnimi pogrebnimi službami. Kot je dejal direktor Javnega podjetja Zelenice Jože Krulec, naj bi se pogovarjali o možnosti podizvajalskega sodelovanja tudi z Vekingom, a dogovor tudi na tem področju ni bil uspešen. S podjetjem Ropotar naj bi tako Zelenice pogodbo sklenile za dve leti. In kaj vse to pomeni za Celjane?

Pomembno za stranke

Nastala situacija pomeni, da bosta na celjskem mestnem pokopališču dve točki, kamor bodo svojci pokojnika lahko odšli na pogovor za pogreb. Veking, ki ne bo več koncesionar, a bo ohranil pogrebno dejavnost, bo lahko poskrbel za vse storitve, vključno s prenosom pokojnika do mrliške vežice. Za pogreb in prenos pokojnika od mrliške vežice do groba bo poskrbelo podjetje Ropotar v sodelovanju z Javnim podjetjem Zelenice.

Razlika je, da bo Veking morda storitve zaračunal po cenah, ki veljajo na trgu, kar lahko pomeni, da jih celo zniža od cen, ki jih bodo imele Zelenice. Tako bo javno podjetje

imelo neposredno konkurenco le nekaj metrov stran – na pokopališču.

Zelenice bodo imele sprejemno pisarno v mrliški vežici, kjer se bodo ljudje dogovarjali za pogrebe, če bodo izbrali Zelenice. Ker so Celjani vsa ta leta navajeni na Veking, je pričakovati nekaj zmede, če občina, Zelenice in podjetje Ropotar ne bodo usklajeno ljudi osveščali, kako in kje lahko urejajo pogrebe. Spremenile se bodo kontaktne številke, vprašanje je celo, kje bodo Celjani zdaj na spletu spremljali enotne podatke o pogrebi. Podjetje Ropotar v Celju sicer skrbi za pogrebe na pokopališču na območju Šmartnega v Rožni dolini.

Občina je že decembra pojasnila, da je Veking deloval optimalno, izboljšanje je možno le na področju urejanja pokopališča v širšem smislu, saj pokopališki objekti in naprave zahtevajo precejšnja naložbena vlaganja. Toda večje vzdrževanje pokopališča je bilo že od nekdaj v domeni občine, čeprav so ljudje zaradi tega velikokrat kritizirali Veking.

Direktor Javnega podjetja Zelenice Jože Krulec težav ne vidi, trdi, da se bo vse uredilo na enem mestu. To drži, vendar kaj se bo zgodilo, če bo stranka urejala pogreb pri Zelenicah, želela pa bo najeti poslovilno dvorano? Ta je v lasti Vekinga. »V tem primeru se bodo stranke obrnile na Veking. Obstajajo dolgoročni načrti, da bi v bližini veže na pokopališču uredili kaj podobnega,« še dodaja Krulec.

Dogovori o pogrebi ob glasbi?

Če se bodo Celjani, ki morda ne bodo seznanjeni, da je v mrliški vežici sprejemna pisarna, obrnili na Veking, bodo morali Zelenice in podjetje Ropotar sodelovati z Vekingom pri vseh dogovorih za pogrebe. Nekaj Celjanov ima pomisleke glede tega, ali je primerno, da je sprejemna pisarna v mrliški vežici. Svojci pokojnih bodo na usklajevanja za pogrebe prišli tudi, ko bo v mrliški vežici več

ljudi zaradi drugih pogrebov, kar pomeni, da bodo na pogrebi v neposredni bližini tudi glasba in govori ...

V Vekingu podrobnosti ne komentirajo, pravijo le, da se podjetje na razpis za koncesijo ni prijavilo, ker pogoji v razpisu niso bili sprejemljivi. So se pa občanom zahvalili za dolgoletno zaupanje.

Stavba, v kateri deluje Veking, in poslovilna dvorana pa sta v lasti Vekinga. Torej bo Veking, ki bo ohranil svojo dejavnost na prostem trgu, deloval še naprej tam. Občino smo med drugim vprašali, ali obstaja možnost, da bi Vekingu dala ponudbo o odkupu prostorov, s čimer bi pridobila že urejene prostore, vendar te možnosti zaenkrat ni.

»Delali bomo z najvišjimi standardi«

Vodja oddelka za okolje in prostor ter komunalo v celjski občini Aleksandra Rezar pravi, da se je občina intenzivno ukvarjala s prenosom dejavnosti na občinsko Javno podjetje Zelenice in zagotavljanju nemotenega prehoda: »Naš cilj je, da bo izvajanje pokopališke in pogrebne dejavnosti nemo-teno in v skladu z najvišjimi standardi. Prepričani smo, da bomo s to rešitvijo dolgoročno izboljšali upravljanje obeh pokopališč.«

Ob tem je izpostavila, da občina letos na celjskem pokopališču načrtuje gradnjo žarne stene, ureditev spodnjega parkirišča, ki je že vrsto let načeto predvsem ob deževju, in prenovo sanitarij. »Začeli bomo pridobivati projektno dokumentacijo za ureditev širšega območja zgornjega parkirišča,« je dejala Rezarjeva.

Čeprav Krulec dodaja, da so Zelenice kadrovsko dovolj okrepljene za delo na pokopališču, pravi, da bodo zaposlili še tri delavce. Hkrati bo sodelovanje z Vekingom neizbežno, četudi podjetji nista našli skupnega jezika. Veking bo namreč Zelenicam predal tudi vso dokumentacijo in tudi podatke o registru grobov.

Javno podjetje Zelenice, d. o. o., bo v celoti skrbelo za vzdrževanje pokopališča in pokopaliških objektov, podizvajalec, podjetje Pogrebne storitve Ropotar, bo prevzelo večji del storitev pogrebne dejavnosti. Poskrbelo bo za izvajanje 24-urne dežurne službe, storitve grobarjev in pokopališko-pogrebnega moštva. Neuradno smo izvedeli, da bi se lahko v Celju kmalu zapletlo tudi pri izvajanju 24-urne dežurne službe, urejanje katere mora v občinah slediti jasnim in zelo obsežnim predpisom in navodilom države.

ZADETKI

»Razlika med religijo in vero je velika. Ljudje ta dva izraza pogosto zamešajo. Hodijo v cerkev samo zato, da jim bo dobro ali da bodo zdravi. Prisegajo na Boga kot na avtomat, ampak to je religija in to ni dobro. Vera je tista, ki mora biti intimna.«

Jožko Smukavec, brat kapucinar

»Kemija je znanost, ki je kot vreča brez dna. Vedno je nekaj novega. Ko že misliš, da o neki stvari veliko veš, lahko greš še globlje in globlje. Dopušča neskončne možnosti raziskovanja kemijskih mehanizmov.«

Dejan Verhovšek, doktor kemije

»Moj življenjski moto je načrtuj z glavo, vodi s srcem. Ne ozirajmo se na mnenja okolice, temveč poslušajmo svoje srce.«

Katja Škof Žavcer, inženirka informatike

»Res je pomembno, da si čim večkrat vzamemo čas za naše drage, jim pokažemo in povemo, kako zelo jih imamo radi. In seveda, da imamo radi tudi sebe in cenimo vsak dan, ki nam je namenjen. Tukaj in zdaj.«

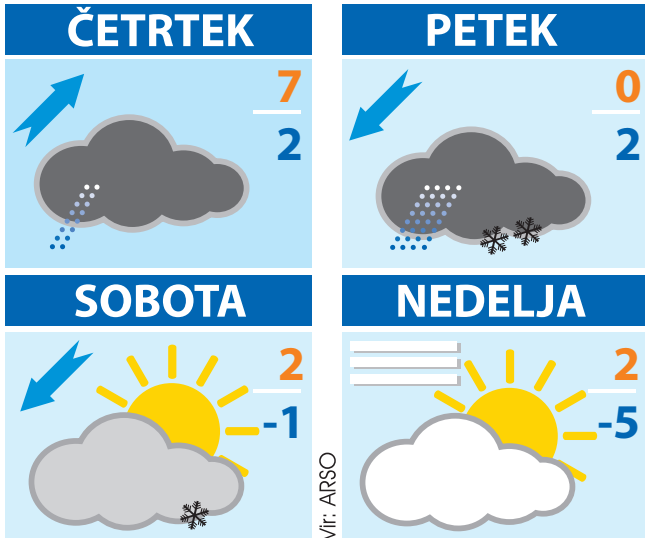
Tina Gorenjak, igralka

»Odobrenega je bilo 2,8 milijona evrov sofinanciranja za dom starejših. Vsa pohvala občinski upravi, da se je trudila za ta projekt in je bila s predlogom uspešna. A sami papirji ne štejejo nič.«

Natalija Plemenitaš Fučhs, svetnica občinskega sveta Občine Dobje

Od marca bodo vzpostavljeni tudi novi kontaktni podatki sprejemne pisarne Zelenic in dežurne številke. Uporabniki storitev bodo lahko v pisarno poklicali na telefonsko številko 03 542 12 00 ali po e-pošti pokopalisce@celje.si. Na voljo bo tudi dežurna telefonska številka 041 847 000. Dodatne informacije bodo v prihodnji dneh dostopne tudi na spletni strani www.zelenice.si. (Foto: MOC)

Skupaj ustvarjamo zgodbe že

80
LET

Letos je prav posebno leto, ko naš časopis praznuje okroglo obletnico. 2. junija 1945 je izšla prva številka časopisa z imenom Nova pot. Kasneje se je ime še večkrat spremenilo (Na delo, Naše delo, Savinjski vestnik), dolga leta ste naš časopis poznali pod imenom Celjski tednik, 12. decembra

1968 pa je prvič izšel kot Novi tednik in je to ime ohranil vse do danes.

V tem času smo kljubovali mnogim spremembam, a ostali zvesti svoji osnovni nalogi, to je poročanju o lokalnem in regionalnem dogajanju. S ponosom obeležujemo to pomemb-

no obletnico s prispevki, v katerih se bomo sprehodili skozi zgodovino našega in vašega časopisa. V vsaki številki vse do junija boste lahko prebrali zapise, ki obujajo spomine na preteklost. Veselimo se, da ostajate z nami.

Leto 2025 je torej naše leto. Praznujmo ga skupaj.

Odkrivali smo vzhajajoče pevske zvezde

Naši »Full coolovci« osvojili tudi evrovizijske odre

Že davno pred prvimi pevskimi resničnostnimi oddajami, kot sta Slovenija ima talent ali Misija Evrovizija, smo v naši medijski hiši Novi tednik in Radio Celje z lastnikom glasbenega ateljeja Coda Igorjem Korošcem odkrivali mlade pevske talente. V radijski oddaji Full Cool Demo Top smo mladim glasbenikom ponudili možnost, da v pravem glasbenem studiu posnamejo svoj prvi demo posnetek in se najprej na radijskih valovih, nato še v živo predstavijo občinstvu. Demo posnetki, posneti na izboru, so za marsikoga pomenili odskočno desko v svetlo glasbeno prihodnost. Prva zmagovalka glasbenega izbora mladih talentov je bila leta 1996 Tinkara Zorec, zdaj Fortuna. V kasnejših letih je zmagal še Anžej Dežan, v oddaji je sodelovala tudi Manuela Brečko, danes Hvala – oba sta nas pred leti zastopala tudi na Evroviziji.

SINTIJA JURIČ

V medijski hiši Novi tednik in Radio Celje že od nekdaj skrbimo za trdno vez z lokalnim okoljem. Že desetletja prirejamo številne javne prireditve, akcije in dogodke, prav tako iščemo mlade glasbene talente. Trenutno nadaljujemo že 11. sezono akcije Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo, prve mlade glasbenike smo iskali že leta 1996, ko se je iz naše otroške radijske oddaje Full Cool razvil obsežen desetletni projekt Full Cool Demo Top. V njem je glasbeno priljubljenost dobilo več kot 180 otrok.

»Osnovno pravilo je bilo, da pri studijskem snemanju posnetkov umetno nismo posegali v izvedbo avtorjev. Tako smo delali vseh deset let,« je poudaril Igor Korošec.

Zapolnili vrzel na področju iskanja mladih talentov

Pobudnika za nastanek projekta Full Cool Demo Top sta bila naša dolgoletna sodelavka Simona Brglez in lastnik glasbenega ateljeja Coda iz Celja Igor Korošec. »Med najinim

klepetom se je porodila ideja, da bi v pravem glasbenem studiu dali otrokom možnost, da posnamejo svoj prvi demo posnetek. Mladi so lahko izbrali skladbe po svoji želji, mi smo jim priskrbeli matrice znanih skladb. V vsaki mesečni oddaji na Radiu Celje smo s pomočjo glasovanja poslušalcev dobili zmagovalko oz. zmagovalca, ki se je uvrstil na javno finalno prireditev. Zanj je finalist izbrala še strokovna komisija,« se nostalgичno spominja **Simona Brglez**.

Da so s tekmovanjem mladih talentov takrat zapolnili vrzel na področju mladih v zabavni glasbi, poudarja tudi **Igor Korošec**, ki našo skupno akcijo ohranja v izredno lepem spominu. »Takrat sem opazil, da z mladimi premalo delamo na področju zabavne glasbe. Ker sem že imel glasbeno izkušnjo

s Hajdi, sem menil, da bi lahko organizirali takšen izbor mladih talentov. Izoblikovali smo jasna in pravična pravila za sodelovanje. Pomembno je bilo tudi, da studijskih posnetkov otrok nismo umetno popravljali. Vsak mlad izvajalec, ki je bil izbran na avdiciji, je imel možnost, da je skladbo zapel dvakrat ali trikrat, nato smo izbrali njegov najboljši posnetek,« je poudaril Korošec. Pri snemanju skladb sta mu ves čas pomagala še Mitja Korber in Franci Podbrežnik.

Prvič zmagala Tinkara

V projektu Full Cool Demo Top so lahko sodelovali otroci, stari do 18 let. Na zaključni prireditvi, ki je bila v diskoteki Jungla, kasneje v Casablanci in tudi v Planetu Tuš, se je pred množico obiskovalcev nato javno predstavilo 18 mladih pevcev. Med njimi so izbrali zmagovalko oz. zmagovalca sezone. »Na prireditvi smo mlade občudovali, koliko energije, žara, veselja so prelili v skladbo, in vesela sem, da so mnogi ostali v glasbenih vodah ter nekateri stali tudi na evrovizijskem odru,« je poudarila Simona Brglez.

Prva zmagovalka oddaje Full Cool Demo Top je bila leta 1996 Tinkara Zorec, zdaj Fortuna, ki je nekaj let kasneje postala članica skupine Bepop. Znano pevko in avtorico številnih knjig za otroke na ta čas vežejo zelo lepi spomini. »Do sodelovanja v projektu je prišlo sponzorstvo. Moj stric Tomo je pel z Igorjem Korošcem, s katerim smo se peljali skupaj v avtu in med potjo prepevali. Ko me je slišal, mi je predlagal, da se prijavim na novo oddajo Radia Celje. Da posnamemo demo

Na zaključni prireditvi se je vedno zbralo ogromno ljudi.

posnetek pri njem v studiu in bi potem lahko poslušalci glasovali zame. Zapela sem Madonnino Take a bow,« se spominja **Tinkara Fortuna**, ki je bila takrat stara 16 let. »To je bila zame prva takšna izkušnja, saj sem bila prvenstveno plesalka. Zmaga mi je dala dodatno potrditev, pustila pečat in mi bila potem izhodišče, ki je oblikovalo mojo nadaljnjo pot v glasbi. Še vedno imam doma plaketo, ki sem jo dobila, nagrade – snemanje pesmi v studiu Coda – še nisem izkoristila,« je hudomušno pripomnila Tinkara, ki je za izkušnjo zelo hvaležna.

Zastopala sta našo državo

Med zmagovalci našega projekta je bil v prihodnjih letih tudi slovenski evrovizijec **Anžej Dežan**, ki je prvo mesto osvojil leta 1998 s skladbo Počev, zakaj. Nato je posnel tudi album z naslovom Cigutke. »Dlje kot se pomikajo spomini na te začetke, raje se jih zave-

dam. Ne nazadnje me je prav v Celju, v oddaji Full Cool Demo Top, doletela prva glasbena zmaga. Brez Simone Brglez, ki je toliko let in s takšno predanostjo skrbela za nas na Radiu Celje, ne bi bilo Cigutk, ne bi bilo prvih učnih ur petja, ne bi

s tovrstnim medijem, neverjetna izkušnja. Uvrstila sem se v finale in spomnim se, da sem bila tretja ter sem za nagrado z očetom obiskala božični Dunaj,« je v intervjuju pred dvema letoma poudarila **Manuela Hvala** in dodala, da ji je sodelo-

»Zdi se mi, kot bi bilo včeraj, a ti mladi talenti imajo danes otroke, na Radiu Celje pa imamo zdaj zanje glasbeno izkušnjo. Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo,« je poudarila Simona Brglez.

bilo Pesmi Evrovizije,« je pred približno letom v intervjuju za naš časopis poudaril Dežan, ki je nato na Radiu Celje vodil tudi svojo oddajo Vroče.

Glasbeno pot je v Full Cool Demo Topu začela še ena naša evrovizijka, Laščanka Manuela Brečko, zdaj Hvala, ki je slovenski javnosti bolj znana pod umetniškim imenom Manu. »Takrat sem imela prvi intervju na radiu, to je bilo enkratno! Zdi se mi, da sem imela devet let. To je bil moj prvi stik

vanje v oddaji pustilo ogromen pečat. A omenjeni glasbeniki so le nekateri od vidnejših uspešnih posameznikov, ki so prečkali naše radijske mikrofone. Bilo jih je še mnogo več. Da je talentiranih mladih pevcev, ki čakajo na svojo priložnost, še veliko, zdaj dokazuje tudi naša akcija Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo, ki jo v medijski hiši v osnovnih šolah pripravljamo že enajsto leto zapored.

Foto: arhiv Simone Brglez

Zaključno prireditev je vodila Simona Brglez, ki v naši medijski hiši dela že več kot 30 let.

Kot je povedal Igor Korošec (levo), ga na našo skupno sodelovanje vežejo zelo lepi spomini. Ponošen je, da je številnim mladim odprl pot na glasbeno področje.

Preštevane glasov ... Vsa leta je bil predsednik strokovne komisije Vojko Sfiligoj. (na levi)

Povečanje proizvodnje v Rogaški Slatini

Polnilnico obnavljajo z »zelenim« betonom

Skupina Atlantic Grupa obnavlja del polnilnice v Rogaški Slatini, kjer pijače polni od leta 1972. Prvi del obnove bo končan predvidoma letos maja. Celotna naložba, ki je vredna deset milijonov evrov, naj bi bila končana prihodnje leto.

TINA STRMČNIK

Suzana Bagari, ki je pri Atlantic Grupi vodja korporativnih komunikacij v Sloveniji, Bosni in Hercegovini ter Rusiji, je pojasnila, da je obnova dela omenjene polnilnice ključen del širše strategije posodobitve in povečanja zmogljivosti proizvodnje v Rogaški Slatini. Od te naložbe si omenjena poslovna skupi-

na obeta še bolj učinkovito in kakovostno proizvodnjo. »S celovito obnovo bomo poskrbeli, da bo stavba skladna z najnovejšimi standardi, zaposlenim bo nudila sodobno urejeno delovno okolje.«

Dodala je, da projekt obenem pomeni nadgradnjo trajnostnih prizadevanj, ki se jim v skupini pri poslovanju

posvečajo že več kot desetletje. Izvajalec namreč reciklira beton, ki je bil odstranjen. Pri obnovi bo uporabil tako imenovan zeleni beton, za izolacijo stavbe pa trajnostne materiale. Obnovi prostorov polnilnice bo sledila posodobitev tamkajšnje tehnologije. Vzpostavljena bo nova, sodobna proizvodna linija.

Atlantic Grupa se je lotila obnove dela polnilnice v Rogaški Slatini. Leta 2023 je na preostanku strehe slatinske polnilnice zagnala sončno elektrarno z močjo 974 kWp, ki na letni ravni proizvede približno eno gigavatno uro električne energije, oz. več kot 30 odstotkov potreb po električni energiji v polnilnici.

»V Rogaški Slatini na dveh polnilnih linijah v treh izmenah pet dni na teden dela 76 zaposlenih. Večina je doma v neposredni bližini, na kar smo zelo ponosni. Imamo tudi nekaj primerov, da pri nas dela že več generacij ene družine,« pravi Suzana Bagari iz Atlantic Grupe.

Atlantic Grupa je v Rogaški Slatini, kjer je zaposlenih 76 delavcev, lani napolnila 65 milijonov izdelkov. V tamkajšnji polnilnici polni najbolj prepoznavne blagovne znamke, med drugim Cockto, Tempel in Donat. Letos bo na trgu ponudila novo blagovno znamko, namenjeno zdravju prebave. Omenjeno podjetje se v Rogaški Slatini ukvarja tudi z ekstrakcijo zelišč, s katerimi oskrbuje druge svoje enote.

Award for Best Small Supplier

Priznanje je dokaz, da v Zrečah delajo kakovostno ročno orodje. (Foto: arhiv podjetja)

Nagrada za Uniorjevo ročno orodje

V Uniorju so se razveselili mednarodne nagrade za najboljšega dobavitelja na področju vzdrževanj in popravil ročnega orodja v letu 2024. Prestižen naziv je zreškemu podjetju z več kot stoletno tradicijo podelila ena največjih mednarodnih industrijskih platform Fastenal Group. Po mnenju predstavnikov Uniorja je nagrada dokaz njihove zavezanosti h kakovosti in k odličnosti v industriji orodij in kovinskih produktov.

Fastenal Group je eden vodilnih distributerjev industrijskih produktov, ki je doživel pomembno rast tako v Evropi kot tudi v Kanadi in Mehiki. Unior v več kot 120 državah oskrbuje ključne industrijske proizvajalce ter servisna podjetja z visokokakovostnim ročnim orodjem ter delovno opremo.

Zaveza odličnosti

Podeljene nagrade Fastenal Groupa temeljijo na glasovih zaposlenih iz pisarn po vsej Evropi, kar odraža kolektivno priznanje odličnosti v različnih kategorijah. »V zelo konkurenčnem okolju med več sto dobavitelji so delavci v Uniorjevem programu ročnega orodja s svojim znanjem in izkušnjami dokazali predanost skupni rasti in odličnosti ter spodbujanju uspešnih partnerstev,« je navedeno v obrazložitvi.

Prejeta nagrada utrjuje Uniorjev položaj v industriji, obenem je tudi močna motivacija za delavce. Predvsem pa dokazuje, da zaposleni delajo predano in kakovostno. »Osvojen naslov je veliko priznanje odličnosti, ki jo nudimo prodajnim ekipam po vsem svetu. Prav tako potrjuje našo zavezanost učinkovitemu upravljanju trgov ter delitvi našega znanja in razvojnih strategij,« so še zapisali predstavniki podjetja Unior. BF

KREPITEV PODJETIJ V EVROPI Z NextGenerationEU smo močnejši.

Skupaj ustvarjamo priložnosti, s katerimi lahko evropska podjetja uspevajo in ustvarjajo nova delovna mesta. Z NextGenerationEU spodbujamo mala podjetja k inovativnosti in širjenju poslovanja.

Več informacij na:

**Next
Gen
EU**

CELJE – Celjski občinski denar na voljo

Dvomisijonski razpisni mošnjček

Letos bo na razpisih za spodbujanje in podporo različnim projektom s področij družbenih dejavnosti, gospodarstva, bivanja, kmetijstva, gozdarstva in podeželja, energetike, turizma namenjenih več kot dva milijona evrov oziroma približno 320 tisoč evrov več kot lani. Razpisna sredstva je celjska občina letos povečala za skoraj 18 odstotkov, dva razpisa, gre za turistične produkte in odpravo ovir, bosta letos objavljena prvič.

SIMONA ŠOLINIČ

V drugi polovici februarja bo objavljen razpis za sofinanciranje obnove stavb in sakralne dediščine, s katerim bo občina z 80 tisoč evri sofinancirala obnovo fasad in streh, 20 tisočakov bo namenjenih obnovi sakralne dediščine. (Foto: Andraž Purg)

V prvi polovici leta bodo objavljeni še razpisi za prireditve, učinkovitejšo rabo energije in veteranske organizacije. Razpis za sofinanciranje prireditev, projektov in dogodkov v Mestni občini Celje, ki niso predmet drugih financiranj iz javnih sredstev, prinaša 38 tisoč evrov. Lastnikom stanovanjskih hiš in lastnikom etažnih stanovanj v večstanovanjskih stavbah bo namenjen razpis za dodelitev nepovratnih finančnih spodbud 2025 za učinkovitejšo rabo energije in zagotavljanje prihrankov energije. Razpis bo objavljen maja. Gre za 30 tisoč evrov. Razpis za sofinanciranje delovanja veteranskih organizacij in društev bo njihovim programom namenil šest tisoč evrov.

»Javni razpis za ocenitev in razvrstitev športnih društev v prednostni program športa v Mestni občini Celje za leti 2025 in 2026 je v zaključni fazi. Objavljen je javni razpis za izbor izvajalcev in sofinanciranje vsebin ter razvojnih in strokovnih nalog letnega programa športa v Mestni občini Celje. V tem razpisu za sofinanciranje športnih društev in klubov ter športne zveze Celje namenjamo 980.951 evrov. Drugi razpis za področje športa bo razpis za promocijo Mestne občine Celje s pomočjo športa. Ta razpis bo objavljen v drugi polovici letošnjega leta. Razpisanih bo 150 tisoč evrov,« pravijo v celjski občini.

Kulturni razpisi

Na področju kulture je bil te dni objavljen razpis za izbiro kulturnih projektov, ki jih bo sofinancirala občina. Za kulturne projekte, ki so usmerjeni v razvoj in kakovost kulture, bo v okviru razpisa namenjenih 115 tisoč evrov, 51 tisočakov je za kulturi letos namenjenih še z lanskega dvoletnega razpisa. »Za področje kulture bo predvidoma maja objavljen tudi javni razpis za sofinanciranje programov ljubiteljskih kulturnih dejavnosti. Izvedel ga bo Javni sklad RS za kulturne dejavnosti iz sredstev in v imenu Mestne občine Celje. Razpisanih bo 35 tisoč evrov,« dodajajo v občini.

Zatem ko je občina lani dobila naziv Občina po meri invalidov, bo prvič letos objavila razpis za sofinanciranje izboljšav za opravo arhitektonskih ovir. 50 tisoč evrov bo namenjenih gradnji dvigal in klančin v večstanovanjskih stavbah. Ta razpis bo predvidoma objavljen v marcu.

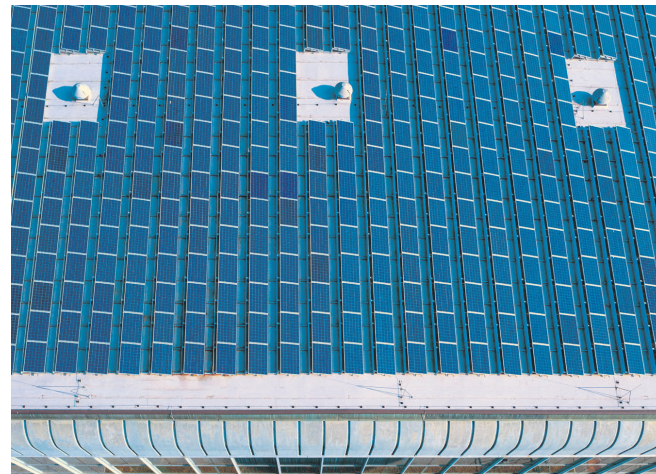
V drugi polovici februarja bo sledil razpis za zbiranje predlogov za sofinanciranje projektov s področja socialne in zdravstvene dejavnosti, v drugi polovici junija še razpis za izbiro izvajalca za iz-

Objave razpisov za občinski denar je možno spremljati na spletni strani občine.

vajanje projekta za nudenje materialne pomoči socialno ogroženim v občini. Področju sociale in zdravstva razpis namenja 133 tisoč evrov, kar je več kot lani, zmanjševanju revščine in socialne izključenosti v MOC pa 40 tisoč evrov, kar je prav tako višji znesek od lanskega. Občina bo objavila tudi razpis za sofinanciranje mladinskih programov in projektov za mlade, in sicer v drugi polovici marca, področju mladinske dejavnosti bo namenjenih 32 tisoč evrov. Spomladi bo prvič objavljen tudi razpis za sofinanciranje turističnih produktov, s katerim bo občina sofinanciranju manjših turističnih produktov, dogodkov in naložb namenila 12.500 evrov.

Pomoč gospodarstvu

Februarja se obeta javni razpis za dodeljevanje pomoči za razvoj gospodarstva v občini za leto 2025 za mikro-, mala in srednja velika podjetja. V okviru gospodarskega razpisa bo občina 20 tisoč evrov vnaprej namenila sofinanciranju najemnih poslovnih prostorov. Septembra bo objavljen krovni gospodarski razpis, ki bo spodbujanju ustanavljanja novih podjetij, ustvarjanju delovnih mest in inovativnem podjetništvu okolju namenil 198 tisočakov. »Z namenom uresničevanja strategije razvoja gospodarstva v Mestni občini Celje 2021–2027 bomo 22 tisoč evrov namenili sofinanciranju usposabljanja in izobraževanja podjetnikov ter zaposlenih v podjetjih, morebitnih podjetnikov in brezposelnih oseb. Razpis bo prav tako objavljen v septembru,« dodajajo v občini. Te dni je bil objavljen tudi razpis za sofinanciranje ukrepov ohranjanja in spodbujanja razvoja kmetijstva, gozdarstva in podeželja v občini, ki prinaša sto tisoč evrov za ukrepe, ki podpirajo trajnostni razvoj in izboljšujejo kakovost življenja na podeželju ter v ospredje postavljajo zelo pomembno vprašanje prihodnosti za čim večjo samooskrbnost. Tik pred objavo je tudi razpis za sofinanciranje malih komunalnih čistilnih naprav. Za spodbujanje varstva okolja in zmanjševanje onesnaževanja je namenjenih deset tisoč evrov.

V konzorciju Sonce 8P sodelujejo Mestna občina Celje, Dom ob Savinji, Mestna občina Velenje, Mestna občina Ptuj, Občina Mislinja, Občina Cirkulane, Občina Šmartno ob Paki in Občina Šoštanj. (Foto: Jure Kravanja/MOC)

Milijon evrov za celjske sončne elektrarne

CELJE – Celjska občina je s partnerji v konzorciju Sonce 8P uspela na razpisu Ministrstva RS za okolje, podnebje in energijo za sofinanciranje gradnje novih naprav za proizvodnjo električne energije iz sončne energije na javnih stavbah in parkiriščih. Gre za razpis v okviru načrta za okrevanje in odpornost, na katerega se je Mestna občina Celje prijavila s še šestimi občinami in celjskim Domom ob Savinji. Skupni znesek pridobljenih nepovratnih sredstev znaša malo manj kot 4,5 milijona evrov, Celju je namenjen približno milijon evrov.

»S projektom namestitve sončnih elektrarn bomo prispevali k povečanju deleža obnovljive energije v javnih stavbah. V Celju bo vzpostavljenih 1.392,51 kW novih sončnih elektrarn na različnih lokacijah. Med drugim gre za Stadion Z' dežele, Letno kopališče Celje, Zdravstveni dom Celje, osnovne šole, vrtce in druge javne stavbe. Skupno bomo sončne elektrarne postavili na 11 javnih stavbah, kot samostojni partnerski subjekt je v konzorciju sodeloval tudi celjski Dom ob Savinji, kjer je prav tako predvidena gradnja sončne elektrarne,« pravijo v Mestni občini Celje.

Gradnja sončnih elektrarn je predvidena letos. Pričakovani letni prihranek pri stroških električne energije javnih stavb Mestne občine Celje bo znašal približno 200 tisoč evrov, pri čemer v občini ocenjujejo, da bodo skupni prihranki v času življenjske dobe naprav dosegli približno 5 milijonov evrov. SŠol

Gradnja novih stanovanj v Celju

CELJE – Stanovanjski sklad RS je včeraj z Mestno občino Celje podpisal pogodbo za odkup zemljišč za gradnjo stanovanj. V občini pravijo, da to predstavlja pomemben mejnik pri širitvi javne stanovanjske ponudbe v mestu.

V Dečkovem naselju namreč Stanovanjski sklad RS načrtuje gradnjo šestih večstanovanjskih stavb ter garažne hiše in ureditev zelenih površin. Sklad bo zato s celjsko občino podpisal tudi prodajni pogodbi za odkup zemljišč površine 15 tisoč kvadratnih metrov. Stanovanjski sklad RS je vlagatelj v lastne gradnje najemnih stanovanj in sofinancira gradnje v sodelovanju z občinami in drugimi prosilci oziroma ponudniki. Obenem je tudi kupec na podlagi javnega poziva za nakup stanovanj in zemljišč za gradnjo stanovanj na območju celotne Slovenije. Sklad ima trenutno na voljo 7.389 najemnih stanovanj. Za sofinanciranje občinam letos in prihodnje leto namenja 31 milijonov evrov ter za nakupe stanovanj in zemljišč za gradnjo stanovanj 15 milijonov evrov za zagotovitev do 500 javnih najemnih stanovanj. SŠol

Osveščanje mladih o prekarnosti

CELJE – Že od junija lani traja pilotni projekt Z mladinskim delom proti prekarnosti mladih, ki ga izvaja Celjski mladinski center. Vanj je vključenih že 49 udeležencev in udeleženk iz savinjske statistične regije. Namen programa usposabljanja je celovito naslavljanje potreb mladih od 15. do 29. leta, ki so ena najranljivejših skupin pri vstopu na trg dela.

»Projekt se osredotoča na opolnomočenje mladih s potrebnimi znanji in veščinami za spopadanje s prekarnimi oblikami dela, na izboljšanje njihove zaposljivosti ter povečanje njihove socialne varnosti in kakovosti življenja,« pravijo v Celjskem mladinskem centru. Mladi v programu razvijajo tudi praktične veščine za izboljšanje zaposlitvenih možnosti, krepijo pravno pismenost in se povezujejo. V okviru projekta sta jim na voljo tudi svetovalna pomoč in psihosocialna podpora v obliki individualnih svetovalnih srečanj v živo ali na daljavo. »Ciljna skupina programa so mladi iz savinjske statistične regije, ki so na dan vključitve stari od 15 do vključno 29 let in so brezposelni, iskalci prve zaposlitve ali opravljajo delo na podlagi ene od netipičnih oblik zaposlitve, na primer na podlagi študentske napotnice, pogodbe za določen čas, podjemne, avtorske pogodbe, samozaposlitve in podobno,« dodajajo v centru. Slednji še vedno sprejema prijave mladih za sodelovanje v programu. Celjski mladinski center bo s projektom sodeloval tudi na Sejmu zaposlitvenih priložnosti in festivalu izobraževanja, ki bo 7. marca v Kongresnem centru Celje na celjskem sejmišču. SŠol

Celjski mladinski center še vedno sprejema prijave mladih, ki bi sodelovali v projektu. (Foto: MCC)

RIMSKÉ TOPLICE – Planinsko društvo Rimske Toplice po dveh letih išče novega najemnika planinske kočé na Kopitniku

Komu bo Kopitnik zdaj uresničil sanje?

»Najemniki kočé na Kopitniku se poslavljajo. Čeprav smo bili vsi zelo zadovoljni, se v življenju pojavijo novi izzivi. Zahvaljujemo se Sebastijanu, Tjaši, Danici in Slavku za čudovito gospodarjenje v naši koči in jim želimo uspešno delo še naprej,« je Planinsko društvo (PD) Rimske Toplice pred dnevi sporočilo na družbenem omrežju. Presenečenje ob novici je toliko večje, ker sta oskrbnika Sebastijan Salmič in Tjaša Vodeb vse od prevzema kočé pred približno dvema letoma poudarjala, da sta na Kopitniku začela uresničevati svoje sanje. Planinsko društvo je medtem že objavilo razpis za najem kočé.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Biti oskrbnik oziroma najemnik planinske kočé je, po izkušnjah planinskih društev sodeč, ki težko najdejo primerno osebo, vse prej kot sanjski poklic. A za Sebastijana in Tjašo je predstavljal ravno to. Dolgo sta si namreč želela, da bi nekoč lahko prevzela skrbništvo ene od koč. Sredi leta 2023 sta svoje sanje začela uresničevati na Kopitniku. Najprej sta s PD Rimske Toplice najemno pogodbo sklenila za leto, lansko poletje sta jo podaljšala še za pet let. »Komaj čakava na nove dogodivščine in na ustvarjanje novih čudovitih spominov v naši planinski koči,« je mlad par sporočil ob lanskem podalšanju najemne pogodbe. V prvem letu sta sicer spoznala, da je biti oskrbnik kočé velika odgovornost, ki terja tudi veliko dela, vendar sta rada poudarila, da pri tem neizmerno uživata in da sta željna novih izzivov. Dokazala sta, da je kočá v dobrih rokah. Svojo pozitivno energijo sta prenašala tudi na obiskovalce, zaradi česar so se ti na Kopitnik radi vračali.

Razlogi za prekinitev pogodbe

Za Sebastijana, ki prihaja iz okolice Krškega, in za Celjanko Tjašo je bila skrb za planinsko kočá na Kopitniku prvi »izlet« v gostinstvo. Oba sta namreč zaposlena v javni upravi, na sodišču v Krškem. Zadnje leto in pol sta konce tedne preživljala na Kopitniku. Kot sta dejala, jima je kočá kljub obilici dela predstavljala poseben kotiček za sproščanje in iskanje miru po napornem delovnem tednu v službi. Pred kratkim so jima v službi dodelili dodatna dežurstva ob koncih tedna. »Kljub temu sta želela še naprej ostati oskrbnika kočé na Kopitniku. Pri slednjem sta jima namreč pomagala tudi Sebastijanova starša. Vendar so po temeljitnem premisleku skupaj ugotovili, da žal ne bodo mogli več izpolnjevati pogojev iz pogodbe. Tudi v planinskem društvu smo žalostni, da se Sebastijan in Tjaša poslavljata. Bila sta odlična oskrbnika, zelo prijazna do obiskovalcev, kar se je odražalo tudi na povečanem obisku kočé,« je ra-

zloge za prekinitev pogodbe pojasnil predsednik PD Rimske Toplice Miha Seme.

Sebastijan in Tjaša bosta na Kopitniku ostala še do sredine aprila, saj imata v pogodbi trimesečni odpovedni rok. PD medtem z razpisom že s polno paro išče nove oskrbnike planinske kočé. Kot je dejal Miha Seme, je nekaj zanimanja kandidatov že bilo. Z enim je bil tudi že dogovorjen za ogled kočé, a si je kandidat nato žal premislil.

Pričakovanja

V PD Rimske Toplice od najemnika kočé na Kopitniku pričakujejo profesionalnost in urejenost. Čeprav si bolj želijo kandidate z izkušnjami na tem področju, slednje niso pogoj za prijavo na razpis. »Vesel bom vsakogar, ki ga to delo zanima in veseli. Se pa v planinskem društvu zavedamo, da je kočá na Kopitniku relativno majhna v primerjavi s sose-

dnjimi kočami in da je tudi manj znana kot na primer planinski domovi na Lisci, Mrzlici, Šmohorju, Celjski koči ...« pravi predsednik PD Rimske Toplice. Ob tem dodaja, da je planinska kočá na Kopitniku ena najlepših v slovenskem sredogorju, Kopitnik pa pristen planinski raj. Zato si želi, da bi kočá dobila dobre oskrbnike in da bi Kopitnik še naprej ob koncih tedna privabljal številne obiskovalce oziroma pohodnike. Če bi nov oskrbnik želel imeti kočá odprto tudi med tednom, še toliko bolje, pravi Miha Seme.

Če planinsko društvo do sredine aprila ne bo našlo novega oskrbnika, bo primorano kočá na Kopitniku zapreti. V planinskem društvu žal ni na voljo dovolj ljudi, pravi Seme, da bi prostovolj-

no dežurali v koči ob koncih tedna. Bo pa ne glede na to, kako uspešen bo razpis za oskrbnika, kočá tudi v prihodnje na voljo za praznovanja zaključenim družbam. »Seveda si želimo, da bi našli novega najemnika kočé in da bi ta ostala odprta. Ljudje radi prihajajo na Kopitnik, bodisi na kavo, zajtrk ali nedeljska kosila. Iščemo poštenega najemnika kočé, ki bi bil pripravljen delati in s tem nekaj doprinesiti k svoji mesečni plači ali pokojnini,« še pravi Miha Seme.

Z izbranim ponudnikom bo planinsko društvo sklenilo najemno pogodbo za preizkusno dobo enega leta, nato bo pogodbo po dogovoru lahko podaljšalo za najmanj od tri do pet let. Prijave na razpis v PD Rimske Toplice zbirajo do 15. aprila.

Planinska kočá na Kopitniku je bila zgrajena v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja. V treh gostinskih prostorih ima sto sedežev, malo manj jih je še na terasi pred njo. V koči je pet sob s 23 posteljami, ki imajo skupne sanitarije in kopalnico, v tako imenovani mali koči (spremlja-joči stavbi) je še soba z nekaj skupnimi ležišči. Dostop do kočé je urejen po lokalni asfaltirani cesti iz naselja Turje. (Foto: BA)

Delavnica o strategiji za mlade je dokazala, da je mladim mar za prihodnost občine. Njihovi predlogi bodo v pomoč pri oblikovanju Laškega kot mladim prijaznega okolja. (Foto: Občina Laško)

Kaj mladi pogrešajo v Laškem?

LAŠKO – Občina pripravlja strategijo za mlade. To bo prvi tovrsten dokument, ki bo na sistematičen način opredelil področje mladine v občini. Vseboval bo analizo stanja, mnenja in predloge mladih ter tistih, ki z njimi sodelujejo, ter ukrepe in kazalnike za spremljanje. Dokument bo veljal za obdobje petih let in bo služil kot temelj za razvoj ukrepov, ki bodo izboljšali življenje mladih, spodbujali njihovo udeležbo, podpirali zaposlovanje in podjetništvo ter krepili socialno vključenost, pojasnjujejo v Občini Laško.

Pred dnevi so v Laškem pripravili delavnico, na kateri so mladi in tisti, ki delajo z njimi (društva, organizacije ...), oblikovali ključne ukrepe za izboljšanje kakovosti življenja mladih v lokalni skupnosti. Predstavljene so bile ugotovitve iz anket, ki so jih izvedli med mladimi in društvu. Izkazalo se je, da mladi v Laškem cenijo lokalno okolje, a obenem pričakujejo boljše obveščanje, več podpore pri bivanjskih razmerah, možnosti za zaposlitve in večji izbor dejavnosti. Anketa med društvu je pokazala, da se soočajo z izzivi, kot so pridobivanje novih članov, motivacija mladih in prilagoditev vsebin njihovim zanimanjem. Društva so predlagala več sofinanciranja in drugih oblik podpore občine.

Rezultati delavnice bodo podrobno analizirani in vključeni v strategijo. Končni cilj strategije je po besedah župana Marka Šanteja ustvariti takšno lokalno okolje, ki bo mladim po končanem šolanju zagotavljalo vrnitev v domače kraje, da si bodo lahko tam ustvarili družino in se zaposlili. BA

Radeške vasi povezane s svetom

RADEČE – »Vesel sem, da tudi v našo občino končno prihaja projekt Rune, za kar so si naši občani zelo prizadevali. Izvajalec naj bi v naslednjih mesecih pripeljal optično omrežje do naših vasi,« napoveduje radeški župan Tomaž Režun. Začetek gradnje širokopasovnega optičnega omrežja, ki bo uporabnikom omogočilo dostop do hitrejših in zanesljivejših spletnih povezav, je predviden v marcu.

Območje radeške občine je del projekta, ki vključuje še občine Hrastnik, Laško, Celje, Štore in Žalec. Optične signale bo uporabnikom zagotavljalo vozlišče v naselju Brezno v občini Laško. V občini Radeče bo izvajalec gradnjo tras omrežja začel v naseljih Žebnik, Stari Dvor, Njivice in Jagnjenica. Za hitrejšo izvedbo del bo skoraj istočasno gradil omrežje med naselji (primarno omrežje) kot tudi omrežja do uporabnikov in uporabniških priključkov (sekundarno omrežje). Dela v tem sklopu bodo predvidoma trajala pol leta, gradnja uporabniških priključkov bo trajala še nekoliko dlje. Zatem bo izvajalec gradnjo nadaljeval tudi v druga naselja v občini, ki so vključena v projekt. Katera bodo, bo znano pred nadaljevanjem del, pojasnjujejo v Občini Radeče.

Pred gradnjo omrežja bodo po radeških krajevnih skupnostih predstavitveni sestanki. Pred začetkom del so na terenu tudi trgovski predstavniki podjetja, ki zbirajo tako soglasja za izvedbo del kot tudi sklepajo pogodbe za gradnjo priključka. Pogodbo lahko občani sklenejo tudi na spletni strani ruralnet-work.eu. Strošek priključka na optično povezavo po trenutno veljavnem ceniku znaša 250 evrov z DDV za fizične osebe ali 278,54 evra z DDV za pravne osebe. BA

Krajani so se konec januarja v velikem številu zbrali v Kulturnem domu Mozirje.

MOZIRJE – Suha struga bi po mnenju krajanov ogrozila njihovo poplavno varnost

Krajani ostro proti izgradnji suhe struge

Na pobudo Civilne iniciative Loke pri Mozirju je minuli mesec župan Občine Mozirje Ivan Suhoveršnik sklical zbor občanov. Zbrala se je polna dvorana krajanov, ki so enotno nasprotovali izgradnji suhe struge čez njihovo naselje, kar je eden od možnih ukrepov za zmanjšanje poplavne ogroženosti v občini. Da je morebitna izgradnja suhe struge nesprejemljiva in pomeni tudi poplavno grožnjo, se je strinjal tudi župan Ivan Suhoveršnik. Na Direkciji RS za vode pa medtem mirijo, da je načrtovanje ukrepov za zmanjšanje poplavne ogroženosti na območju mozirske občine še v zgodnji fazi. Zasnova izgradnje suhe struge je po njihovih besedah le eden izmed možnih ukrepov, ki bo morda že med vrednotenjem ocenjen kot neizvedljiv in ne bo vključen v pobudo za Državni prostorski načrt.

SINTIJA JURIČ

Morebitna izgradnja suhe struge, ki bi po idejnih načrtih bila zgrajena v naselju Loke pri Mozirju, je v zadnjih mesecih med tamkajšnjimi krajan dvignila veliko prahu. Po njihovem mnenju suha struga ni rešitev za protipoplavno varnost njihovega območja, temveč bi jo še dodatno ogrozila. Čeprav je po besedah Direkcije RS za vode izgradnja suhe struge le ena od možnosti, ki jo v okviru državnega prostorskega načrta preučujejo v direkciji, krajan želijo, da jo umaknejo iz protipoplavnih načrtov še pred sprejemanjem državnega prostorskega načrta.

Neustrezno in nevarno

Kot je poudarila Alenka Žagar iz Civilne iniciative krajanov Loke pri Mozirju,

jo, so si v zadnjih mesecih prizadevali za več srečanj s predstavniki DRSV-ja, da bi jim osebno predstavili, zakaj po njihovem mnenju projekt suhe struge tam ni ustrezen. Ravno nasprotno, po njihovem mnenju je celo nevaren. Po besedah Žagarjeve načrt

Alenka Žagar

Med krajan se je razvila obširna debata.

predvideva ohranitev in ureditev sedanje struge Savinje, hkrati bi bila skozi gosto naseljeno vas Loke pri Mozirju speljana še nova struga, ki bi prek zapornic omogočala dodaten pretok vode. Ob višjih količinah dežja oz. preтока Savinje bi bili tako krajan z vodo obkroženi na dveh straneh. Največja težava pri tem pa je ozko grlo v soteski. »Lahko zgradijo pet suhih strug, ampak s tem ne bodo izboljšali poplavne varnosti. Ko bo ta voda pritekla do soteske, ki ima omejen pretok vode, se bo tam ustavila in

bo začela udarjati nazaj proti vasi Loke pri Mozirju,« je poudarila Žagarjeva.

Projekt sicer ne predvideva odstranitve stanovanjskih hiš, potrebno pa bi bilo odstraniti nekdanji hotel Bend, prav tako tudi lokalno družinsko podjetje. Uničenih bi bilo tudi več hektarjev kmetijskih površin in poškodovanih nekaj cest. »Suha struga bi usmerila veliko količino vode v neposredno bližino hiš. Iz projekta je razvidno, da bi morala voda »voziti slalom«, na nekem mestu pa je struga speljana skoraj

»Jeseni 2024 predstavljena zasnova je le ena izmed idejnih različic in predstavlja zgolj enega od možnih ukrepov v okviru celovitih rešitev za porečje Savinje. Izdelovalec DPN bo moral v fazi priprave pobude preveriti vse izvedljive možnosti ter jih ovrednotiti z različnih vidikov,« poudarjajo na Direkciji RS za vode.

»Z zborom občanov smo na eni strani zadovoljni, saj smo se vsi krajan soglasno strinjali, da smo proti izgradnji suhe struge. Na drugi strani pa smo jezni, saj kljub pozivu ni bilo na zboru nobenega predstavnika direkcije. Tako nam sporočajo, kaj jim pomeni mali človek,« je poudarila Alenka Žagar.

povsem pravokotno na stanovanjsko hišo,« je še poudarila Žagarjeva.

Strinja se tudi župan

Da so vsi predlagani ukrepi iz delovnega gradiva, ki jih predlaga direkcija za vode, vprašljivi ravno zaradi soteske, kjer je veliko zožitev struge, je poudaril tudi mozirski župan Ivan Suhoveršnik. Tudi po njegovem mnenju je izgradnja suhe struge v Lokah pri Mozirju nesprejemljiva. »Pretok je lahko samo takšen, kot je. Vsi obkroži bi pripeljali do tega, da bi voda še hitreje naraščala zaradi ozkega grla soteske. Za Mozirje in Loke bi bila rešitev, da bi pristojni gorvodno uredili razlivna območja, zadrževalnike, ki bi jih redno čistili in vzdrževali struge, brežine in nasipe. Zelo dobro bi bilo tudi, da bi uvedli podobne ukrepe tudi na pritokih, ne le na Savinji in Dreti. Suha struga je nesprejemljiva, iz nepoplavnega področja bi naredili poplavno,« je poudaril župan, ki ne izključuje tudi možnosti razširitvi soteske.

V občini so tako na direkcijo za vode že posredovali sklepe, ki so jih s krajan skupaj izoblikovali na zboru občanov. Ti se navezujejo na nesprejemljivost suhe struge ter tudi drugih ukrepov. Prav tako bodo glede te tematike poslansko vprašanje postavili še ministru Novaku. Suhoveršnik sicer dodaja, da je bilo sicer v zadnjem času na vodotokih glede čiščenja in utrjevanja brežin ter nasipov postorjenega veliko. Prepričan je, da se bo to še nadaljevalo, hkrati pričakuje tudi poplavno študijo za reki Savinjo, Dreto in pritoke.

Direkcija možnosti še proučuje

Na Direkciji RS za vode, kjer skupaj z Ministrstvom za naravne vire in prostor trenutno izbirajo izvajalca za pripravo pobude in Državnega prostorskega načrta (DPN) za zmanjšanje poplavne ogroženosti na porečju Savinje od Mozirja do vključno Ljubnega ob

Mozirski župan Ivan Suhoveršnik pričakuje, da bo stroka upoštevala tudi njihove argumente.

Savinji, sicer poudarjajo, da bodo problematiko poplavne varnosti z omenjenim načrtom obravnavali celovito. Idejna zasnova, ki so jo lani jeseni predstavili na seji občinskega sveta v Mozirju, je po njihovih besedah le ena izmed idejnih možnosti in predstavitev zgolj enega od možnih ukrepov v okviru celovitih rešitev za porečje Savinje. To je tudi razlog, da se kljub povabilu niso udeležili zbora občanov. »Izdelovalec DPN bo moral v fazi priprave pobude preveriti vse izvedljive možnosti ter jih ovrednotiti z različnih vidikov. Vse možne rešitve bodo predstavljene na javni razgrnitvi pobude, ki bo predvidoma spomladi 2025 na sedežih prizadetih občin. Tam bo možna podaja pomislekov in pripomb, ki bodo smiselno upoštene v nadaljnjem postopku,« so poudarili na direkciji.

Ob tem so dodali še: »Lahko se izkaže, da bo predlagana rešitev, kot je načrtovanje suhe struge oziroma razbremenilnika, že v postopku vrednotenja ocenjena kot neizvedljiva ali nesmotna in morda sploh ne bo vključena v pobudo za DPN.« Po besedah direkcije so sicer izdelali pet različnih možnih ukrepov za zmanjšanje poplavne ogroženosti. Pri načrtovanju pa bodo po njihovih besedah skušali zagotoviti čim bolj učinkovito zaščito pred poplavami v celotni Savinjski dolini.

Foto: Nik Jarh

Manj uporabnikov

ŽALEC – V okviru projekta Prostofer, ki naslavlja izzive mobilnosti in dostopnosti prevoza starejših, je v občini v letu 2024 osem prostovoljk in prostovoljcev opravilo 247 voženj in skupaj prevozilo približno 9.500 kilometrov. Vseh uporabnikov storitev je bilo 65, kar je manj kot lani.

V projektu Prostofer, ki starejšim občanom občine Žalec omogoča večjo mobilnost ter jim olajša dostop do nujnih storitev, je tudi lani dejavno sodelovalo sedem prostovoljcev in ena prostovoljka. Ti so do zdravnika, v bolnišnico, na banko, pošto, v lekarno, trgovino ali pokopališče peljali 65 uporabnikov, kar je 25 manj kot leto prej, a več kot leta 2022. Prostovoljce, ki so lani skupno opravili 247 voženj in leto prej 295, je v začetku leta sprejel tudi žalski župan Janko Kos in se jim zahvalil za nesebično delo ter prispevek k izboljšanju kakovosti življenja starejših občanov v občini. Občina Žalec je sicer aprila lani od podjetja Atet za približno 14 tisočakov z DDV odkupila osebno električno vozilo Renault Zoe, ki ga je imela v najemu od začetka izvajanja projekta. Od 12. marca 2024 prostovoljni šoferji po koncu vožnje prejmejo tudi bon za topel obrok, ki ga lahko unovčijo v Mladinskem centru Žalec. V letu 2024 je bilo tako razdeljenih 125 bonov, za unovčene bone je bilo porabljenih približno 290 evrov. SJ

S projektom Prostofer so v žalski občini začeli leta 2020. (Foto: Občina Žalec)

DOBJE – Del svetnikov želelo sklic izredne seje, a sestali se bodo na redni in brez direktorice šentjurskega doma starejših

Skrbi jih, da z gradnjo doma starejših ne bo nič

Svetnica občinskega sveta Občine Dobje Natalija Plemenitaš Fuchs dvomi, da je občina naredila vse potrebne korake, da bi na mestu nekdanje stare šole do sredine leta 2026 zrasla enota doma starejših. Decembra je občino prosila za sestanek, ki bi se ga udeležili vodstvo doma in občine ter občinski svetniki. Ker s svojo pobudo ni bila uspešna, je še s tremi občinskimi svetniki dala zahtevo za sklic izredne seje. Župan Franc Leskovšek pravi, da v občini ni nobenega izrednega dogodka, zato je za ta petek sklical redno sejo. Čeprav bi naročilo za izbiro izvajalca moralo biti objavljeno že pred mesecem, verjame, da je dom še vedno možno zgraditi pravočasno, če bo le kdo pripravljen dela opraviti za razpoložljiva sredstva.

TINA STRMČNIK

Ministrstvo za solidarno prihodnost je sredi leta 2023 odobrilo 2,8 milijona evrov sofinanciranja za gradnjo enote doma starejših v Dobju. Slednji naj bi deloval kot enota Doma starejših Šentjur. Občinska svetnica Natalija Plemenitaš Fuchs (Natalija Plemenitaš Fuch in skupina volivcev) je kritična, da del svetnikov ni dovolj seznanjen s tem, kaj se dogaja z načrtovanim centrom za dolgotrajno oskrbo v Dobju. »Dvomimo, da bo center oz. dom starejših v naši občini sploh kdaj zaživel. Leti 2023 in 2024 sta mimo. Svetniki smo mirno molčali in verjeli, da bo prišlo do rušitve stare šole, kjer naj bi zrasel dom, in upali, da bo kmalu ugledal luč sveta. Vendar javno naročilo za gradnjo, kar je pogoj, da bi lahko izpeljali projekt, še vedno ni objavljeno.«

Še veliko neznank

Iz Doma starejših Šentjur, ki ga od konca lanskega novembra kot vršilka dolžnosti vodi Suzana Koštomaj, so sporočili, da je projektna do-

kumentacija za enoto doma v Dobju trenutno v pregledu pri izbranem nadzorniku, ki preverja njeno tehnično ustreznost. Dom starejših Šentjur poročila o postopkih, povezanih z načrtovano enoto doma v Dobju, dvakrat mesečno oddaja pristojnemu ministrstvu. Javno naročilo za gradnjo še ni bilo objavljeno. »Objavljeno bo, ko bomo od občine Dobje prejeli celotno projektno dokumentacijo in ko bo izbran nadzornik potrdil, da je projektna dokumentacija tehnično ustrezna in primerna za objavo na portalu javnih naročil.«

Glede tega, ali je za naložbo na voljo dovolj denarja, so iz Doma starejših Šentjur pojasnili, da je ocenjena vrednost projekta precej višja od razpoložljivih sredstev. Vse bo odvisno od vrednosti prejetih ponudb na razpisu za izbiro izvajalca. Dom starejših Šentjur pa za naložbo nima dodatnega razpoložljivega denarja. »Ko bo javno naročilo končano in bodo znani rezultati postopka, bomo lahko podali bolj jasne odgovore

Enota doma starejših naj bi zrasla na mestu tako imenovane stare šole. V Domu starejših Šentjur pravijo, da je uresničitev projekta odvisna od tega, ali bo za naložbo na voljo dovolj denarja. Drugo vprašanje je, ali bo izvajalec stavbo lahko zgradil do 30. junija prihodnje leto, ko se bo iztekel rok za dokončanje del. (Foto: Nik Jarh)

glede naslednjih korakov in uresničitve naložbe,« so sporočili. Dodali so, da so ves čas v stiku z dobjanskim županom in drugimi vpletenimi. Sestanke izvajajo s pomočjo videokonferenc, telefona ali elektronske pošte. »Za prenos informacij svetnikom Občine Dobje je pooblaščen župan, ki ima tudi vse informacije glede izvedbenih dejavnosti projekta. Interne komunikacije in poti obveščanja občinskega sveta Občine Dobje ne moremo komentirati.«

Župan kritike zavrača

Dobjanski župan Franc Leskovšek (SLS) pravi, da

navedbe o slabi obveščeniosti občinskih svetnikov glede naložbe ne držijo. »Na zadnji seji občinskega sveta, ki je bila decembra, sem vse obvestil, kaj se trenutno dogaja s projektom. To je razvidno iz zapisnika. Če želi kdo še kakšno bolj podrobno informacijo, je občinska uprava vedno na voljo.«

Povedal je, da bi moralo biti javno naročilo za izbiro izvajalca objavljeno že pred približno mesecem. Vendar je bilo v projektu za izvedbo nekaj pomanjkljivosti, ki so zdaj odpravljene. Tako da bo Dom starejših Šentjur lahko v naslednjem obdobju objavil omenjeni razpis.

Kaj pa finance?

Plemenitaš Fuchsova še izpostavlja, da občinski svetniki do sredine februarja na mizo še vedno niso prejeli

»Če se bomo držali časovnice in če bo ponudnik za razpoložljiv denar pripravljen prevzeti dela, mislim, da je dom možno zgraditi pravočasno,« pravi dobjanski župan Franc Leskovšek.

niti osnutka proračuna za letos. Ker ima občina uvedeno začasno financiranje, lahko izvaža le nekatere ukrepe. Svetnico skrbi še, da je zaradi nesprejetega proračuna in nejasnih usmeritev denar, potreben za načrtovanje doma starejših, rezerviran »na pamet«, zaradi česar je težava načrtovati denar za morebitne druge naložbe.

Da občinski svet še ni sprejel proračuna za letos, se Leskovšku ne zdi problematično. Naložba v enoto doma v Dobju je v pristojnosti Doma starejših Šentjur in ministrstva, je dejal. Proračun je v pripravi, prva obravnava bo

na petkovi seji občinskega sveta. »Tako da ničesar ne zamujamo,« je zatrdil.

Čeprav so štirje svetniki dali zahtevo za sklic izredne seje, bo ta petek v Dobju redna seja. Župan je obrazložil, da od zadnje seje nista minila niti dva meseca, in dodal, da ne vidi potrebe za sklic izredne seje. »Nimamo nobenega izrednega dogodka, redna seja pa je bila že prej predvidena za februar.« Občina je na sejo povabila tudi vršilko dolžnosti direktorice Doma starejših Šentjur, ker pa je ta odsotna, bo prišla na usklajevalni sestanek.

Utrinek z dogodka, na katerem so odkrili spominsko ploščo padlima partizanoma Alojzu Trebovcu in Stanku Golgrancu. Spominsko ploščo je pred dnevi blagoslovil pater Bogdan Knavs. (Foto: Janez Kukovič)

V spomin na izdajo in tragedijo družin

ŠENTJUR – Združenje borcev za vrednote NOB Šentjur in Krajevna organizacija NOB Dramlje sta pred dnevi v Cerovcu pri Proseniškem odkrila spominsko ploščo partizanoma, ki sta pod streli nacistov tam padla 1. februarja 1945.

Drameljska krajevna borčevska organizacija zadnja leta pripravlja slovesnost oz. pohod v spomin na prihod XIV. divizije. Tega dogodka se je pred časom udeležila Irena Trebovc, ki je predsedniku KO NOB Dramlje Janezu Kukoviču povedala za dogodek iz leta 1945, ko sta pod streli nemških vojakov padla njen stric Alojz Trebovc in njegov prijatelj Stanko Golgranc. Oba partizanska kurirja sta

bila izdana, nacisti so dobili podatek, kje bosta, je pojasnil Kukovič. »Pričakali so ju, ko sta se vračala s svoje naloge. S seboj sta imela pošto za eno od partizanskih enot. Ko sta prišla na Levstikovo domačijo, so ju obkolili Nemci ter ju umorili. Pred tem sta pošto nekako uspela skriti v sneg, tako da ni prišla v roke sovražnikom.«

Brat umorjenega Alojza Trebovca si je močno želel postavitev obeležja. Združenje borcev za vrednote NOB Šentjur je poskrbelo za vse pravne postopke, pridobilo je soglasje občine za spominsko ploščo. Klub brigadirjev mladinske delovne brigade Miloša Zidanška Šentjur, ki mu prav tako predseduje Kukovič, je

prevzel najrazličnejša opravila, od ureditve prostora, betoniranja do postavitve obeležja. Po besedah Kukoviča so tovrstna obeležja še posebej pomembna v tem času, ko se krepita nacizem in fašizem. »Stvari so zelo zapletene, zato je treba opozoriti, kam lahko pripeljejo razmere, ko je brat bratu sovražnik. Zaradi izdaje omenjenih dveh partizanov je prišlo do dogodkov, zaradi katerih sta bili močno prizadeti obe njuni družini. Njunim sorodnikom je to pustilo globoke posledice.« Kot je še dodal, so tovrstni pomniki eno od opozoril, da mora družba kot celota narediti veliko več, da se kaj takšnega ne bi več ponovilo.

TS

ŠALEŠKA DOLINA – Kaj je bilo doslej narejeno na področju pravičnega prehoda?

»Pravični prehod – ka mam pa js s tem?«

V Šaleški dolini se zadnja leta zaradi napovedanega predčasnega zaprtja Premogovnika Velenje in Termoelektrarne Šoštanj pogosto govori o pravičnem prehodu – družbenem procesu, ki se nanaša na prehod v podnebno nevtrarno gospodarstvo na način, ki naj bi bil pravičen in vključujoč za vse. In kaj so v lokalni skupnosti doslej naredili v tej smeri? Od leta 2022 v okviru Razvojne agencija Saša deluje Center za pravični prehod (CPP) savinjsko-šaleške regije, ki kot glavna informacijska točka poleg obveščanja zagotavlja mentorstva, organizira usposabljanja ter nudi pomoč pri prijavi na razpise. V iskanje razvojnih rešitev Šaleške doline vključujejo tudi mlade.

BARBARA FURMAN

Med drugim so v Centru za pravični prehod (CPP) pripravili vsebinska izhodišča za pripravo Zakona o prestrukturiranju šaleške regije ter Zakona o postopnem zapiranju Premogovnika Velenje, izvedli so več delavnic z mladimi, organizirali konferenco Zeleni vodik ter srečanje gospodarstvenikov.

Poslušajte tudi mlade

Med dosedanjimi dosežki je vodja CPP mag. Katarina Ostruh izpostavila akademijo pravičnega prehoda, v kateri so zainteresiranim občanom zagotavljali izobraževanja za poklicno dokvalifikacijo ter izpopolnjevanje znanj, ki bodo v Šaleški dolini potrebna za poklice v procesu preoblikovanja regije. »Imenovali smo dve delovni skupini, potrebe regije smo vključevali tudi v posamezne tematske dogodke. Tako je bil Turistični forum Šaleške doline usmerjen v ohranjanje tehnične dediščine premogovništva in energetike v povezavi s turizmom. Na delavnicah s srednješolci – Pravični prehod – ka mam pa js s tem?

– smo ugotavljali, kakšen je pogled mladih na prihodnost območja in kakšne so njihove potrebe ter želje. Organizirali smo tudi posvet o zelenem vodiku kot energentu prihodnosti, če omenim le najpomembnejše.«

V CPP so vzpostavili podatkovno platformo z informacijami o potrebah po

»Pogodba o delovanju Centra za pravični prehod predvideva izvajanje dejavnosti do konca leta 2029, vendar si želimo, da bi center nadaljeval delo tudi po letu 2029,« je pojasnila mag. Katarina Ostruh.

strokovnjakov za potrebe gospodarstva oziroma podjetništva v prihodnjih letih in desetletjih. To platformo bodo z leti z informacijami dopolnjevali.

V iskanju novih priložnosti

Center za pravični prehod je organiziral obisk poljske premogovne regije Velikopoljska, na katerem so spoznali njen pristop pri reševanju izzivov na področju prekvalifikacij in pre zaposlovanja delavcev v premogovništvu

Mag. Katarina Ostruh, vodja Centra za pravični prehod (Foto: osebni arhiv)

in energetiki. »Na isto temo smo med zaposlenimi v premogovniku in Termoelektrarni Šoštanj izvedli anketo o njihovi motiviranosti glede prekvalifikacij. Te informacije nam služijo pri oblikovanju programov za zaposlene v omenjenih panogah,« je še povedala vodja centra. Med paleto dejavnosti je izposta-

delovati vsi prebivalci Šaleške doline,« je poudarila.

Kaj pravita študiji?

V sodelovanju z zunanjimi izvajalci so v Centru za pravični prehod izdelali dve študiji. Prva se nanaša na raziskavo stanja družbene zavesti v savinjsko-šaleški regiji. Pokazala je, da prebivalci na tem območju pojem pravičnega prehoda poznajo bolje kot v Zasavju ali drugod po Sloveniji. Menijo, da morajo biti prizadevanja usmerjena predvsem v poklicne prekvalifikacije in v zagotavljanje novih delovnih mest.

Druga študija se nanaša na gospodarske in socialni posledice prestrukturiranja savinjsko-šaleške regije. V njej je med drugim navedeno, da bi hitro in nenadzorovano zapiranje Premogovnika Velenje in Termoelektrarne Šoštanj povzročilo večjo gospodarsko in socialno stisko. Zato je pomembno, da se prehod iz premogovništva izvede postopno, z ustreznimi podporami in vlaganji v razvoj novih gospodarskih dejavnosti.

Letos bodo v CPP nadaljevali lanske programe in vpeljali nekaj novih.

»Z ministrstvom za kohezijo in regionalni razvoj pripravljamo nov akcijski načrt, vendar o konkretnih dejavnostih še ne morem govoriti. Vsekakor bodo naša prizadevanja usmerjena v povezovanje ter iskanje priložnosti za razvoj novih ali krepitev obstoječih dejavnosti. S pristojnimi ministrstvi bomo sodelovali pri nastajanju obeh omenjenih zakonov ter skrbeli za informiranje in izobraževanje prebivalcev Šaleške doline,« je napovedala mag. Katarina Ostruh.

Šaleška dolina je pred zahtevnimi razvojnimi izzivi. (Foto: Andraž Purg)

Letni stroški delovanja CPP znašajo od 400 do 500 tisoč evrov. Denar za delovanje centra, v katerem so zaposlene štiri sodelavke, zagotavlja sklad za pravični prehod. Financiranje centra je ločeno od sredstev, ki so namenjena za izvajanje ukrepov, opredeljenih v načrtu za pravični prehod savinjsko-šaleške regije.

Skoraj 7.800 kilometrov

SLOVENSKE KONJICE – Prostovoljni vozniki v projektu Prostofer so prisotni že v številnih lokalnih skupnostih, od leta 2016 tudi v občini Slovenske Konjice. Najbolj dejaven voznik prostovoljec na Konjiškem je Ivan Mehle, ki je doslej opravil že 470 prostovoljnih ur vožnje.

Sicer je v konjiški občini v projekt Prostofer vključenih šest voznikov. Skupaj so lani opravili 144 prevozov oziroma 7.799 kilometrov. Najbolj dejaven voznik prostovoljec še vedno ostaja **Ivan Mehle**, ki je doslej opravil 114 prevozov

oziroma prevozil 6.165 kilometrov. Za temi številkami se skriva 470 prostovoljnih ur vožnje. Projekt Prostofer je v konjiški občini zaživel pred devetimi leti. Kot so pojasnili v konjiški občinski upravi, je lani prevoze šestih prostovoljnih šoferjev brezplačno koristilo 49 Konjičank in Konjičanov. Vozijo jih po različnih opravkih. Najpogosteje na terapije v bližnja zdravilišča ter na preglede in posege v zdravstveni dom ali Splošno bolnišnico Celje ter Splošno bolnišnico Slovenj Gradec, nemalokrat tudi v Univerzitetni klinični center Ljubljana. Če je

Prostofer na Konjiškem vozi že devet let. (Foto: arhiv občine)

potrebno, jih prav tako vozijo po različnih opravkih v Slovenskih Konjicah ali okolici. Brez-

plačne prostovoljne prevoze morajo občani najaviti vsaj dan ali dva prej. BF

Občinske subvencije spet na voljo

VELENJE – Za gradnjo male komunalne čistilne naprave za stanovanjske objekte lahko prebivalci velenjske občine tudi letos prejmejo nepovratno občinsko subvencijo v višini 1.500 evrov. Občina je v ta namen v letošnjem proračunu zagotovila 20 tisoč evrov. Javni razpis bo objavljen predvidoma spomladi.

Na javno kanalizacijsko omrežje je v mestni občini Velenje trenutno priključenih približno 90 odstotkov prebivalcev. Delež namerava občina še povečati. Zato lahko

občinsko subvencijo prejmejo lastniki, katerih nepremičnine niso priključene na javno kanalizacijo. V letošnjem velenjskem proračunu je za tovrstne subvencije predvidenih 20 tisoč evrov, kar bo zadostovalo za sofinanciranje male komunalne čistilne naprave trinajstim gospodinjstvom.

»Z vgradnjo male komunalne čistilne naprave pomembno prispevamo k čistejšemu okolju in varovanju naravnih virov. Čeprav zakonodaja določa, da morajo vsi

objekti brez ustreznega čiščenja odpadnih voda to zagotoviti najkasneje do konca leta 2027, želimo v naši občini ta proces pospešiti z zagotavljanjem finančne pomoči. Subvencija je odlična priložnost za lastnike objektov, ki želijo zmanjšati stroške ureditve male čistilne naprave, izboljšati kakovost bivanja in prispevati k čistejšemu okolju,« poudarjajo v občinski upravi in dodajajo, da bodo javni razpis za dodelitev subvencij objavili v prihodnjih mesecih. BF

POČITNIŠKA DRUŽENJA V OTROŠKEM MUZEJU HERMANOV BRLOG

18. februar 2025, torek

10.00 - 11.00

Vodeni ogled z raziskovanjem in igro po razstavi Svet Hermanovih prijateljev

19. februar 2025, sredo

10.00 - 11.00

Izdelava družabne igre Svet Hermanovih prijateljev

20. februar 2025, četrtek

10.00 - 11.00

Hermanova otroška ustvarjalnica Družina je vrednota

21. februar 2025, petek

10.00 - 11.00

Hermanova otroška ustvarjalnica Moj dom

26. februar 2025, torek

10.00 - 11.00

Vodeni ogled z raziskovanjem in igro po razstavi Svet Hermanovih prijateljev

Vstopnina po ceniku.

Več na www.muzej-nz-ce.si

Na ogled razstava o začetniku slovenske umetnostne zgodovine Avguštinu Stegenšku

Več kot sto let po smrti še vedno neprekosljiv

Letos mineva 150 let od rojstva in 105 let od smrti duhovnika in prvega slovenskega umetnostnega zgodovinarja dr. Avguština Stegenška (1875–1920). Ob jubilejih so v Domu sv. Jožefa v Celju na ogled postavili razstavo o življenju in delu tega pomembnega, a predolgo spregledanega strokovnjaka, ki velja za pionirja raziskovanja slovenske sakralne umetnosti in umetnostne zgodovine ter za začetnika naše spomeniške topografije.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Razstava je nastala kot spomin na dr. Avguština Stegenška, saj razen del, ki jih je napisal in so edinstvena na področju umetnostne zgodovine, in razen spominov nanj ni ostalo nič drugega. Rodil se je v Tevčah pri Laškem v družini kočarja, kasneje mlinarja in tesarja Andreja Stegenška ter njegove žene Ane. O Stegenškovem otroštvu skoraj ni znanih virov. »Njegova rojstna hiša v Tevčah je bila podrta, domačija, kjer je preživel otroštvo in mladost, ravno tako. Domačija je bila pravzaprav kriva, da sem se pred leti odločil obuditi spomin na tega velikega Slovenca. Leta 2010 je namreč pretela nevarnost, da bodo lastniki hišo porušili. Odločil sem se, da bom opozoril, kako pomemben človek je bil v njej. Tako smo na Vrhu nad Laškim v okviru Dnevoev evropske kulturne dediščine (DEKD) organizirali dogodek, na katerem so sodelovali poznavalci dela Avguština Stegenška. Nastal je tudi plakat o njem (natisnili so ga na ministrstvu za kulturo), ki je nato v času DEKD potoval po celi Sloveniji,« je začetke obujanja spominov na tega pomembnega umetnostnega zgodovinarja predstavil avtor

Avtor razstave Tomaž Majcen (na levi) in umetnostni zgodovinar Matija Plevnik sta na odprtju razstave v Domu sv. Jožefa poudarila pomen dela Avguština Stegenška. Poudarila sta, da njegovi topografski zapiski tudi po več kot sto letih veljajo za neprekosljivo umetnostno topografijo na Slovenskem.

razstave Tomaž Majcen, kustos v Muzeju Laško.

Tri leta kasneje so v Muzeju Laško pripravili manjšo razstavo o Stegenšku, ki so jo nato predstavili v laško župnišče. Pred petimi leti, ob stoti obletnici Stegenškove smrti, je nastala panojska razstava, ki je zdaj na ogled v Domu sv. Jožefa v Celju. Najprej je bila razstava postavljena v Muzeju Laško, leto kasneje še v Knjižnici Laško. V Celju bo gostovala do konca marca, nato se bo preselila v Žičko kartuzijo, jeseni verjetno še v Gornji Grad.

Izjemen človek širokega duha

Avguština Stegenška velja za pionirja raziskovanja slovenske sakralne umetnosti in umetnostne zgodovine ter za začetnika naše spomeniške topografije.

Dr. Avguština Stegenška je zaslužen za to, da so umetnostni spomeniki vsaj v dveh dekanijah res natančno popisani. Njegovi topografiji Dekanija Gornjegrajska in Konjiška dekanija pomenita tudi začetek umetnostne topografije na Slovenskem.

Starši so nadarjenega sina najprej poslali na gimnazijo v Celje, nato na dijaško semenišče v Maribor. Po maturi, ki jo je opravil z odliko, se je vpisal na mariborsko bogoslovje. Leta 1898 je bil posvečen v duhovnika. Leto zatem je odšel na študij arheologije in umetnostne zgodovine v Rim. Po vrnitvi v domovino je dobil mesto suplenta za cerkveno zgodovino in patrologijo na bogoslovnem učiteljskišču. Poleg službenih obveznosti je opravljal tudi izpite na graški univerzi, kjer je bil leta 1906 promoviran za doktorja filozofije, kar mu je omogočilo, da je bil leto kasneje imenovan za rednega profesorja cerkvenega prava, cerkvene zgodovine, patrologije in cerkvene umetnosti v visoki bogoslovni šoli v Mariboru.

»Bil je izjemen človek širokega duha. Zelo veliko je pisal, njegova bibliografija obsega več kot 270 enot. Imel je čudovite ideje, osrednja je bila, da bo popisal vse umetnostnozgodovinske spomenike v lavantinski škofiji v vseh 24 dekanijah. Začel je v Gornjem Gradu, nadaljeval v Slovenskih Konjicah, nato sta ga žal prehiteli bolezen in prva svetovna vojna. Tako je ostalo pri dveh eminentnih delih, topografijah Dekanija gornjegrajska in Konjiška dekanija,« je o Avguštinu Stegenšku in njegovem delu dejal Tomaž Majcen.

Sam opravil delo dvajsetih ljudi

Umetnostni zgodovinar Matija Plevnik iz celjske območne enote Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije je dodal, da je to, kar je naredil Avguština Stegenšek, nepredstavljivo. V tujni so topografije delale ekipe desetih ali

dvajsetih ljudi, Stegenšek pa je vse opravil sam. Na terenu je prečesal vse cerkve v dekaniji, nato se je vrnil v arhive, kjer je snov preštudiral in ponovno odšel na teren ... Njegovi topografski zapiski tako tudi po sto letih veljajo za neprekosljivo umetnostno topografijo na slovenskem območju, je dejal.

A topografija ni bila edina Stegenškova znanstvena zaposlitev. Leta 1914 je kot urednik izdal tudi prvi in edini letnik Ljubitelja krščanske umetnosti, katerega namen je bil predstavljati slovensko narodno umetnostno bogastvo in spodbujati sodobno umetnost. To pionirsko delo je bilo prvo slovensko umetnostno glasilo. Bil je tudi arhivar in knjižničar Zgodovinskega društva za slovensko Štajersko, ustanovljenega leta 1903. Ob tem ga nekateri označujejo tudi za pionirja fotografije na Slovenskem in za zelo dobrega risarja.

Po besedah Tomaža Majcna je bil Avguština Stegenšek v prvi vrsti duhovnik in šele zatem umetnostni zgodovinar. »Zase je rekel, da je srečen duhovnik. Bil je zelo strog do sebe ter tudi zelo natančen, sistematičen in svojeglav. Zaradi slednjega je imel pogosto težave tako s cerkvenimi oblastmi kot z umetnostnimi zgodovinarji,« ga je opisal Majcen.

Avguština Stegenšek je umrl 26. marca 1920 v Mariboru. Pokopan je na pobreškem pokopališču.

Foto: Andraž Purg

V 5. številki Novega tednika smo pri besedilu o slovesu Božene Orožen napačno zapisali avtorja Srečka Mačka. Omenjeno besedilo je napisala Polonca Bajc Napret.

Glineni čas

V drugem nadstropju Osrednje knjižnice Celje je minuli konec tedna svoja dela na ogled postavil celjski ljubiteljski kipar Jan Žmavc. Njegova kiparska razstava z naslovom Glineni čas obsega 17 del in v ospredje postavlja tudi Napoleona Bonaparteja. Obiskovalci si jo lahko ogledajo do konca marca.

Temelj in hkrati rdeča nit razstave so Napoleon Bonaparte in tudi konji. Naslov Glineni čas nosi razstava zato, ker so vsa dela iz žgane gline in so edinstvena. »Slog je realizem oziroma neoklasicizem, poskušal sem zajeti duh antike, renesanse in empira. Nekako sem se želel povrniti v obdobja starih klasikov Michelangela, Canove, Houdona ..., kar me najbolj navdihuje,« je o svoji razstavi povedal ljubiteljski kipar Jan Žmavc. Obiskovalci si lahko na razstavi približejo ogledajo štiri portrete slavnega Korzičana, tri konjske glave in dva konjska reliefa. Prav tako tudi avtoportret Žmavčeve desne dlani, ženske maske, ženski in moški torzo, Kristusovo glavo in orla. Vseh razstavljenih del je sedemnajst. Odprtje razstave je minulo soboto s kulturnim programom popestril še nastop Dua Vivace, s pomočjo spletnega orodja Zoom je zbrane nagovoril tudi Žmavčev osnovnošolski mentor, celjski umetnik Franc Purg. SJ

»Zelo sem bil zadovoljen z odprtjem in bi se ob tej priložnosti zahvalil direktorici Osrednje knjižnice Celje Poloni Bajc, ki me je pravzaprav spodbudila, da sem resneje začel pripravljati razstavo. Prav tako tudi akademskemu kiparju Francu Purgu, mojemu osnovnošolskemu mentorju,« je poudaril Žmavc. (Foto: Nik Jarh)

Lahko tehnologija reši svet?

Do 17. februarja bo v Osrednji knjižnici v Celju na ogled razstava Lahko tehnologija reši svet. Odprtje je bilo pred dnevi, ko so razstavo preselili v Celje iz Murske Sobote. Gre za projekt, ki je rezultat partnerstva med Veleposlanitvomo Švicarske konfederacije v Sloveniji, podjetjem Lek in Institutom Jožefa Stefana.

Udeleženci so na dogodku poseben poudarek namenili vesoljskim tehnologijam in razvoju inovacij, ki vplivajo na nadaljnje raziskovanje vesolja. Na odprtju razstave je spregovorila tudi ambasadorica Veleposlaništva Švicarske konfederacije v Sloveniji Gabriele Schreier. Poudarila je pomen močnih dvostranskih odnosov med Slovenijo in Švico, ki vplivajo tako na gospodarske kot na politične odnose. Med protokolarnimi gosti je bil tudi minister za gospodarstvo, turizem in šport Matjaž Han, ki je poudaril, da vidi veliko priložnosti za izmenjavo znanj, še posebej odkar je se je Slovenija pridružila Evropski vesoljski agenciji kot stalna članica. Na srečanju ob odprtju razstave je bilo mogoče slišati tudi, da se vedno več podjetij zaveda svojih zmognosti v vesoljski industriji. Prof. dr. Igor Mekjavič, ki je vodja Laboratorija za vesoljsko fiziologijo na Institutu Jožefa Stefana, je izpostavil tudi razumevanje vpliva ekstremnih okolij na človeka ter posledično človekovega delovanja v vesolju. SŠol

Na razstavi so predstavljene inovacije, ki ponujajo najboljše prakse na področjih čiste vode, reciklaže, biotske raznovrstnosti, dostopa do energijskih virov, zelene mobilnosti in krožnega gospodarstva. (Foto: Nik Jarh)

Srčne izbranke Gašperja, Petra in Mateja so Rummyai, Liu in Roanne

Ker ljubezen ne pozna meja

Pred vrati je valentinovo, praznik ljubezni, zaljubljenecv in vseh, ki se imajo radi. In ker ljubezen ne pozna meja, se simpatije rojevajo tudi med partnerji različnih narodnosti. Takšnih partnerskih zvez ni malo, tudi v naši državi niso redke. Po podatkih Statističnega urada RS je bilo leta 2021 v Sloveniji sklenjenih 705 zakonskih zvez, v katerih je imel eden od zakoncev tuje državljanstvo. Tako med ženini kot tudi med nevestami so to leto prevladovali državljani Bosne in Hercegovine. Kar zadeva druge države, je največ ženinov iz Turčije in Velike Britanije, največ nevest pa iz Ukrajine in Rusije. A naši sogovorniki Gašper, Peter in Matej so srečo v ljubezni našli s Tajko, Kitajko in Filipinko. Zanimalo nas je, kako sobivajo.

BARBARA FURMAN

Konjičan Gašper Brumec z ženo Rummyai in s sinom Lukasom.
(Foto: Andraž Purg)

Rummyai in Gašper: Ob nedeljah brez goveje juhe

Zanju je bilo usodno praznovanje tajskega novega leta, a ne na Tajskem, temveč v Sloveniji. Na zabavo, organizirali so jo Tajci, ki živijo v naši državi, je prišel tudi Konjičan Gašper Brumec in tam spoznal svojo Rummyai. Danes sta poročena, imata štiri otroke in svoj masažni salon v Slovenskih Konjicah. »Stranke hvalijo masažo moje žene, medtem ko mene bolj kot masaže navdušuje budizem,« pri- zna Gašper.

Ko je Rummyai spoznala Gašperja, je delala kot maserka v Termah Čatež. Zanju je trinajstica srečna številka, saj ga je prvič srečala 13. aprila na omenjeni novoletni tajski zabavi v Cerkljah ob Krki. Počasi se približuje deseta obletnica njune poroke, a spomini nanjo, kot poudarjata, ne bodo nikoli zbledeli.

Obred zahvale

Poročila sta se leta 2016 na Bledu, ki v vseh letnih časih ponuja čudovita kuliso za poroko, se strinjata. »Tajke veljajo za lepe ženske in ponosen sem, da je ena od njih moja žena. Očarala me je s svojo prikupnostjo,« pravi Gašper.

Pred poroko sta odpotovala na Tajsko, kjer je spoznal njene starše in sorodnike. »Skupaj smo opravili obred zahvale, s katerim se po njihovi tradiciji moški zahvali staršem prihodnje žene. Njena mama in oče žal nista mogla priti na najino poroko,« še pove in doda, da je sklenitev zakonske zveze predstavljala tudi velik birokratski

»Želiva, da najini otroci spoznajo obe kulturi, slovensko in tajsko, zato se učijo oba jezika. To bo dobrodošla popotnica za njihovo življenje,« poudarjata Rummyai in Gašper.

zalogaj, saj je Rummyai v svoji domovini morala pridobiti številna potrdila oziroma dokumente ter jih dostaviti upravni enoti pri nas.

Prevzel ga je budizem

Gašper pojasni, da ga je Tajska kot dežela očarala, navdušila pa religija. »Budizem združuje raznolikost tradicij, prepričan je ter praks, ki naj bi večinoma temeljile na učenjih Siddharthe Gajtame, bolj znane po imenu Buda, kar v sanskrtu pomeni prebujeni ali razsvetljeni. Z ženo sva obiskovala maše, na katerih sem se počutil pomirjeno in sproščeno. Zato sem se še bolj poglobil v budi-

zem in s pomočjo budistične vere uspel premostiti psihične težave, kot sta anksioznost in depresija.«

O omenjenih težavah, ki so ga pestile dlje časa, se je pogovarjal z budističnim menihom, ki mu je dal nekaj dragocenih nasvetov. »Med drugim mi je svetoval, naj nekaj dobrega storim za otroke. Tako sem en dan

preživel v tamkajšnjem vrtcu. Drug drugemu smo podarili prijetne trenutke. V Slovenijo sem se vrnil kot prerojen, saj se mi je počutje bistveno izboljšalo. Takrat sem začel verjeti v nekaj presežnega.«

Uresničena želja

Slovensko-tajska družina Brumec, ki je danes že šest-članska, živi v hiši v Slovenskih Konjicah. Najstarejši sin Miha je star osem let, petletna hči Mina in triletna Mila obiskujeta vrtec, najmlajši sin Lukas je dopolnil devet mesecev. »Ko sva izbirala imena za otroke, sva se odločila, da jim ne bova dala tajskih imen, saj ne želiva, da bi izstopali. Med sovrstniki

so lepo sprejeti. Z ženo tu in tam slišiva kakšne neprimerne pripombe zgolj zato, ker je ona Tajka in sem jaz Slovenec. Žalostno je, da imajo dandanes nekateri še predsodke do narodnostno mešanih zakonov,« pravi Gašper.

Njun masažni salon so Konjičani in okoličani lepo sprejeli, saj radi prihajajo na sprostitvene masaže. Da bi nekoč odprla svoj masažni salon, si je Rummyai zaželela, ko je kot maserka delala v Termah Čatež. In to željo si je z možem pomočjo pred leti uresničila. Pravi, da jo še vedno čudi, kako hitro in stresno živimo Slovenci. In kako zelo smo kot narod storilnostno naravnani. Opaža tudi, da ob obilici obveznosti pogosto pozabimo nase, na svoje zdravje in dobro počutje.

Po čem diši v kuhinji?

»Slovenska hrana je okusna, vendar me ne nasiti,« je iskrena Rummyai, zato v domači kuhinji najpogosteje pripravlja tajske jedi, predvsem pad thai, tradicionalno tajsko jed z ocvrtimi riževimi rezanci, s kozicami, z arašidi, umešanimi jajci, s sladkorjem in fižolovimi kalčki. Lahko tudi s piščancem. Ta jed je kombinacija sladkega in kislega, slanega in pikantnega, svežega in kuhanega

Družina Brumec v božično-novoletnem vzdušju (Foto: osebni arhiv)

oziroma praženega. »Ob nedeljah pri nas doma goveje juhe ne kuhamo,« pripomni Gašper.

Kot še pravita, so bili nazadnje na Tajskem leta 2019, potem jim je obiske preprečila pandemija. Tja nameravajo odpotovati letos. »To bo

ganljivo srečanje, saj bodo otroci spoznali sorodnike. Želiva, da najini otroci spoznajo obe kulturi, zato se učijo oba jezika. To bo zagotovo dobrodošla popotnica za njihovo življenje,« poudarjata Rummyai in Gašper.

Liu in Peter: Poroka brez slavlja

Liu Yingying in Peter Zupanc sta se spoznala v Nanjingu na Kitajskem, kjer je on odrasle učil angleščino, Lui je bila njegova študentka. Obojestranska simpatija je najprej prerasla v prijateljstvo, zatem v ljubezen, ki sta jo oveko-večila s poroko. Trenutno živita v Ljubljani, kjer Liu končuje doktorski študij iz etnologije. »Ne delava velikih načrtov za prihodnost. Praznujeva trenutke sreče,

loviva jih s hvaležnostjo in z radostjo,« poudarjata.

Peter pravi, da je Liu s svojo simpatičnostjo takoj privabila njegovo pozornost. Najprej je okleval, potem jo je ob praznovanju kitajskega novega leta povabil na krajše potovanje v Rongshui.

Mraz in preprih

Rongshui je podeželski predel Kitajske, ki velja za zelo konzervativno okolje. »Ustavila sva se v planinski vasi, v kateri

se, ne boste verjeli, dekleta še vedno ne smejo šolati. Ko dopolnijo trinajst let, se morajo poročiti in ostati doma ter skrbeti za moža in otroke,« pojasni Peter. V tej vasi sta prenočila. Spomni se, kako je nergal zaradi mraza in prepiha v sobi, saj eno od oken ni imelo stekla.

»V razmerah, ki niso idealne, najbolje spoznaš človeka. Opažoval sem Liu, ki se ni pritoževala, bila je sproščena in umirjena. Takrat sem dojel, kako potrpežljiva je in dobrovoljna

tudi v manj prijetnih okoliščinah. Takšne ljudi občudujem. Zato me je še bolj prevzela s svojo osebnostjo,« se spominja začetkov njunega partnerstva. Danes sta mož in žena. Poročila sta se brez poročnega slavlja. »Običajni in rituali v različnih družbah in kulturah naju sicer zanimajo, ampak to ne pomeni, da jih želiva tudi izvajati,« pripomnita.

»Curryjev golaž« in birokracija

Strinjata se, da gre ljubezen tudi skozi želodec. Kuhinjski predpasnik si najpogosteje na-

Utrinek z izleta na jezero Lugu na kitajski planoti Yunnan (Foto: osebni arhiv)

dene Liu, ki je iz svoje domovine v Slovenijo prinesla raznovrstne začimbe. Peter pravi, da njegova žena pri kuhanju prepleta slovensko in kitajsko oziroma azijsko kulinariko. »Pripravi izvrsten curryjev golaž!«

Če je v kuhinji bolj vešča Liu, se v birokratskih postopkih bolje znajde Peter. Liu je pri urejanju začasnega prebivališča v Sloveniji skoraj obupala. Zelo dolgo je čakala, da bi pristojne ustanove obravnavale oziroma odobrile njeno vlogo za začasno prebivališče. »Mislila sem, da tega dokumenta ne bom nikoli dočakala. Potem je Peter vzel vajeti v svoje roke. Odločno se je postavil zame in poskrbel, da je bila moja vloga kmalu rešena. Če bi bilo odvisno zgolj od mene, dovoljenja za začasno bivanje najverjetneje ne bi nikoli dobila in bi se morala vrniti domov. Veste, na Kitajskem si državljan ne upamo ugovarjati kakršnikoli avtoriteti. Vzgojeni smo, da jo ubogamo. Evropejci ste samozavestni, znate zagovarjati svoja stališča in argumente.«

»Včasih se počutim kot panda«

Sicer se kot Kitajka v Sloveniji zelo dobro počuti, doda Liu. »V Sloveniji imate v primerjavi z mojo domovino slabše urejene pro-

metne povezave za različna prevozna sredstva, negativno so me presenetile tudi visoke cene. A imate Slovenci bistveno boljše pogoje za življenje. Okolje je bolj čisto in urejeno, navdušujeta me arhitektura ter bogata umetnostna in kulturna dediščina. Ne morem verjeti, kaj vse premore tako majhna država.«

Ko se s Petrom sprehajata po Ljubljani, jo tu in tam kdo vpraša, ali bi se fotografirala z njim. »Seveda jim ustrežem, a priznam, da se ob tem včasih počutim kot panda.« Pred časom je doživela šok, saj je nek moški na ulici kričal nanjo: »Marš domov, Kitajčki!« Pravi, da je bila to edina negativna izkušnja, ki jo je doživela pri nas, saj je v Sloveniji spoznala številne prijetne ljudi.

Drugi zajtrk?

Partnerske ljubezni ne jemljeta kot samoumevne, zato jo pozorno in ljubeče negujta. »Praznujeva trenutke sreče. Loviva jih s hvaležnostjo in z radostjo,« poudarjata.

Liu doda, da jo najbolj osrečujejo skupna potovanja, dolgi pogovori in drugi zajtrki. Drugi zajtrk? Peter pojasni, da dvakrat zajtrkuje. Ker ima rad zgodnja jutra, se prebuja že okoli pete ure. Najprej popije skodelico črnega čaja, zaužije rogljiček ali kruh, potem piše. Do takrat, ko vstane njegova žena, je ponovno lačen. »To je moj drugi zajtrk, ob katerem se mi pridruži žena. Tako skupaj umirjeno vstopava v nov dan.«

Liu in Peter v oblačilih etnične skupine Zhuang, največje etnične skupine na Kitajskem (Foto: osebni arhiv)

Ko jima čas dopušča, rada pogledata dober film ali serijo. »Ne delava velikih načrtov za prihodnost. Želiva si predvsem, da bi glede na hitro

spreminjajoče razmere v svetu lahko tudi v prihodnje varno potovala na Kitajsko in se vračala v deželo na sončni strani Alp.«

OB ROBU

Predsodki do ljubezni?

Ko sem se pripravljala na pisanje prispevka, sem naletela na zapis profesorice Suzane Pertot iz Slovenskega raziskovalnega inštituta v Trstu. V njem je med drugim spomnila, da je bila še pred nekaj desetletji problematika mešanih zakonov občutljiva tema tudi na družbeni ravni in da so jo v nekaterih državah dojemali kot svojevrstno izdajstvo.

BARBARA FURMAN

Ta podatek me je, priznam, neprijetno presenetil, zato sem ga potisnila nekam v ozadje in se raje osredotočila na sedanost – na ljubezni, ki se med partnerjema z različnim državljanstvom rojevajo zdaj.

Kakšno naključje! Vse tri partnerske zveze, ki so predstavljene v članku, so tako in drugače povezane s praznovanjem novega leta. Novo leto nosi v sebi simbol novih začetkov in vsak nov začetek prinaša tudi bolj ali manj zahtevne izzive.

Začnjeni življenje na drugem koncu sveta, v kulturi z drugačnim jezikom in navadami, zagotovo ni mačji kašelj. Toliko bolj, če ob tem poslušas komentarje tistih, ki na takšne partnerske zveze gledajo s predsodki. Le kaj bi odgovorili, če bi jih vprašali, zakaj vendar? Kakorkoli – da so predsodki neupravičeni, dokazujejo tudi Rummyai in Gašper, Liu in Peter ter Roanne in Matej s svojimi zgodbami. V njih je mogoče čutiti ljubezen. In to je vse, kar zares šteje.

»Liu je iz svoje domovine v Slovenijo prinesla raznovrstne začimbe. Pri kuhanju prepleta slovensko in kitajsko oziroma azijsko kulinariko. Pripravi izvrsten curryjev golaž,« poudarja Peter.

Roanne in Matej: Pokleknil tik pred polnočjo

Podjetnik Matej Čoper se ukvarja z izdelovanjem pohištva iz lesa po meri. »Že od nekdaj sem želel ustvarjati nekaj edinstvenega, zato sem se podal v lesarstvo. Ker v življenju ne moreš samo delati, si rad vzamem čas za potovanja, na katerih spoznavam nove ljudi in kulture,« pravi 30-letni Celjan. A svoje zaročenke, Filipinke Roanne Abelido Masinag, ni spoznal med potepanjem po svetu, ampak na spletu. Pred približno letom sta prve romantične trenutke preživela na filipinskem otoku Bohol, konec lanskega leta sta se zaročila na Tajskem.

Kot pravi Matej, ga je prijetno presenetilo, kako sta družina in širše sorodstvo na Filipinih povezana v ljubezni in spoštovanju, zato se pogosto družita. Vezi ne popustijo niti, če se kdo preseli na drug konec sveta. Pogosto se slišijo po telefonu, če je treba, si pošiljajo denar. Za Filipince je zakonska zveza še posebej sveta: »Ko med partnerjema pride do težav, si z iskrenim pogovorom prizadevata najti rešitev ali kompromis. Zato se Filipinci ne ločujejo tako pogosto kot pari pri nas oziroma drugod po Evropi, kjer se zdi, da svoje partnerje dojemamo v kapitalističnem potrošniškem duhu – če z njim nisi zadovoljen, ga pač zamenjaš,« pravi Matej.

Vaške čenče

Filipinska družba je precej tradicionalna. Če se fant želi zaročiti z dekletom, mora najprej pridobiti dovoljenje njenih staršev. »Ker je Roannin oče

že pokojen, sem za dovoljenje vprašal njeno mamo. Pričakovaval sem, da jo bom presenetil s prošnjo, a sem po njenem odzivu dojel, da je vedela, po kaj sem prišel. Govorice se po vasi zelo hitro širijo. Vaške čenče pač. Vsi vedo vse o vseh,« se spominja Matej.

»Gost, ki sem ga prosil, naj posname najino zaroko, ni uspel posneti ničesar, ker je bil pijan. A to ni pokvarilo romantičnega vzdušja,« pravi Matej.

Presenetilo ga je tudi, da ima moški na Filipinih lahko le moške prijatelje. »Po drugi strani na Filipinih nisem opazil predsodkov do istospolnih partnerskih zvez. Učenci v osnovni šoli brez zadržkov povedo, da so istospolno usmerjeni.«

Pozabil snemati

Matej je skrbno načrtoval, kdaj, kje in kako bo zaprosil svojo srčno izbranko. »Najprej sem kupil zaročni prstan in se odločil, da jo bom povabil na Tajsko, kjer še ni bila.« Tako sta konec lanskega leta odpotovala v to priljubljeno turistično deželo. Zaroka se je zgodila na silvestrski večer na terasi restavracije z lepim razgledom. »Bil sem prijetno vznemirjen, ko sem jo nekaj minut pred polnočjo povabil na teraso, še prej pa sem enega od gostov v restavraciji prosil, naj posname

te izjemne trenutke. Pokleknil sem pred njo, ji podaril prstan ter jo zaprosil, vidno ganjena je privolila. Zdelo se mi je, da se je čas zaustavil. Gostje v restavraciji, ki so naju opazovali, so nama zaploskali in čestitali. In potem – šok! Gost, ki sem ga prosil, naj posname najino zaroko, ni uspel posneti ničesar, ker je bil pijan. A to ni pokvarilo romantičnega vzdušja,« poudari Matej.

Težave s šumniki

Družino si nameravata ustvariti v Sloveniji. Roanne ima kar nekaj sorodnikov v Evropi, največ na Nizozemskem. »Zanjo bo selitev v Slovenijo velika sprememba, potrebovala bo čas, da se bo privadila na novo okolje. Uči se slovenski jezik, največji izziv ji predstavlja izgovorjava šumnikov. Potem si bo poiskala službo, jaz bom še naprej delal v svojem podjetju.

Spoznala sta se na spletu, a se rada potepata po svetu. (Foto: osebni arhiv)

Seveda si želiva otroke, ki jih bova vzgajala v obeh kulturah in jezikih. In z veseljem se bova vračala na Filipine na obisk k njenim sorodnikom.«

Ta država mu je, kot še pravi Matej, zlezla pod kožo. »Ponaša se s čudovito in z barvito naravo, bogato kulturo, ljudje so prijazni, preprosti in gostoljubni. Prav tako mi prija zdrava in okusna filipinska kulinarika. Mislim sem, da so Kitajci tisti, ki pojedjo največ riža, a zdaj sem prepričan, da ga Filipinci zagotovo še več. Riž pripravljajo na tisoč in en način. Roanne, ki je Slovenijo prvič obiskala lani poleti, nad slovensko kulinariko še ni navdušena, a sčasoma zagotovo bo,« je prepričan Matej. Je pa bila njegova zaročenka prijetno presenečena, kako varna in slikovita je naša dežela. Na Filipinih se pogosto soočajo s tajfuni, potresi in poplavam.

Družino si nameravata ustvariti v Sloveniji. Foto: osebni arhiv

Sklenitev zakonske zveze s tujcem pri nas poteka enako kot sklenitev zakonske zveze med dvema državljanoma Slovenije. Prijavita se na upravni enoti, kjer se želita poročiti. Partner, ki je tujec, mora predložiti izpisek iz rojstne matične knjige, potrdilo o samskem stanu ter o tujem državljanstvu. Zakonska zveza se sklene po pravi države, v kateri se partnerja poročita. Listino o sklenitvi zakonske zveze v Sloveniji mora tuji državljan posredovati svoji matični državi. (Vir: prirocnikporoka.si)

Leta 2002 pobegnil s 130 tisoč evri

Sojenje glavnemu roparju Krekove banke

Za jutri je na Okrožnem sodišču v Celju razpisan predobravnavni narok za Daniela Borojevića. Javnost bi v vseh teh letih pozabila to ime, če ne bi bila za njim razpisana mednarodna tiralica. Decembra pa so Borojevića izsledili na Nizozemskem in ga pripeljali v Celje. Je eden od roparjev nekdanje Krekove banke v Prešernovi ulici v Celju. Rop se je zgodil leta 2002 in je veljal za enega največjih ropov v Sloveniji. Medtem ko je sodišče dve leti zatem izreklo kazen trem njegovim sotorilcem, je Borojević že na dan ropa pobegnil s 130 tisoč evri, preračuno iz takratnih tolarjev.

SIMONA ŠOLINIČ

Celjsko sodišče je leta 2004 začelo sojenje trem osebam, ki so bile poleg Borojevića vpletene v rop. Sodišče jim je sodilo dvakrat, saj je ena sodba »padla« in druga »vzdržala«. Trije sotorilci so dobili zaporne kazni, med njimi je bila na petletno zaporno kazen obsojena tudi bančna uslužbenka, ki je bila takrat zaposlena v omenjeni banki.

Zdaj se bo začelo sojenje še četrtemu – Borojeviću. Ta je eden od tistih roparjev, za katerimi je bila izdana mednarodna tiralica. Danes star okoli 50 let naj bi izvedel rop tako, da je zaposlenim v banki zagrozil z orožjem in pobegnil s kraja. Kasneje se je izkazalo, da je z roparji sodelovala tudi uslužbenka, ki je bila z enim od njih v

zvezi. Roparjem naj bi podala informacije, kdaj je najbolj

Danijel Borojević. Za rop tudi njemu grozi večletna zaporna kazen. (Foto: GPU)

primeren čas za kaznivo dejanje, hkrati naj bi, tako je bilo mogoče slišati na sodišču leta 2004, izvedla tudi fiktivne transakcije, s čimer naj bi pridobila premoženjsko korist.

Medtem ko so druge storilce prijeli, naj bi se Borojević več kot 20 let skrival v Bosni in Hercegovini. Tam naj bi ga pred leti celo prijeli, vendar ga Sloveniji niso mogli izročiti, ker Slovenija s to državo nima sporazuma o izročitvi državljanov. Lani decembra so ga prijeli na Nizozemskem.

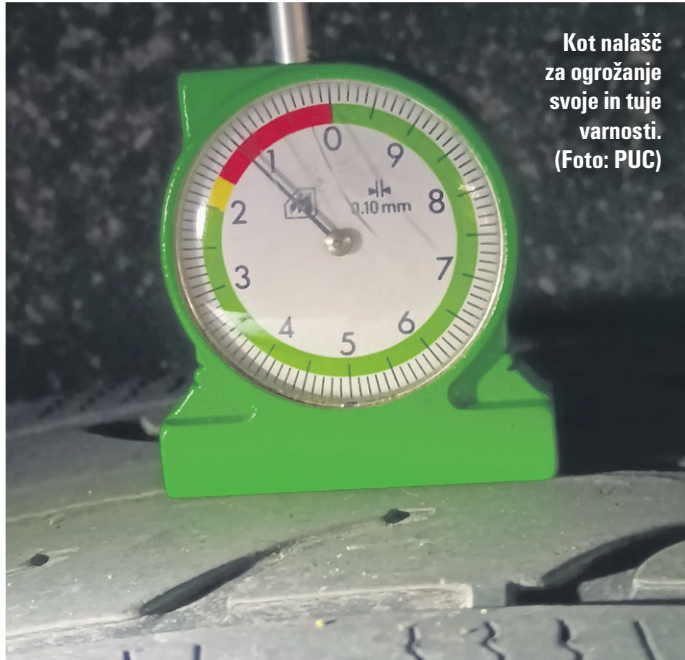
Nekdanja Krekova banka je bila v Prešernovi ulici v Celju. (Foto: Andraž Purg)

Grozno, s kakšnimi pnevmatikami vozijo!

Celjski prometni policisti so minuli konec tedna na avtocesti zunaj naselja Lopata ustavili in preverili voznika osebnega vozila s priklopnim vozilom. Šlo je za državljana Romunije, ki je kršil pravila in bil zato tudi kaznovan.

Pri preverjanju tehnične brezhibnosti vozila in priklopnega vozila so policisti ugotovili, da je imel na priklopnem vozilu nameščeni pnevmatiki, ki sta bili prekomerno obrabljeni. Ostanek globine profila je znašal le 1,2 mm. Prav tako na priklopnem vozilu ni imel pravilno zavarovanega tovora. Vozilo so izločili iz prometa do odprave pomanjkljivosti, vozniku so izrekli denarno kazen.

Tovrstnih primerov voznikov je na Celjskem veliko, pri čemer policija redno obvešča o tem, da je vožnja z obrabljenimi pnevmatikami lahko smrtno nevarna za voznika in druge udeležence v prometu. Največ takšnih kršitev policisti ugotovijo med nadzorom tehnične urejenosti tovornih in osebnih vozil. »Ob tem namenjamo velik poudarek ustreznosti nameščenih pnevmatik, pri čemer nemalo krat

Kot nalašč za ogrožanje svoje in tuje varnosti. (Foto: PUC)

Romunski voznik je bil kršitvi primerno tudi kaznovan. (Foto: PUC)

na tovornih vozilih ugotovimo močno poškodovane pnevmatike, ki so lahko razpokane z velikimi luknjami v profilu. V opisanih primerih vozilo izločimo iz prometa in začasno odvzamemo registrske tablice, tako da voznik vožnje s tehnično neurejenim vozilom ne sme nadaljevati, dokler na vozilu niso nameščene ustrezne pnevmatike,« pravijo na celjski policiji. Ustrezne pnevmatike so ključnega pomena za varno vožnjo, saj so edini stični del vozila z voziščem, zato morajo vozniki poskrbeti, da je ta vedno optimalen in brezhiben.

»Policisti svetujemo preverjanje tlaka v pnevmatikah vsaj enkrat mesečno, saj 20 odstotkov nižji tlak od predpisanega zmanjša število prevoženih kilometrov za približno 30 odstotkov in povečuje porabo goriva. Vozniki naj večkrat pregledajo, ali imajo plašči pnevmatik izbokline ali zareze, predvsem takrat, ko zapeljejo čez ostre robove. Poškodbe postanejo vidne šele po več kilometrih. Prav tako naj vozniki redno odpravljajo mehanske napake na vozilu,« še svetujejo na policiji.

SŠol

Sadike konoplje in predmete za gojenje te rastline so policisti zasegli. (Foto: PUC)

Ostal v priporu

V petek je predstavnik elektropodjetja obvestil policiste Policijske postaje Šmarje pri Jelšah, da je zaznal nepooblaščen poseg v elektroomarico pri eni od stanovanjskih hiš na šmarskem območju. Pred števcem je bil nedovoljeno priklopljen električni vodnik, ki je bil speljan v notranjost objekta tako, da je šlo za tatvino električne energije.

Pri najemniku stanovanjske hiše, 36-letnemu državljanu Srbije, so policisti opravili hišno preiskavo in ugotovili, da je imel v hiši prostor prilagojen za gojenje konoplje in okoli 400 sadik le-te. »Konopljo in predmete za gojenje smo mu zasegli. 36-letniku smo odvzeli prostost in ga s kazensko ovadbo zaradi suma storitve kaznivih dejanj tatvine in neupravičene proizvodnje in prometa s prepovedanimi drogami privedli k preiskovalnemu sodniku, ki mu je v nadaljevanju odredil pripor,« so sporočili iz celjske policije.

Ne upoštevajo varnostne razdalje

Pretekli teden so celjski policisti poostreno nadzorovali cestni promet s poudarkom na preverjanju zadostne varnostne razdalje in preverjanju prekoračitve hitrosti. 48 voznikov ni upoštevalo zadostne varnostne razdalje med vozili, sedem voznikov je prekoračilo hitrost.

Letos so policisti na avtocesti obravnavali dve prometni nesreči, katerih vzrok je bila vožnja s prekratko varnostno razdaljo, in dve prometni nesreči, do katerih je prišlo zaradi neprilagojene hitrosti.

»Nekateri vozniki hitrosti in načina vožnje še vedno ne prilagodijo omejitvam hitrosti in svojim sposobnostim za vožnjo, prav tako ne upoštevajo varnostne razdalje. Pozabljajo, da promet in cesta ne dovoljujeta napak. Ne zavedajo se, da je dovolj le trenutek nepazljivosti, ki jim lahko popolnoma spremeni življenje, in da je lahko usodna že najmanjša prekoračitev hitrosti,« pravijo v Policijski upravi Celje.

Vlomi v hiše in vozila

Pretekli konec tedna se je na Celjskem zgodilo več vlomov v stanovanjske hiše. Med drugim tudi v Kaplji vasi, kjer je neznanec v hišo vlomil skozi terasna vrata in odnesel gotovino in zlatnino, ter v Japljevi ulici v Celju, kjer je storilec v hišo prišel skozi kletna vrata. Ukradel je dve steklenici žganja. Na Topolah pri Rogaški Slatini je bilo v stanovanjsko hišo vlomljeno, medtem ko so bili lastniki na pogrebu. Tatovi so odnesli gotovino in zlatnino. V hišo je bilo skoraj vlomljeno tudi na Vranskem, kjer je vlomilca, ki je poskušal vlomiti skozi pritlično okno, nekaj zmotilo, zato ni vstopil.

So pa bili v zadnjih dneh na Celjskem izstopajoči vlomi v osebna vozila. V Plečnikovi ulici v Celju je neznanec poskušal v vozilo najprej vlomiti skozi vrata, kar mu ni uspelo. Nato je na vozilu razbil steklo in iz prtljažnega dela ukradel prenosni računalnik ter slušalke. Na istem parkirišču je poskušal vlomiti še v sosednje vozilo. Na parkirišču gostišča v Tremerjah je neznanec vlomil v tri vozila. Iz enega ni ničesar ukradel, iz enega je ukradel gotovino, v enem primeru je ukradel bančno kartico in nato z njo na bankomatu v Rimskih Toplicah dvignil gotovino. Na parkirišču ob Šmartinskem jezeru je storilec v vozilo vlomil skozi vrata in iz torbice v prtljažnem delu vozila ukradel gotovino. Na parkirišču pokopališča v Vojniku je storilec v vozilo vlomil skozi sopotnikova vrata in iz prtljažnika ukradel dve torbici z denarnicama in nato na bližnjem bankomatu z ukradeno kartico dvignil gotovino. Tudi na Otoku v Celju so policisti obravnavali poskus vloma v avtomobil.

Ukradel kartico

V Celju je v ulici Pod lipami neznan storilec pred dnevi vstopil v odklenjeno stanovanje. Ukradel je mobilni telefon in denarnico z dokumenti, bančnimi karticami in gotovino. Po dejanju je s kartico na bankomatu poskušal dvigniti gotovino, kar mu ni uspelo. Na enem od bencinskih servisov je z ukradeno kartico opravil nakup.

Pregнал ju je lastnik

Pred dnevi so bili policisti obveščeni, da je občan v Tepanju zalotil storilca, ki sta poskušala v hišo vlomiti skozi vrata terase. Ko sta bila opažena, sta pobegnili do vozila, kjer ju je čakal voznik. Neznanci so se odpeljali v smeri Tepanjskega Vrha. Storilca sta lastnikom škodo povzročila s poškodovanjem terasnih vrat.

Tomčeva je bila opazna tudi v Podčetrtku, nazadnje je uspešno nastopila v Ljubljani. Svoj največji uspeh je dosegla v Sarajevu, želi pa odpotovati v Podgorico na evropsko prvenstvo.

Marjan Fabjan ima železo, ki ga kuje za najbolj slovita bojišča

Bo Niki Tomc zmanjkalo časa za Los Angeles?

Judoistka celjskega Sankakuja Nika Tomc je na tekmi Ljubljana European Open 2025 osvojila srebrno kolajno v kategoriji do 57 kilogramov, kar je bila najvišja slovenska uvrstitev na tekmovanju. Mlado slovensko reprezentantko je šele v finalu ustavila švicarska olimpijka Binta Ndiaye.

DEAN ŠUSTER

Dijakinja 3. letnika ekonomske šole v Celju v finalu proti lanski finalistki

grand slama v Dušanbeju in grand prixa v Linzu nikakor ni bila v podrejenem

položaju. Tekmo so odločile izkušnje, saj se je Švicarka na enega od številnih po-

skusov napada celjske bojevnice uspešno odzvala in si v parterju v nadaljevanju

akcije spretno zagotovila končni prijem.

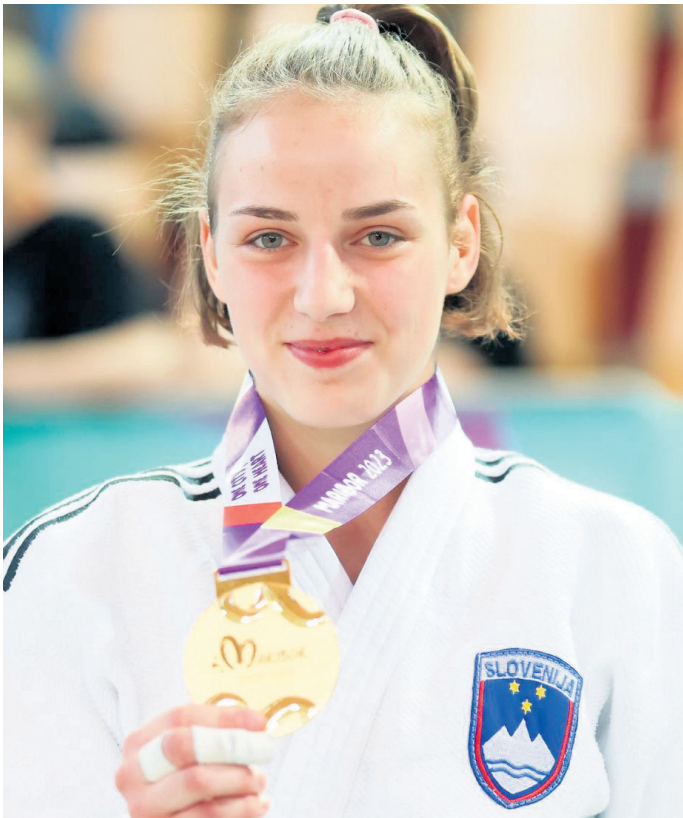
Malce nezadovoljna

Pred tem je varovanka trenerja Marjana Fabjana po prostem prvem krogu ugnala Avstrijko Vereno Hiden in kasnejšo dobitnico brona Madžarko Kitti Kovacs, ki se ji je oddolžila za lanski poraz v polfinalu evropskega pokala v Podčetrtku. V polfinalu je padla še prva nosilka in na koncu druga dobitnica brona 30-letna Španka Malin Claret Wilson. »Lahko bi bilo boljše. Drugo mesto je eno od tistih, ki jih je težko sprejeti, ker izgubiš zadnjo borbo. Kljub temu sem zadovoljna,« je le priznala **Nika Tomc**, ki jo je ob blazinah v vlogi trenerke spremljala Petra Nareks, nekdanja odlična tekmovalka celjskega Sankakuja in slovenske reprezentance. Tomčeva ni skrivala, da je želela ponoviti lanski dosežek iz Sarajeva, ko je na tekmi enake ravni osvojila zlato medaljo.

Težave s krovno zvezo

»Napotke sem dobila od Marjana Fabjana, ki me vodi tudi na treningih. Večino sem jih v boju upoštevala. Ko jih nisem, sem bila takoj kaznovana,« je priznala zelo obetavana judoistka, ki ji bo verjetno zmanjkalo časa do olimpijskih iger leta 2028 v Los Angelesu. »Razmišljam, da bi jo poslal na evropsko prvenstvo, če bo seveda v nadaljevanju še tako dobro pripravljena. Dejstvo je, da naš klub udeležbe ne zmore plačati. Z Judo zvezo Slovenije namreč nimamo podpisane pogodbe. Nika ni zaposlena v vojski in policiji in ima šolske obveznosti, zato ne more izpolnjevati zahtev iz pogodbe,« je pojasnjeval **Marjan Fabjan**. Priznal je, kar mu je šlo v preteklosti redko z jezika, da je Nika Tomc ena od judoistk, ki se lahko ob trdem delu prebije med najboljše tekmovalke na svetu. »Fabi« se je le redko zmotil.

Foto: osebni arhiv

Nika Tomc odlično tekmuje na domačih tleh. Najprej se je predlani izkazala v Mariboru.

PREJELI SMO

Državno financiranje vrhunskega športa

Država in lokalne skupnosti (občine) vlagajo mnogo premalo denarja v slovenski kakovostni in vrhunski šport, zato večina naših najboljših klubov živi in sploh obstaja na račun številnih sponzorjev, ki jih zato država od leta 2006 »kaznuje« z 22-odstotnim DDV. Na ministrstvo za gospodarstvo, turizem in šport (MGTS) sem zato že junija lani poslal predlog, naj v Nacionalni program športa 2024–2033 (NPS) v poglavje o financiranju pristojni vnesejo tudi ukinitve 22-odstotnega DDV na sponzorska sredstva z ustrezno regulativo v izogib morebitnim zlorabam.

Svoj predlog sem utemeljil s primerom Rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško, ki je v petih letih (2018–2022) uspel pridobiti približno 7 milijonov evrov sponzorskih sredstev, pri čemer je država zaradi 22-odstotnega DDV »kasirala« približno 1,5 milijona evrov, kar je takrat

pomenilo več kot celoleten klubski proračun za leto 2024. Z MGTS Direktorata za šport so mi odgovorili šele pred kratkim, in sicer več kot sedem mesecev od datuma mojega predloga. V svojem dopisu se do predloga sploh niso opredelili in ga tudi niso vključili med finančne ukrepe v takšni ali kakršni koli drugačni obliki – »za spodbudno poslovno okolje in vlaganja v šport«, kot navajajo v NPS. Med ukrepi na primer predlagajo »priloge in vlaganja v šport«, kot navajajo v NPS. Med ukrepi na primer predlagajo »priloge in vlaganja v šport«, kot navajajo v NPS. Med ukrepi na primer predlagajo »priloge in vlaganja v šport«, kot navajajo v NPS.

Vso odgovornost za ukinitve 22-odstotnega DDV prelagajo na ministrstvo za finance, za katero tako ali tako vemo, kaj je njegova osnovna in največja skrb oziroma zadolžitev. In tudi kaj je ali bi vsaj morala biti na drugi strani skrb ministrstva MGTS v korist slovenskega športa. Dodatno razburjenje

v športnih krogih povzroča tudi javno objavljen podatek, da se je leta 2023 iz naslova športnega udejstvovanja in športnega posla v državno malho nateklo 330 milijonov evrov davkov in prispevkov, od tega pa nazaj športu le 46 milijonov evrov ali le 14 odstotkov tega zneska. Verodostojnost tega podatka sem junija 2024 preverjal na MGTS in dobil odgovor, da jim »točni podatki niso dostopni« ter da »poznajo nekaj različnih ocen o davčnih in drugih prilivih v javne blagajne, ki so povezani s športom«. Torej psi lajajo, karavana gre dalje! In kakšen smisel imajo potem kakršnekolikoli razprave in dajanja predlogov za financiranje našega kakovostnega in vrhunskega športa?

Kot zanimivost, kako je vrhunski šport včasih obravnavala država, navajam naslednji podatek. Po letu 1987, ko je glavni direktor Milan Zupančič zapustil Aero, je

podjetje počasi zmanjševalo finančni prispevek, zato smo si v celjskem rokometnem klubu v obsežni akciji iskanja novega sponzorja najprej zagotovili prednost med vsemi klubi/društvi v občini Celje in nato še odločno finančno podporo MO Celje, ki je leta 1989 znašala približno 50 odstotkov celotnih klubskih prihodkov – približno enako tudi leta 1990, ko smo septembra uspeli za glavnega pokrovitelja pridobiti Pivovarno Laško. Leta 2004, ko smo bili celjski rokometiški evropski prvaki in je bil naš letni proračun približno 3 milijone evrov, je občina (država) prispevala k temu zgolj tri odstotke – je pa res, da je imel takrat klub zaradi uspehov v evropski ligi prvakov po zaslugi občine brezplačno uporabo dvorane Zlatorog. Danes je ta delež občine sicer približno 10 odstotkov, a je proračun RK Celje Pivovarna Laško komaj malo več kot milijon evrov.

Ob pripravljanju tega prispevka sem malce pobrskal tudi po spletu in prišel do zanimivega podatka, da bo država letos za področje športa namenila 53 milijonov evrov, za kulturo pa 325 milijonov evrov, kar pomeni šestkrat več kot za šport. Zanimiva je tudi primerjava Bloudkove nagrade (11.451 evrov) za največje športne dosežke ter enake Prešernove nagrade (30.000 evrov) na področju kulture in umetnosti, ki je v razmerju 1: 2,6 v korist slednjih. Enako velja tudi za Bloudkove plakete (3.817 evrov) in nagrado Prešernovega sklada (10.000 evrov), ki je v enakem razmerju (1: 2,6) – ali še bolj nerazumljivo, da je na primer zlata olimpijska medalja in z njo Bloudkova nagrada vredna le malo več (1.451 evrov) kot nagrada Prešernovega sklada.

Da ne bo pomote – sem velik zagovornik ter podpornik naše kulture in umetnosti ter ne oporekam finančne prispevku države, a se vendarle sprašujem, ali sta slovenska kultura oziroma umetnost v primerjavi s športom res toliko več »vre-

dni«. Sploh če primerjamo, koliko naših državljanov se aktivno ukvarja s športom in telesno dejavnostjo ter na drugi strani s kulturo in z umetnostjo, in če primerjamo domačo ter mednarodno odmevnost in publiciteto dosežkov našega športa ter kulture in umetnosti, če omenim le zadnje dogajanje okoli Luke Dončiča. Samo po sebi se ob tem postavlja dodatno vprašanje tudi v zvezi z državnim financiranjem Slovenskega ljudskega gledališča Celje, ki je v zadnjem obdobju znašalo približno tri milijone evrov ali trikrat več kot Mestna občina Celje namenja za vseh 67 športnih klubov in društev. Vem, da sta zanimanje in prispevek sponzorjev za kulturo in umetnost mnogo manjša kot pri športu, a vendar ...

P. S. In kako pomenljivo! Prva Zdravljica je ob letošnjem kulturnem prazniku zadonela v čast našemu športniku – navsezgodaj jutraj smučarski skakalki Niki Prevc v daljnem Lake Placidu.

ANDREJ ŠUŠTERIČ

Olimpija in Maribor ter tudi Bravo so se še bolj oddaljili od Celja

Bo današnja evropska predstava
pregnala temne oblake?

LESTVICA 1. SNL										
OLIMPIJA	20	13	6	1	33:7	45				
MARIBOR	20	11	6	3	35:16	39				
KOPER	20	11	3	6	30:17	36				
BRAVO	20	10	6	4	32:21	36				
CELJE	20	9	4	7	35:31	31				
MURA	20	7	4	9	23:25	25				
PRIMORJE	20	7	3	10	21:36	24				
KALCER	20	5	4	11	22:28	19				
NAFTA	20	3	4	13	13:34	13				
DOMŽALE	20	2	4	14	14:43	10				

Nogometaši Celja imajo zgodovinsko priložnost za uvrstitev v osmino finala konferenčne lige. Apoel je devetindvajsetkratni prvak Cipra, a je njegovo stanje trenutno kritično, kar bi četa trenerja Alberta Riere morala izkoristiti že na domači tekmi. Toda popotnica celjskega moštva iz 1. slovenske lige je zelo slaba.

DEAN ŠUSTER

Dva poraza na domači zelenici v uvodu spomladanskega dela (Bravo, Maribor) sta pustila neke posledice. Drži in neutrudnemu predavatelju Rieri moramo pritrditi, da si je njegovo moštvo proti Ljubljčanom in Mariborčanom zaslužilo vsaj malo več.

Osmoljenci

Temni oblaki so se zgrijnili nad celjskim nogometnim stadionom, čeprav je začetek štajerskega derbija ogrevalo sonce. Derbija 20. kroga v 1. slovenski nogometni ligi sta bila v Celju in Kopru, oba so dobili gostje z 2 : 1. Kazen sta prestajala Svit Sešlar in Edmilson, ki

so ju soigralci zelo pogrešali. Med prvo prekinitvijo v uvodni minuti je vrata moral zapustiti 19-letni Luka Kolar, zamenjal ga je Ricardo Silva. Odličen Žan Karničnik se je prelevil v organizatorja igre. Ko je v 5. minuti zadel vratnico, je do odbite žoge prvi pritekel Aljoša Matko, a jo je ob vzdihih polovice gledalcev (vseh je bilo malo več kot 2 tisoč) iz neposredne bližine poslal čez vrata. Na drugi strani je bil zelo razigran 18-letni Celjan Niko Grlič. Nova težava za domače se je pojavila že v 21. minuti, ko je moral z igrišča poškodovan Nino Noordanus. Kmalu zatem je Maribor povedel. Zelo dobro

Izidi 20. kroga v 1. SNL: Bravo – Primorje 3 : 1 (2 : 1), Nafta 1903 – Kalcer Radomlje 2 : 1 (0 : 1), Domžale – Mura 0 : 1 (0 : 1), Celje – Maribor 1 : 2 (0 : 1) in Koper – Olimpija 1 : 2 (1 : 0).

Celjski grofje so priznali, da so bili satirični ali celo cinični, ko so na zadnji evropski tekmi vzklikali ime in priimek celjskega napadalca. Ta jih je v soboto razjezil v tolikšni meri, da so mu napisali sestavek, v katerem so ga zelo ostro obsodili za vedenje zunaj igrišča.

se je znašel Benjamin Tetteh. Na začetku odmora je iz ozvočenja zadonela pesem Zarjavele trobente.

Ponosen na ekipo, na prevlado

Armandas Kučis je v nadaljevanju po udarcu z glavo poslal žogo v prečko. V 52. minuti so gostje zadel

drugič. Celjski obrambni igralci so lahkoverno izgubili žogo, Bartug Elmaz je sprožil z 20 metrov in ugnal neprepričljivega Silvo. Po približno uri igre se je pojavil kanček upanja za Celje. Zaostanek je namreč znižal Kučis. Toda tako zelenega izenačenja kljub velikemu trudu ni bilo. Kapetan Žan

Karničnik je govoril tiho, a odločno: »Ponosen sem na svojo ekipo in na našo prevlado. Pripravljali smo si priložnosti, Mariboru, od katerega sem pričakoval več, smo dovolili zelo malo. Tako želimo igrati tudi na drugih tekmah.« Kaj bi se spremenilo, če bi v uvodu tekme zadel Aljoša Matko?

»Precej lažje bi nam bilo, gostje bi morali napadati, mi bi imeli več prostora pri prehodih proti njihovim vratom. Nimamo si česa očitati. Nisem jezen. Le rezultat ni bil na naši strani. Za naslov državnega prvaka se bomo trudili, dokler bodo še možnosti zanj. Tudi proti Apoelu bomo igrali napadalno,

Tako nesrečnega napadalca, kot je Aljoša Matko v zadnjih mesecih, Celje še ni imelo.

Žan Karničnik se je prelevil v organizatorja celjske igre.

med vračanjem v obrambo pa moramo biti bolj čvrsti.«

»Na voljo še 48 točk«

V svojem daljšem monologu po tekmi je trener **Albert Riera** izpostavil, da je na voljo še 48 točk in da ima njegovo moštvo vsekakor še možnosti za osvojitve naslova državnega prvaka. Bil je zadovoljen s predstavo svoje ekipe. Ocenil jo je kot izjemno. Celje je prejelo kar 31 golov, slabša sta le Nafta in Domžale. »Drži, izgubili smo dve tekmi. A zakaj gledate samo rezultat? Želim igrati. Če izgubim, želim izgubiti s takšno igro. Za dolgoročen uspeh potrebujem rezultat, sam želim tudi dobro igro. In danes je bila igra dobra. Navijači jasno govorijo o porazu, sam pa kot trener vidim tudi druge

Gostje na posebni tribuni so bili tudi Samo Seničar, Bojan Šrot, Matej Polutnik, Marjan Vengust, Borut Kop, Bojan Prašnikar, Simon Sešlar, Marcos Tavares, Robert Otorepec in tudi Damir Krznar. To je tisti »gospod trener«, ki je Celje popeljal do zadnjega naslova državnega prvaka.

stvari,« je razpredal Riera. Pred približno dvajsetimi leti je **Boštjan Cesar** trenutek slave doživel prav

na celjskem stadionu, ko je zadel za zmago z 1 : 0 proti prihodnjim svetovnim prvakom Italijanom. Tokrat

je v Celju dobil veliki derbi v vlogi trenerja: »Moji igralci so bili zelo potrpežljivi. Opravili so zahteven izpit.

Zelo sem vesel po sladki zmagi v gosteh pri aktualnem državnem prvaku.« Celje je peto, za Bravom in

Koprom zaostaja za 5 točk, za Mariborom za 8 in za Olimpijo za 14 točk.

Foto: Nik Jarh

Že po 20 minutah je moral zaradi poškodbe igrišče zapustiti Nino Noordanus. Riera je izkoristil že drugo od treh oken za menjavo.

Prizadeven vezist Mark Zabukovnik se je znašel pred vratarjem Maribora.

Armandas Kučis se na srečo ni poškodoval v zadnji akciji, z igrišča je odkorakal v družbi trenerja Alberta Riera.

Pred koncem dvoboja je »zadišalo« po enajstmetrovki, a se sodniki po ogledu posnetkov niso odločili zanjo, saj niso našli pravega razloga.

Od treh vratarjev priložnosti ni dobil le ljubljene občinstva Matjaž Rozman.

Celjani obrnili lestvico na glavo
Hokejisti v Alpski ligi so v torek začeli drugi del tekmovanja. Moštvo RST Pellet Celja se za končnico poteguje v kvalifikacijski skupini B. V prvi tekmi je prijetno presenetilo in v gosteh premagalo Sisak s 5 : 4. V tej skupini je Bregenzerwald z istim izidom ugnal ekipo Unterland Cavaliers. Celjani so prenesli eno točko, zdaj pa so pri štirih in so skočili na vrh lestvice. Temelje za zmago so postavili v drugi tretjini (v prvi je zadel Bohdan Panasenکو), ko sta v le minuti razmaka zadela Danil Carovski in Mikuš Mintautiškis. Slednji je bil uspešen še enkrat v 31. minuti, Carovski pa je povišal na 5 : 3 v 45., česar domači niso mogli več izničiti. Celjani bodo danes igrali pri južnotirolskem Unterlandu, v soboto (18.00) pa bodo gostili Bregenzerwald.

NA KRATKO

Celjanke po 19. pokalno lovoriko

Ljubljana: Drugič zapovrstjo bosta pokalna prvaka v košarki znana isti dan. Jutri bo v dvorani na Kodeljevem najprej finale za ženske (17.30), v katerem se bosta pomerila Cinkarna Celje in Triglav, ob 20.30 pa še moški finale. Danes bosta polfinalna obračuna. Ob 20.30 bodo košarkarji Šentjurja skušali presenetiti igralce novomeške Krke. Cinkarna Celje je pokalna prvakinja v zadnjih šestih sezonah, pokal je osvojila že 18-krat.

Delo opravili brez presežkov

Štore: Rokometaši Celja Pivovarne Laško so v 18. krogu 1. slovenske lige premagali ekipo Sviša s 26 : 22. Strelec sedmih zadetkov je bil Uroš Miličević. Enega manj je dosegel Andraž Makuc. »S to tekmo smo prebili led v letu 2025 in se vrnili v tekmovalni ritem. Obračun ni bil lahek, vendar smo ga imeli vseh 60 minut pod nadzorom. Odigrali smo dobro v obrambi, malce slabše v napadu.« Celjani so se s pričakovano zmago, 15. v sezoni, utrdili na vrhu lestvice.

Ducat golov v derbiju

Rogaška Slatina: Branilec naslova Dobovec je v 16. krogu 1. slovenske futsal lige v derbiju prvenstva premagal vrhniški Siliko s 7 : 5. Dobovčani, ki so pred tem v prvenstvu z Vrhničani v gosteh igrali neodločeno, proti njim pa izgubili v superpokalu, so tekmo izvrstno začeli in hitro povedli s 3 : 0. Adrijan Trstenjak, strelec dveh golov, je v 40. minuti potrdil zmago Dobovca, za katerega sta po dvakrat zadela tudi Matej Fideršek in Alen Ruis. Dobovčani imajo zdaj ob tekmi več šest točk naskoka pred Silikom.

Lozerjeva dvakrat tretja

Ljubljana: V bazenu Tivoli je bilo zimsko državno prvenstvo za dečke in deklice ter za mlajše dečke in deklice. Tridnevnega prvenstva se je udeležilo 336 plavalcev iz 25 slovenskih klubov. Najuspešnejša iz vrst Plavalnega kluba Neptun Celje je bila Gea Lozer. Med mlajšimi deklicami je osvojila bronasti medalji, in sicer na 100 mešano in na 50 hrbtno.

DŠ

Kulturne prireditve
ČETRTEK, 13. 2.
17.00 Glasbena šola Velenje
Trobilni odderek Glasbene šole Velenje <i>Letni koncert učencev in dijakov</i>
18.00 Galerija Mozirje
Umetniki za Karitas <i>Odprtje razstave likovnih del 29. likovne kolonije</i>
18.00 Knjižnica Rogaška Slatina
Ljubezenski oglas <i>Monokomedija z Vesno Anđelković</i>
18.00 Večnamenska dvorana Rimske Toplice
Proslava ob Prešernovem dnevu
18.00 Piknik plac Marof, Jurklošter
Valentinov koncert
18.00 Vila Bianca Velenje
Poročil se bom s svojo ženo <i>Valentinova komična predstava, Kulturno prosvetno društvo Šentilj</i>
18.00 Anina galerija Rogaška Slatina
Anton Perko – dvorni slikar cesarja Franca Jožefa I. <i>Odprtje razstave</i>
18.00 Koncertna dvorana Glasbene šole Rogaška Slatina
Učenci pojejo ljudske in umetne pesmi ter igrajo skladbe slovenskih skladateljev
19.00 Dom kulture Velenje
Visoka napetost <i>Komedija Matjaža Javšnika, Zeleni abonma in izven</i>
19.30 Narodni dom Celje
Godalni sekstet s Petro Kovačič <i>Koncert, predkoncertni pogovor z umetniki bo ob 19.00 vodil Miha Firšt</i>
20.00 Max Klub Velenje
Kakaliagou/Tantanozi/Zupančič trio <i>Abonma Max klub jazz festival in izven</i>
20.45 Max klub Velenje
J. Z. New Trio <i>Abonma Max klub jazz festival</i>
PETEK, 14. 2.
19.30 Kavarna in picerija Špica Celje
Valentinov akustični koncert s Kastelom <i>Gostja Marjetka Žnidarec; vstop prost</i>
19.30 Dom II. Slovenskega tabora Žalec
Moška pamet <i>Komedija, nastopajo: Vid Valič, Alen Mastnak, Dino Kapetanović in Alen Borššek</i>
19.30 Kulturni center Laško
Eva Boto <i>Koncert ob valentinovem</i>
19.30 Ipavčev kulturni center Šentjur
Visoka napetost <i>Komedija Matjaža Javšnika</i>

Podatke za napovednik je zbrala Tea Podpečan.

19.30 Glasbena šola Velenje
Nekdanji dijaki, bodoči kolegi <i>Koncert nekdanjih glasbenikov umetniške gimnazije</i>
20.00 Celjski dom
Alpski Ranko <i>Komedija Ranka Babića in Admirja Baltića</i>
21.00 Gušt Pub Celje
Akustični trio Tris lignjev <i>Valentinov koncert</i>
22.00 Max klub Velenje
Hamo & Tribute 2 Love <i>Valentinov koncert</i>
SOBOTA, 15. 2.
10.00 Dom kulture Loče
Lila Prapp: 1001 pravljica <i>Lutkovna skupina Bobek in Lutkovno gledališče Tri</i>
10.00 in 11.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Prepikapokajmo svet <i>Otroška predstava v izvedbi Lutke Pika-poka, Rumeni ter Zeleni abonma in izven</i>
11.00 Pokrajinski muzej Celje, Knežji dvor
Celeia – mesto pod mestom <i>Javno vodstvo po razstavi</i>
17.00 Glasbena šola Velenje
My way <i>Koncert, Janez s prijatelji</i>
19.30 Plesni forum Celje
Plesni cikel: O nas <i>Plesna predstava mladih ustvarjalč Patricije Crnkovič in Tjaše Bucik v okviru plesnega cikla Plesno po Prešernu</i>
20.00 Športna dvorna Golovec Celje
Petar Grašo, Volim i postojim <i>Koncert ob 30-letnici ustvarjanja</i>
20.00 Rock Taverna Celje
A'n'j <i>Koncert rock glasbene skupine</i>
20.00 Dvorana Centra Nova Velenje
Buh <i>Koncert, Abonma Klub in izven</i>
NEDELJA, 16. 2.
10.00 Velenjski grad
Mladi muzealci: Kaj se skriva v nevestini bali? <i>Vodenje po razstavi, ustvarjalna delavnica</i>
19.00 Celjski dom
Back to the 80's <i>Tradicionalni Valentinov koncert Vocal BK Studia</i>

33. Dnevi komedije
ČETRTEK, 13. 2.
17.00 Celjska kulturnica
Kripl: Smeh je pol zdravlja <i>Produkcija delavnice, spremljevalni program; vstop prost</i>
19.30 Gledališče Celje
The Feminalz: Tatovi podob <i>Emanat, tekmovalni program, po predstavi pogovor z ustvarjalci; abonma in izven</i>

PETEK, 14. 2.
18.00 Gledališče Celje
Prevodna strast <i>Pogovor med prevajalci, spremljevalni program; vstop prost</i>
SOBOTA, 15. 2.
19.30 Gledališč Celje
Jure Karas: Realisti <i>Teater Rampa, Slovenska prosvetna zveza, spremljevalni program; abonma in izven</i>
NEDELJA, 16. 2.
19.30 Gledališče Celje
Teatro Matita in MCLU Koper: Mesarica <i>Intermedijski kabaret in zaključna prireditev s podelitvijo nagrad</i>
PONEDELJEK, 17. 2.
15.00 Gledališče Celje
Za mizo <i>Vrstniški pomenek o komedijah in njihovem festivalu, udeleženci programa stARTboks; vstop prost</i>
20.00 Gledališče Celje
Nina Majer Ivanetič: Komu gori <i>Bralna uprizoritev komedije z neposrednim radijskim prenosom, žlahtno komedijsko pero 2024; vstop prost</i>

Druge prireditve
ČETRTEK, 13. 2.
12.00 in 16.00 Fotohiša Pelikan Celje
Javno vodstvo po Fotopiši Pelikan
17.00 Knjižnica Rimske Toplice
Kako sta jo Bibi in Gusti zagodla hudemu mrazku <i>Pravljična ulica z Natalijo Lučič; pravljici bo sledila kratka ustvarjalnica</i>
18.00 Splošna knjižnica Slovenske Konjice
Dr. Sabina Fras Popović <i>Pogovorni večer, moderatorka Tonja Jelen; vstop prost</i>
19.19 Knjižnica Velenje
Otok Rodrigez v Indijskem oceanu <i>Potopisno predavanje Damjana Jevšnika</i>
PETEK, 14. 2.
9.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Pod Hermanovim dežnikom <i>Hermanova otroška ustvarjalnica</i>
18.00 Celjski grad
Valentinovo na Celjskem gradu
18.00 Galerija Mozirje
Izobraževanje je odnos <i>Predavanje Marjanne Pirc Mladinov in Mojce Kumprej</i>
18.00 Knjižnica Radeče
Savdska Arabija <i>Potopisno predavanje Jake in Maje Istenič</i>
19.00 Velika dvorana hotela Thermana Park Laško
Valentinov ples
SOBOTA, 15. 2.
9.00 in 12.00 Fotohiša Pelikan Celje
Javno vodstvo po Fotohiši Pelikan

10.00 Celjski mladinski center
Sejem starih stripov in vinilk
10.00 Knjižnica Šentjur
Sobotna ustvarjalna delavnica s Katarino Jazbinšek
10.00 Muzej usnjarstva na Slovenskem Šoštanj
Muzej usnjarstva in arhitekturna zasnova Šoštanja <i>Brezplačno tematsko vodenje</i>
10.00 do 12.00 Rokodelski center Rogatec
Polstenje: izdelava polstene kroglice <i>Učno doživljajska rokodelska delavnica z Ireno Kitak</i>
10.00 do 15.00 Tehnopark Celje
Sobota v Tehnoparku <i>Trajnostne ustvarjalnice, delavnica Piši z možgani, šov z robotkom Teom, znanstveni šov Ta nora znanost in izdelava igračke trajnostni pošastko</i>
13.00 do 15.00 Muzej na prostem Rogatec
Peka žulik <i>Kulinarična delavnica z Brigito Božičko</i>
14.00 Tehnopark Celje
Mednarodni dan žensk in deklet v znanosti
19.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Bridget Jones: Nora na fanta <i>Projekcija filma</i>
20.00 Dom krajanov Tabor
Ledeno kraljestvo ljubezni <i>Tradicionalni valentinov ples</i>
NEDELJA, 16. 2.
15.00 Dom krajanov Tabor
Gasilca v akciji <i>Otroška gledališka predstava</i>
PONEDELJEK, 17. 2.
7.00 do 14.00 Društvo Novus Velenje
Aktivne zimske počitnice <i>Brezplačno počitniško varstvo za otroke od 1. do 5. razreda; vsak dan od ponedeljka do petka</i>
8.00 do 12.00 Mladinski center Žalec
Počitniške delavnice <i>Od ponedeljka do petka ob istem času</i>
8.00 do 16.00 Hiša sadeži družbe Žalec
Zimski počitniški tabor <i>Od ponedeljka do petka ob istem času</i>
9.00 do 12.00 Planet generacij Velenje
Vesele počitnice za osnovnošolce <i>Aktivno, ustvarjalno in zabavno druženje; od ponedeljka do petka ob istem času</i>
10.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Počitniški kino: Angelo v čarobnem gozdu <i>Projekcija filma</i>
10.00 Galerija Velenje
Kolaž zimskih sanj <i>Brezplačne počitniške likovne delavnice</i>
10.00 Vila Rožle Velenje
Zimski počitniški živžav <i>Aktivnosti za solarje, starejše od šestih let; vsak</i>

<i>dan od ponedeljka do petka</i>
10.00 do 12.00 Mladinski center Šmartno ob Paki
Otroški počitniški živžav <i>Družabne igre in ustvarjalnica</i>
10.00 do 12.00 Prostori Društva šaleških likovnikov Velenje
Zimske počitnice <i>Otroške likovne delavnice</i>
17.00 Knjižnica Velenje
Počitniška ustvarjalna delavnica: Pisana kapa <i>Otroška delavnica</i>
TOREK, 18. 2.
9.00 do 12.00 Dom krajanov Gorenje, Šmartno ob Paki
Počitniški vrtljak – winter edition <i>Angleščina za otroke med 8 in 11 letom; tudi v sredo ob istem času</i>
10.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Počitniški kino: Na polno! <i>Projekcija filma</i>
10.00 Galerija Velenje
Živali v zimski kolekciji <i>Brezplačne počitniške delavnice</i>
10.00 do 11.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Počitniško druženje: Vodení ogled z raziskovanjem in igro po razstavi Svet Hermanovih prijateljev
10.00 do 12.00 Mladinski center Šmartno ob Paki
Otroški počitniški živžav <i>Otroški pilates (LU Velenje)</i>
10.00 do 12.00 MC Šmartno ob Paki (dvorana Marof)
Osnove pametnega telefona <i>Delavnica</i>
10.30 Pokrajinski muzej Celje
Skrivnosti samurajev <i>Otroška ustvarjalnica, primerno za osnovnošolce</i>
12.00 in 16.00 Fotohiša Pelikan
Javno vodstvo po Fotohiši Pelikan
17.00 Velenjski grad
Klepet pod arkadami: Silva Kuzman <i>Pogovor</i>
18.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Pravljični večer za odrasle <i>Zaključek bralne značke za odrasle 2024</i>
18.00 Občinska knjižnica Tabor
Pustna pravljična ulica s poustvarjanjem
19.00 Knjižnica Šmartno ob Paki
O Šmarčanih malo drugače: Miran Šumečnik <i>Pogovor bo vodila Tatjana Vidmar</i>
SREDA, 19. 2.
10.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Počitniško druženje: Svet Hermanovih prijateljev – izdelava družabne igre
10.00 Učilnica občine Šentjur
Popotovanje po Namibiji <i>Potopisno predavanje s Suzano Košir</i>

10.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Počitniški kino: Medvedek Paddington v džungli <i>Projekcija filma</i>
10.00 Galerija Velenje
Barvite snežinke <i>Počitniške delavnice</i>
10.00 do 12.00 Mladinski center Šmartno ob Paki
Otroški počitniški živžav <i>Banana sushi in pomladni metulji</i>
10.00 in 17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Družinska angleška delavnica <i>Bralno ter igralo druženje za otroke</i>
11.00 Tehnopark Celje
Čarovniška akademija <i>Čarobna avantura, kjer bodo otroci raziskovali, se učili in ustvarjali v čarobnem okolju</i>
18.00 Celjski dom
Predavanje s pomočjo učenja Bruna Gröninga
19.00 MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof
Vadba zadovoljna in iskriva

Razstave
Pokrajinski muzej Celje, Razstavišče Stara grofija: Prevzeto v zaščito, Poskus rekonstrukcije provenience predmetov na primeru Zbirke vzhodnoazijskih predmetov Pokrajinskega muzeja Celje, Obtežilniki za papir, spregledana steklarska dediščina Slovenije; do nadaljnjega, Grb grofov Celjskih in sistem kvaternijev; do nadaljnjega
Pokrajinski muzej Celje, Razstavišče Knežji dvorec: Jupiter – ljubimec; do nadaljnjega, Otroci ustvarjamo – kolišča in situle; do nadaljnjega
Muzej novejše zgodovine Celje: spletné razstave: Biti ženska v času korone, Njena zgodba o vojni; do nadaljnjega
Osrednja knjižnica Celje: gostujoča razstava Janez Puhar (1814-1864): Prvi slovenski fotograf in izumitelj fotografije na steklo; do nadaljnjega
Galerija Zgornji trg Šentjur: slikarska razstava Krajine, avtorja Branka Gajšta; do 15. 3.
Mestna galerija Kulturnega centra Rogaška Slatina: V objemu sanj, likovna razstava Mateja Nikolića; do 2. 3.
Dom kulture Velenje: Podobe Doma kulture Velenje, fotograf-ska razstava; do 28. 2.
Galerija Velenje: Zgrešeni pogledi, večmedijska razstava avtorjev Anžeta Severja in Toma Staniča; do 1. 3.
Muzej na Velenjskem gradu: Poslednjič Srečno!?: Rudarska dediščina: osebnó; do 28. 2.;
Atrij: razstava ob 30. obletnici Šaleškega muzejskega in zgodovinskega društva; do 28. 2.;
Rondela Velenjskega gradu: Venček intimnosti, skrinja pravił in duhovi na pragu: Nevestina bala skozi čas; do oktobra 2025
Podhod Pesje: razstava 65 stvari o Muzeju Velenje do 28. 2.
Razstavišče Standard Velenje: Z dobro energijo naprej!, razstava najpomembnejših projektov za lokalno skupnost MOV; do 28. 2.
Podhod Pošta: 1. svetovna vojna v gradivu Muzeja Velenje, razstava ob 110. obletnici konca 1. svetovne vojne, do 28. 2.

Podjetje NT&RC, d. o. o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.
Direktorica: Saša Pukl
Tisk: Salomon, d. o. o.

Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5-% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Manca Mirnik
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Saša Pukl
E-mail: radio@nt-rc.si, **v studiu:** info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Bojana Avguštinčič, Barbara Furman, Sintija Jurič, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032., (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si
Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 13,71 EUR (4 izvodi) oz. 17,16 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 363,96 EUR. Številka transakcijskega računa pri OTP banka d. d.: SI56 0400 1005 0141 617. Nenaročenih rokopiesov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144, **e-pošta:** oglasi@nt-rc.si

Vsak obiskovalec gostinske verige Mediabar z nakupom pijače, ne pa hrane in cigaret, prejme določeno število točk, za katere lahko dobi brezplačen izvod revije, časopisa ali knjižank. Vsak tiskan izvod ima na naslovnici označeno vrednost v točkah. Za vsak porabljen evro stranka pridobi eno točko. Več informacij o gostinski verigi Mediabar na www.mediabars.si.

Pomlad bo na tvoj vrt prišla
in čakala, da prideš ti,
in sedla bo na rožna tla
in jokala, ker te ni.
(Simon Gregorčič)

ZAHVALA

Zapustil nas je

ANTON OČKO

iz Zgornje Rečice 1, Laško
(3. 1. 1949–31. 1. 2025)

Z globoko žalostjo v srcih se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste nam ob slovesu od dragega Antona stali ob strani. Hvala za izrečena sožalja, tople stiske rok, darovane sveče, svete maše, molitve in druge oblike pomoči.

Hvala vsem, ki ste sodelovali pri izvedbi pogrebne slovesnosti. Hvala vsem, ki ste se od njega poslovili in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Dragi Anton, vedno boš v naših srcih.

Žalujoci: vsi njegovi

Nasmešek tvoj nikoli
v nas ne bo zbledel,
tvoj obraz v spominu
nam večno bo živel.

ZAHVALA

Ob boleči in tragični izgubi
dragega moža, očeta, dedja,
tasta, brata, botra in strica

BRANKA VOLASKA

iz Dobja pri Planini
(14. 11. 1961–6. 2. 2025)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom, ki ste nam v teh težkih časih stali ob strani, nudili tople besede in objeme tolažbe ter ga v velikem številu pospremili na njegovi prerani poti. Hvala za darovane sveče, cvetje in ostale darove.

Najlepše se zahvaljujemo kolektivom Nomaga, d. o. o., z njihovimi poslovalnicami, Meje Šentjur, d. d., in Hriba Dobje, d. o. o., za vso izkazano pomoč in podporo v zelo težkih trenutkih. Hvala pogrebni službi Žalujka, gospodu župniku Petru Orešniku za lep cerkveni obred, pevcem ter Emanueli Škalonja in Matevžu Pušniku za ganljive besede zadnjega slovesa.

Za nesebično pomoč smo vsakemu iskreno hvaležni.

Žalujoci: žena Cvetka, hči Tamara, sin Benjamin z družino, brat Drago, sestra Minka in svakinja Helena z družinami ter ostalo sorodstvo

Komaj verjamemo,
da je minilo že toliko
časa ...

Poslovil si se
pred desetimi leti, dragi

**SREČKO
ŠROT**

(8. 11. 1953–16. 2. 2015)

Še vedno si vsak dan v naših mislih in spominih.
Hvala vsem, ki kdaj pomislite nanj!

Nada, Žiga, Jaša, Nataša, Ajda

STROJI

PRODAM

TRAKTOR Tomo Vinkovič 418, z originalnimi priključki, prodam. Telefon 041 294-974. 69

KUPIM

TRAKTOR, kosilnico Bcs in motokultivator Go-renje Muta kupim. Telefon 041 255-834. p

POKVARJENO kovinsko sklopko za kosilnico Bcs Laško kupim. Telefon 051 228-922. 72

ŽIVALI

PRODAM

KOKOŠI nesnice, jarkice, rjave, grahaste, črne in bele barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p

KOKOŠI nesnice, rjave, grahaste, črne, leg-horn bele in štajerke, prodamo in dostavimo. Kmetija Šraj, telefon 031 751-675. n

KOKOŠI nesnice, rjave, grahaste, črne, tik pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava. Prodaja tudi na Vranskem. Vzreja nesnic Tibaut, telefon (02) 582-1401. n

PSE (čistokrvni šarplaninci), mladiči so stari 10 tednov in bodo odlični čuvaji, prodam. Telefon 041 980-188. L 4

TELIČKO simentalo, težko 280 kg, prodamo. Telefon 041 324-256. 77

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice za zakol kupimo. Plačilo takoj + davek. Telefon 041 653-286. p

PITANE krave in telice za zakol, po širši štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

**KMETIJSKI
PRIDELKI**

PRODAM

KAKOVOSTNI konjski gnoj z nastilom (listje), star dve leti, prodam. Možne so tudi manjše količine s prevozom. Telefon 041 980-188. L 2

VISOK fižol češnjavec prodam. Cena po dogovoru. Telefon 070 808-560. 75

SENO v okroglih balah prodam. Telefon 041 663-137. 76

radio celje

Svojo življenjsko pot je sklenila naša
upokojena sodelavka

gospa

**JASMINKA
ZALOKAR**

(1951–2025),
zaposlena v našem zavodu v letih od 1980 do 2006.

Ohranili jo bomo v lepem spominu.

Sodelavci Celjskih lekarn

OSTALO

PRODAM

KOSTANJEVE kole prodam. Cena po dogovoru. Telefon 070 744-487. p

SESALEC za listje, komplet z vrečo, za 50 EUR, in konjski komat, 24 col, lepo ohranjen, prodam za 200 EUR. Telefon 031 733-965. 67

DRVA, dolga, v hlodih ter kratka žagana, z dostavo, prodam. Telefon 040 211-346. p

V 92. letu je umrl dragi partner, oče in dedek

**ZVONIMIR
STANIČ**

iz Šlandrove ulice 12 v Rogaški Slatini

Pokojnika smo pokopali v petek, 7. februarja 2025, v ožjem družinskem krogu na mestnem pokopališču v Celju.

Njegovi žalujoci: Cvetka, sin in hči z družinama

ROČNO pletene koše, lokacija Žepina-Ljubec-na, cena 70 EUR, prodam. Telefon 051 351-032, Edi. 73

ZMENKI

63-letni moški, višje postave, želim spoznati damo, staro od 55 do 65 let. Telefon 071 356-883. 68

RAZNO

PODIRANJE nevarnih dreves, odvozi, freziranje zaraščenih površin. Telefon 070 711-680. GG KORO d. o. o., Cesta Kozjanskega odreda 49, 3230 Šentjur. p

sport@nt-rc.si

Smrti

Celje

Umrli so: Ana ŠTRUKELJ iz Celja, 91 let, Vojko POLGLADIČ iz Nove Cerkve, 59 let, Nedeljko RADAČKOVIČ iz Celja, 74 let, Stanislav PLANINŠEK iz Košnice pri Celju, 89 let, Jožefa POTOČNIK iz Šmartnega v Rožni dolini, 92 let, Ivan KLANJŠEK iz Celja, 69 let, Franc MARKO-

ŠEK iz Laškega, 89 let, Ljuba OCVIRK iz Latkove vasi, 85 let, Marija PIKL z Vranskega, 85 let, Bojan GODEC iz Petrovč, 66 let, Vladimir ŠUSTER iz Vrbja, 74 let.

Laško

Umrli sta: Jože GOLEC iz Doblatine, 61 let, Terezija FLIS iz Laškega, 88 let.

Velenje

Umrli sta: Vinko PEJOVNIK iz Velenja, 88 let, Franc KOTNIK iz Velenja, 88 let.

NAJVIŽA
narodnozabavna TV oddaja

V četrtek, 13. 2., ob 20. uri
ans. Roka Žlindre

VTv - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

PRI PRODAJALCIH ČASOPISOV

REPORTER

OMREŽJE ZDRAVSTVENE MILIJONARKE

INTERVJU: MIHA BREJC, NEKDANJI POLITIK
Janša zaradi Logarja mirno spi

FEDERICO PIGNATELLI
Človek, ki je Donaldu predstavil Melanio

INTERVJU: JURE KNEZ, PODJETNIK
Kdor hoče preživeti, se mora naučiti loviti ribe

30 LET

tvc

**Ponosni prejemnik
bronastega
celjskega grba 2024**

Radio Celje

Svežina in optimizem na radijskih valovih

V februarju pripravljamo pravi val številnih aktivnosti na Radiu Celje, ki nas bo spremljal skozi najlepši del zime. Januar je bil mesec, v katerega smo stopili skupaj s silvestrskim programom, nadaljevali pa smo ga s številnimi gostovanji glasbenikov in nagradnimi igrami. In tako smo iz pogovorno najdaljšega vstopili v najkrajši mesec leta. Februar je mesec ljubezni, pomladnega pričakovanja in topline, ki jo bomo delili skupaj z vami, naši dragi poslušalci. Pripravljamo številna presenečenja, s katerimi bomo poskrbeli, da bo vsak trenutek v tem mesecu še bolj poseben.

Februar je na Radiu Celje pravi praznik za vse, ki radi sodelujete in uživate v nagradnih igrah. Pripravili smo bogat nabor nagrad, ki vas bodo spremljale skozi ves mesec. Skupaj bomo spoznavali, kaj se bo letos dogajalo na tekmah svetovnega pokala v smučarskih skokih za ženske na Ljubnem, svojo lakoto tešili ob svetovnem dnevu pic ter se seveda poslušali s srčki v očeh, ob aktivnostih, ki jih pripravljamo ob valentinovem.

Februar nam torej ponuja idealne trenutke, da si vzamemo čas za tiste, ki so nam najbližji. Na Radiu Celje bomo s skrbno izbrano glasbo, ki note ovija tako okoli rit-

Jutranji moderatorji na Radiu Celje: Boštjan Oder, Mirza Ribič in Bojana Avguštinčič

mov 80. in 90. let prejšnjega stoletja kot tudi s sodobnejšimi skladbami, nagradnimi igrami in prijetnimi pogovori ustvarjali občutek topline in povezanosti. Skupaj bomo delili lepe trenutke, smeh in veselje ter tako prebrodili zimo in se veselili prihajajoče pomladi. Poleg vsega tega pa na Radiu Celje vsakodnevno skrbimo tudi za ažurno pridobivanje koristnih in verodostojnih informacij, ki popestrijo naš vsakdan.

Seveda pa februar ni le mesec ljubezni, ampak tudi čas, ko pričakujemo prve znake

pomladi. Kljub zimi bomo na Radiu Celje prinašali občutek svežine in optimizma, saj se bomo z veseljem podali v svet novih priložnosti in pozitivnih sprememb.

Kot vedno pa ste tudi tokrat na Radiu Celje dobrodošli, da z nami delite svoje misli, občutke in želje. Februar naj bo mesec povezovanja, zabave in ljubezni, mesec, ko skupaj ustvarjamo čudovite trenutke, ki bodo ogreli srce in nas popeljali v pomlad z nasmehom na obrazu.

SP, foto: Nik Jarh, arhiv Radia Celje

Boštjan Oder se je z gostjo Sašo Lendero pogovarjal o novi pesmi, ki jo je Saša posnela skupaj s Tilnom Lotričem. Beseda je tekla tudi o tem, ali Saša razmišlja, da bi šla še kdaj na Emo preizkusit svojo srečo.

Voditelj jutranjega programa z Rajkom Pintarjem, predsednikom organizacijskega odbora svetovnega pokala v smučarskih skokih za ženske, ki bo na Ljubnem ob Savinji ta vikend. Povedal je tudi, da je bil pred 30 leti novinar Novega tednika.

Naroči Novi tednik in prihrani!

11=12

PLAČAŠ
ENAJST,
BEREŠ
DVANAJST

Darilo za nove
naročnike
KUHARSKE BUKVE
Vlaganje, shranjevanje in
zamrzovanje živil

novi tednik

Naročniška akcija za nove naročnike
traja do 28. februarja 2025!
03/422-51-71, narocnine@nt-rc.si
www.novitednik.si

Dodatne
ugodnosti:

VSE PRILOGE, 4 x BREZPLAČEN OGLAS, 2 ČESTITKI s 50 % popusta na RADIU CELJE,
15 % popusta pri objavi osmrtnic in zahval v NT, popusti ob vnaprejšnjem plačilu ...

Karlin ima v svoji zbirki več kot 1.300 razglednic Rogaške Slatine. S takim številom razglednic se lahko pohvalijo redki primerljivi kraji.

Zbiratelj Marko Karlin z razglednicami osvetlil zgodovino Rogaške Slatine

Od vode do kristala

Zbirateljsko društvo Rogaška Slatina je prvi februar-ski petek v tamkajšnji knjižnici predstavilo knjigo *Od vode do kristala*. Med knjižnimi platnicami je zbranih 508 razglednic in starih fotografij s komentarji, ki osvetljujejo zgodovino tega zdraviliškega mesta. Za to knjižno delo je zaslužen zbiratelj Marko Karlin, ki hrani verjetno največjo zbirko razglednic Rogaške Slatine, njegovega rojstnega kraja.

TINA STRMČNIK

Karlin je lastnik izjemne zbirke razglednic Rogaške Slatine, saj hrani že več kot 1.300 tovrstnih dokumentov časa. Prav zaradi razsežnost te zbirke ga je k pripravi knjige več let nagovarjal prvi predsednik Zbirateljskega društva Rogaška Slatina Vlado Kučan. Zami-sel je nato nekaj časa mirovala. Karlin je konec lanskega leta svoje raziskovanje preteklosti vendarle uspel spraviti v knjižno obliko.

Najprej je želel svoj rojstni kraj predstaviti od začetka nastanka razglednic, torej od

nastanka prvih fotografij, do obdobja samostojne Slovenije. Ker je bilo gradiva preveč, se je omejil na čas do druge svetovne vojne. Med knjižnimi platnicami je prikazal razvoj slatinskega zdravilišča, hotelov, vil, lokalov. Osredotočil se je tudi na razvoj različnih dejavnosti v lokalni skupnosti, med drugim na razvoj gasilstva, steklarstva, izobraževanja, glasbe, te-

S pomočjo razglednic je osvetlil različna področja zgodovine Rogaške Slatine.

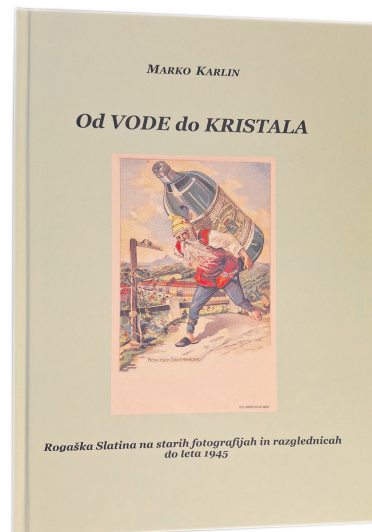
»Knjiga je bila natisnjena v 500 izvodih, nekaj jih je na voljo v slatinskem turističnoinformacijskem centru. Da je izšla, sem zelo hvaležen pomoči, ki sem jo prejel na občinskem razpisu. Brez tega denarja verjetno ne bi ugledala luči sveta.«

lovadnih društev ... »Lotil sem se vseh področij zgodovine Rogaške Slatine, ki so po mojem mnenju premalo osvetljena ali razjasnjena nam, domačinom.«

Česar več ni ...

Več kot 90 odstotkov predstavljenih razglednic v knjigi je iz Karlinove zbirke. Odbiranje, kaj uvrstiti v knjižno delo in kaj ne, je bilo velik izziv. »Zgodilo se mi je, da sem izbral 500 razglednic, čez dva meseca pa sem se čudil, kdo je to izbral. Tako sem spet spremenil izbor.«

Ti drobni predmeti so po njegovih besedah pomembni, ker so pričevalci stvari, ki jih danes ni več. Z njihovo pomočjo se da videti razvoj kraja, predvsem arhitekturne spremembe. »Mnogo

V knjigi *Od vode do kristala* so s pomočjo starih razglednic predstavljeni zdravilišče, hoteli, vrelci mineralne vode, sprehajalne poti, vile, spomeniki in druge turistične zanimivosti. Pa tudi nekdanje gostilne, pekarnice, trgovine, lekarne ...

Milan Škrabec je v uvodniku knjige zapisal, da so bile razglednice do konca prve svetovne vojne pomembno sredstvo sporazumevanja med ljudmi. Ljudje so s pomočjo razglednic dobili predstav o krajih, ki jih še niso obiskali. Razglednice so imele tudi veliko propagandno in reklamno vrednost.

stavb, ki jih prikazujejo razglednice, danes ni več ali so obnovljene do ne-razpoznavnosti. Stavbe, ki so bile zgrajene v secesijskem slogu, so žal izginile. Z obnovo fasad je bil izbrisan čar, ki so ga imele nekoč. To je velika škoda. Izginile so tudi številne pomembne stavbe, čeprav so bile spomeniško zaščitene. Občutek mi pravi, da kapital nadvlada nad kulturno dediščino.«

Da je lahko nekatere vsebine prikazal nekoliko širše in da je zdaj bolj jasn kronološki razvoj dogodkov, je nekaj primerkov poiskal še v Zgodovinskem arhivu Celje in v tamkajšnjem muzeju novejšo zgodovine. Dve razglednici je našel v slatinski knjižnici, še eno je za knjigo prispeval

član slatinskega zbirateljskega društva.

Hvaležen številnim sodelujočim

Pri izdaji knjige mu je pomagalo več ljudi. Hvaležen je direktorici Knjižnice Rogaška Slatina Nataši Koražija, sodelavki omenjene knjižnice Maji Novak in Leonidi Döšler iz JSKD Rogaška Slatina, ljudskemu umetniku Naniju Poljancu ter številnim drugim. Karlin je zelo vesel, da je uvodno besedo za knjigo prispeval Milan Škrabec, za veliko dobrih idej je hvaležen Zmagu Tančiču. Kot je pojasnil, sta Škrabec in Tančič med najbolj uglednimi osebami na področju zbirateljstva razglednic v državi, zato je zelo ponosen, da sta mu bila pripravljena pomagati z nasveti.

Foto: arhiv NT/
Andraž Purg

Spoznajte svet pirolize

Str. 24-25

Inženirka, ki rada pleše

Str. 26

Ljubezen na prvo tačko

Str. 28-29

Brat Jožko bo zagotovo pozitivno spremenil pogled na vero in v cerkev sv. Cecilije nad Celjem privabil več vernikov.

Brat Jožko Smukavec iz kapucinskega samostana nad Celjem

Srčen, izjemno odkrit, neposreden in nemirnega duha

Lanskega avgusta je v samostan nad Celjem prišel brat Jožko Smukavec. Vikar, ekonom bratstva, duhovni pomočnik. Tako je zapisano na spletni strani kapucinskega samostana v Celju. Deluje v samostanu sv. Cecilije. Priznamo, da so nas popolnoma omrežile njegova odkritost, neposrednost in izjemna iskrenost. »Sem nemirnega duha,« pravi. Ni možnosti, da z njim človek ne bi takoj navezal pristnega stika. Kot bi se pogovarjal z nekom, ki te vidi takšnega, kot si. Pred njim ne moreš hliniti. Z vsako besedo zadene bistvo, z vsakim nasmehom da človeku del sebe. Malo je takšnih ljudi. V duhovniški obleki ali civilni. Je obraz vere, ne religije. Vera je globlji stik z Bogom in to mu pomeni največ. Njegova energija in predvsem njegova poklicanost znata odnos ljudi do vere spremeniti na bolje. A ne le odnosa do vere, ampak do življenja nasploh.

SIMONA ŠOLINIČ

»Moja redovniška pot se je začela v Ljubljani, kamor sem s kmetije v zgornji bohinjski dolini, iz vasi Jereka, prišel v samostan. Ko pride kmetič v Ljubljano, je morda res nekoliko čudno videti. Tudi sam najprej nisem vedel, kaj naj počnem. Doma smo imeli hlev, veliko dela in zemlje. V Ljubljani tega ni bilo. Na trenutke mi je bilo celo dolgčas, saj sem ves čas želel nekaj početi. In tako sem spoznal, koliko se moram v sebi življenjsko umiriti. Ves čas sem imel občutek, da moram nekaj narediti, nekomu nekaj dokazati ali nekaj rešiti. Bog ne daj, da bi bil v miru in pri miru! Potem sem kot človek zorel, dobil redovno obleko in tako pridobival mir v sebi.

Spoznal sem, da ni nujno, da rešim vse stvari ali da nekomu nekaj dokazujem. Preprosto sem uvidel, da je treba biti to, kar si. Naučil sem se sprejemati mir v svojem svetu, svojo dejavnost in svoj čas. Dobro je, da preprosto sem. To je najtežje: biti in vedeti, kdo si.«

Vam je bilo od prvega trenutka jasno, da boste duhovnik?

Bratje v samostanu so me takrat vprašali, ali bi postal duhovnik. Razmišljal sem, da nisem vreden biti duhovnik. Študiral sem agronomijo in teologijo. To, da bom duhovnik, mi ni bilo samoumevno, vedno sem rekel, da sem brat kapucin. Toda potem sem vedno bolj razmišljal. Res je, da slabo berem, neko-

liko jecljam, misli mi preveč letijo, včasih sem raztresen, sploh pa nisem želel biti gospod ... Vse to sem razmišljal, a sem se vseeno pustil posvetiti. Duhovniško pot sem začel spoznavati v Ljubljani, pet let sem nato bil v Vipavi.

»Razlika med religijo in vero je velika. Ljudje ta dva izraza pogosto zamešajo. Mnogo vernikov je religioznih, hodijo v cerkev samo zato, da jim bo dobro ali da bodo zdravi. Prisegajo na Boga kot na avtomat, ampak to je religija in to ni dobro. Vera je tista, ki mora biti v človeku intimna in osebna.«

vske Križu pri Ajdovščini. Primorska me je sprostila, moram priznati. Primorci človeka odprejo, še posebej Gorenjca, kot sem sam. V Vipavskem Križu sem spoznal, da je moje življenje pravzaprav lepo in da je polno lepих stvari. Prirejali smo božične zgodbe, pasijone,

bratje kapucini smo dihali s krajani. Nato sem bil poklican v samostan v Škofjo Loko, kjer so po smrti enega od bratov potrebovali pomoč. Nato sem tam tudi ostal.

Znano je, da so premestitve duhovnikov že ustaljene v Cerкви. Ampak verjetno se ni preprosto navezati na ljudi v nekem okolju, nato od tam oditi v popolnoma drug kraj. Tudi vi ste samo človek. Je to težko?

O, je. Ko odidem iz nekega kraja, je enako, kot bi presadil drevo. To boli. Tudi jočem. Ko sem odhajal iz Vipavskega Križa, sem jokal, poslovil sem se od tistega načina življenja, od ljudi in šel naprej v Škofjo Loko. Ampak tako v sebi človek tudi raste. Iz Škofje Loke sem prišel v Celje. Da, bilo je težko. Toda trenutno sem vesel, da je v meni vedno manj čustvenega pogrešanja. Sem namreč človek, ki se hitro in zelo rad naveže na ljudi. Preprosto potrebujem občutek, da smo skupaj. Z izrazom čustveno pogrešanje mislim na to, da vedno manj razmišljam, kaj puščam za seboj, kaj bo, ko bom šel. Zato mi je lažje in zato tudi pravim, da sem v Celje prišel v svobodi. Že drugi ali tretji dan sem tu polno zaživel. Opazil sem, da imajo ljudje težave, če je člo-

»Molitev je zame nekaj najbolj svetega. Tudi če kdaj ne molim s svojimi brati, vem, da molijo zame oni. Kot da me nosijo na rokah, če me ni z njimi.«

vek neposreden in odkrit. Zakaj? Štajerci ste vendar veseli ljudje! Včasih doživim odpor pri človeku ali občutek, da mu je nerodno, če ga vprašam, kako živi, kako je. Morda je ta zaprtost posledica življenja v mestu, ne vem. Navajen sem, da sem pozoren do človeka.

Res ste izredno neposredni in odkriti. Od kod ta vaša neposrednost v času, ko smo v sodobni družbi pozabili na sočutje, empatijo in objeme ...?

Spomnim se, da smo, ko sem bil mlad in doma na kmetiji v Bohinju, samo delali. Ko je kdo prišel k nam na obisk, se skoraj nismo hoteli rokovati, ker »roka je samo moja«. Takšna trdota je vladala v odnosih. Sam sem bil od nekdanj nežen, romantičen. Zdaj vidim, da sta nasploh v naravi ljudi nežnost ali toplina v odnosih zelo zatrti. Že v študentskih letih sem odkrival, če me je kdo objel, da mi je bilo lepo, telo je bilo na trenutke celo zmedeno. Včasih sem se vprašal, kaj ta človek želi od mene. Sčasoma sem znal ubesediti te občut-

Iskren, brez dlake na jeziku. Neposreden. A vsaka njegova beseda je izrečena z izredno globino.

ke. Tudi sam sem bil zakrknjen, zaprt, kot bi bil vklejen. To je bila posledica tega, da sem se v resnici bal ljudi, bal sem se, da bom koga užalil, ker sem zelo neposreden. Velikokrat sem kot otrok dobil »po ustih« od starega očeta, ker sem vse tikal. Ampak tikanje je zame tisto pravo, vikanje mi je popolnoma nenaravno.

Vam s takšnim pristopom uspe omehčati ljudi?

Ne bi rekel, da je to moj cilj. Ne ukvarjam se s tem, da bi jih spremenil. Ker jih ne morem. To, kakšni so ljudje, je njihova pot. Jaz sem to, kar sem. Če bi se ukvarjal s tem, bi to pomenilo, da želim biti všečen. Če me po

Jezusovo sprejmejo, me sprejmejo, če ne, pač ne. Gredo. In pridejo drugi. Kot bi naredil prostor za druge ...

A ni zanimivo, da ljudje niso navajeni na iskrenega človeka ali nekoga, ki želi tudi drugim, da bi postali najboljša različica sebe?

Uh, če bi razmišljal o tem in o vzorcih, kako in kaj, bi se mi zmešalo! Toda vidim, da ljudem prija, da živijo v svojem svetu. Smo v družbi mehurčkov, balončkov, oblačkov ..., vsak po svoje. Ko človek odkrije, da je ob nekom dobro, se ti balončki hitro razblinijo. To je enako kot to, da ljudje lažje žalijo in opravljajo nekoga, ki je daleč od njih. Tak primer so družbena omrežja. Ko ljudje pridejo skupaj, je drugače. Včasih, ko me kdo ne razume ali me žali na družbenih omrežjih, mu napišem, da se lahko dobiva in pogovoriva v živo. Takrat se ljudje ustavijo in komunikacija je čisto drugačna.

Naletite pogosto na negativne opazke, izjave o svojem delu ali zaradi svoje obleke? Jo nosite ves čas?

Da. Veliko. A še vedno jo nosim premalo. Ko tečem ali kaj delam, se tudi preoblečem. V mesto grem v obleki brata kapucina, da. To mi ni problem, težko mi je morda le, če grem v kakšno ustanovo, da se ne bi obremenjevali z menoj ali žalili Boga. Sem pa že doživel neprimerne izjave. Takrat rečem: »Lahko se delaš norca iz mene, resnično pa ti ne priporočam, da se delaš norca iz Boga ali moje poklicanosti.« Na drugi strani mi je všeč, ko opazim, da se kdo, ki me sreča, z menoj – tudi zaradi moje poklicanosti in obleke – ne pogovarja o vremenu in praznih stvareh. Takrat se pogovarjamo globlje. Tudi o tem, kako živimo in ali nam je težko, lepo. In ti pogovori so lepi, hitro odkrijejo svetost trenutka in prostor človeštva. Spet drugi vidijo v meni predstavnika cerkve in izbruhajo marsikaj. Kot bi držal samokolnico za gnoj, a ko ta izbruh mine, se pogovarjamo v miru. Dovolim ljudem, da dajo iz sebe stvari, kajti nato pridejo na plan lepe reči. Tudi sam vem, da se v Cerkvi dogaja marsikaj, kar je človeško narobe. Ampak še vedno je večina stvari lepih in svetih. Tisto, kar je človeško, ni vse dobro, tisto, kar je božje, pa je lepo in to nas rešuje.

Ste kdaj tudi zaradi takšnih stvari v precepu oziroma razmišljate, ali je vredno početi, kar počnete?

Včasih občutim negotovost ali se sprašujem, ali sem na pravi poti ... Ali je res »to to«, kar želi Bog narediti po meni. Nanj se obračam. Res je, da sem v teh letih bolj pomirjen, čeprav sem še vedno nemirnega duha. Gre bolj za notranji občutek, ali delam prav. Obračam se k Bogu in sprašujem, ali govori skozme on ali sem prazen v sebi. Bojim se, da bi kaj naredil po svoje ali da je v odnosih preveč mene. Bog mora delovati skozme. Gre za zelo globoko vprašanje. Vse to se kaže v vsakdanjih odnosih. Po-

»Presune me, da sem tukaj, v Celju, tako krhek. Ne poznam ljudi, še vedno odkrivam ta kraj. Sem človek, ki se izgubi ..., ki se tudi rad izgubi in potem išče pot nazaj. Ta moja krhkost v tem kraju me resnično preseneča.«

Brat Joško Smukavec je bil rojen v vasici Jereka v Bohinju. Že od nekdaj je sanjal, da bo morda učitelj ali celo pevec. Obiskoval je lesno šolo, nekaj let je celo delal na področju lesarstva. Nato je doštudiral agronomijo in teologijo.

»Moj dan se začne zjutraj ob šestih z molitvijo. Vendar tudi moji bratje v samostanu vedo, da nisem jutranji človek. Težko vstanem. Kakšen dan tudi »potegnem« spanec malo dlje. Spim kot top! Res je, da grem pozno spat, da ponoči pogosto kaj pišem in delam. Takrat imam mir. V času obeh študijev, agronomije in teologije, sem se učil ponoči. Sem nočni človek. Moj bioritem ni ravno moja odločitev.«

membno je že, ko se pogovarjam s kom, da ga poslušam, slišim, ne da imam že vnaprej pripravljen odgovor.

Imate morda zato občutek, da vas v življenju še čaka kaj več?

Oh, da. Sanjač sem. Ves čas si želim še nekaj več. Vedno me vznemirjajo nove stvari. Ves čas. Zato se izprašujem, kje je meja. Vem, da imam v sebi nekaj več, nek dar, a ne vem, če še lahko kaj počnem. Vpisan sem celo na fitness, plavanje.

Vaša odprtost zna privabiti ljudi v cerkev. Morda jo bodo začeli dojemati drugače. Toda v cerkvah je vedno manj vernikov. Se vam zdi, da bi se tudi cerkev morala bolj odpreti? Bolj privabiti mlade?

Zame je odprtost pomembna. A ljudje smo različni. Nekateri Boga vidijo v svojem notranjem svetu in izza štirih zidov, jaz ga vidim naokoli, med ljudmi. In k njim grem. K ljudem. Nekateri čakajo, da ljudje pridejo k njim. Meni je super, ko papež Frančišek reče: »Pojdite iz zakristij!« On ve. Gre v zapor, gre med ljudi. Nismo vsi enaki, smo različni in ta različnost je dobra. Vsak ima nekaj, vsi pa imamo veliko. To je zame Cerkve: živa, privlačna, lepa, krhka, nepopolna ...

Dobra stvar za Celje je, da različne verske skupnosti tukaj zelo dobro sodelujejo. Zdi se mi, da v Celju ni veliko nestrpnosti do drugačnih religij ...

... morda bi tukaj pojasnil besedi religija in vera. Religija je ideološki konstrukt, ki dela precej velike težave. Religija je človeška, včasih nasilna zadeva. Vzdržujejo jo denar,

strah, odvisnost, manipulacija ... Gre za umeten konstrukt. Potem je tukaj vera, ki je osebna drža do Boga. In to je več od religije. Vera ne more povzročiti vojne, ampak ustvarja mir. Mir včasih napada nemir, torej tisti, ki je nemiren, preverja tvoj mir. Razlika med religijo in vero je velika. Ljudje ta dva izraza pogosto zamešajo. Mnogo vernikov je religioznih, hodijo v cerkev samo zato, da jim bo dobro ali da bodo zdravi. Prisegajo na Boga kot na avtomat, ampak to je religija in to ni dobro. Vera je tista, ki mora biti v člove-

»Vera, ki je osebna drža do Boga, je več od religije. Vera ne more povzročiti vojne, ampak ustvarja mir. Mir včasih napada nemir, torej tisti, ki je nemiren, preverja tvoj mir.«

ku, intimna in osebna ... Zgodilo se mi je, da sem zadnjič nekaj ljudi v cerkvi vprašal, kaj počnejo tukaj. Besede so kar poletele iz ust, nisem jih več mogel vzeti nazaj. A res me je zanimalo, zakaj so prišli. Vera je zame namreč čudež, religija pa je lahko nevarna. Ker v religiji lahko človek hitro fantazira, vera pa je intimnost življenja Boga in človeka.

Kaj lahko storijo ljudje, ko življenjske okoliščine kdaj oslabijo vero? Vsak v življenju kdaj pade in takrat podvomi.

Nič ne moreš narediti. S tem otežuješ situacijo. Najbolje, da se človek takrat zave, kako je, sprejme padec in se počasi pobere. Naj ne zapletajo svojega odnosa z Bogom. To je enako kot odnos z ljubljeno osebo. Ta je ljubeč, a včasih se zgodi nekaj, kar ga okr-

ni. Kaj storimo? Opravičimo se, se pogovorimo in gremo naprej.

Je vaša vera dovolj trdna? Moški ste. Simpatični. Ste imeli kdaj težave, ker so se vam ženske poskušale približati kako drugače? Veste, kaj mislim.

Seveda. Toda človek mora biti takrat pošten do sebe. Takšnih zgodb imam kar nekaj. V mladosti sem imel dekle, vendar bi danes, če bi bilo drugače, vsaka ženska, ki bi bila z menoj, trpela (se nasmeji, op. p.). Vidim, da imam veliko srečo.

Kot pravi Martin Golob: »Edino, kar znam, je to, da sem duhovnik. In to je to«.

Zanimiv je ta vaš odnos do ljudi. Vaš način pogovora in iskrenost.

Sem samo človek. Vem, da mi kdaj ne gre dobro. Včasih je tudi moja molitev površna, včasih samo preberem, da mine čas, nisem povsem prisoten. Toda v srcu vem, da Bog ni samo v kapeli, ampak je z menoj ves čas. Ni z menoj samo v času molitve, ampak vedno. V vseh situacijah moraš preprosto biti pošten do sebe. Tudi naklonjenost je pomembna. Vsak je naklonjen komu. In to je tisto, kar je zdravilno. Če se midva pogovarjama, sva naklonjena drug drugemu. To je zdravilo za oba. Takrat deluje energija naklonjenosti. To so zame blagoslovi. Kaj je lepšega od tega?

Foto: Andraž Purg

»No, ta prostor je velik del mene,« pravi brat Joško, ko nam razkaže srednji del samostana, ki ga ureja.

»Boste kavico?« nas je vprašal. »Seveda,« smo odgovorili. In tako smo se osebno še bolj spoznali in pogovorili. Priznamo, brat Joško je resnično navduhujoč.

Dr. Dejan Verhovšek – termična obdelava biomase kot ena od rešitev za podnebne spremembe

V svetu pirolize dobil navdih za podjetništvo

Šentjurčan Dejan Verhovšek se je po več kot 16 letih dela v enem od največjih kemičnih podjetij na Celjskem podal med zagonske podjetnike. Doktor kemije se je posvetil razvoju mobilne pirolizne enote, ki omogoča predelavo biomase v zanimive izdelke, kot sta bioogljje in lesni kis. Njegova ideja se je na lanskem Startup generatorju, ki ga je organiziral Saša inkubator, uvrstila med enega od treh zmagovalnih projektov. S pomočjo nepovratnega denarja Mestne občine Velenje je načrte spremenil v izdelek, katerega delovanje predstavlja doma in v tujini. Prejema že prva naročila za izdelavo po meri izdelanih peči, domislil se je tudi že možnosti za nadgradnjo.

TINA STRMČNIK

Verhovšek se že vrsto let sprašuje o problematiki podnebnih sprememb ter možnih rešitvah, ki so glede tega na voljo. Zanima ga, katere rešitve so učinkovite in katere omogočajo množično uporabo. Ko si je zastavljal takšna vprašanja, se mu je piroliza odstirala kot pravi odgovor. Čeprav gre za tehnologijo, ki se je človek ne more lotiti z danes na jutri. »Čeprav se mi je vse skupaj zdelo zelo zanimivo, sem se zavedal, da je za razvoj treba veliko znanja in predvsem veliko denarja. Gre za velika postrojenja. Zaradi vsega naštetega sem predvideval, da se s pirolizo ne bom nikoli ukvarjal.«

Nato je na življenjski prelomnici, ko je po letih redne zaposlitve dal odpoved, zasledil možnost, da bi se lahko lotil sestave mobilne pirolizne peči. Tovrstna naprava omogoča pirolizo v majhnem obsegu, zaradi česar je cenovno dostopna tako fizičnim osebam kot podjetjem. Omogoča jim, da z uporabo te tehnologije svojo lastno biomaso predelujejo v izdelke, ki imajo dodano vrednost. S tem prispevajo k znižanju izpustov ogljikovega dioksida in tako pomagajo v boju proti podnebnim spremembam.

Ker piroliza ni le za pečico ...

Pirolizo marsikatera gospodinja pozna kot samodejno čiščenje umazane pečice s pomočjo visokih temperatur. Piroliza, kot jo je razvil Verhovšek, je segrevanje biomase oz. organskega gradiva pri temperaturi od 400 do 600 stopinj Celzija, medtem ko je kisik odsoten.

Biomasa se pri omenjenih temperaturah spremeni v ogljik oz. v bioogljje in lesni kis, sprošča se tudi bioplin. Toplota je stranski produkt, ki ga Verhovšek zaenkrat še ne izrablja.

»Kemija je znanost, ki je kot vreča brez dna. Vedno je nekaj novega. Ko že misliš, da o neki stvari veliko veš, lahko greš še globlje in globlje. Dopusča neskončne možnosti raziskovanja kemijskih mehanizmov. V industriji lahko nato na podlagi zaključkov to znanje ugleda luč sveta.«

Kaj uporablja za gorivo, da dobi tako visoko temperaturo? Vir energije je del biomase, torej zelenega reza, listja, neakovostnega ali bolnega lesa ... Večino biomase, ki jo želi spremeniti oz. pirolizirati, da v osrednjo komoro. Od 10 do 15 odstotkov biomase pa da v kurišče, kjer jo zakuri. To proizvede dovolj energije za cel proces pirolize, kar pomeni, da zanj ne potrebuje drugega vira energije, kot sta na primer elektrika ali zemeljski plin. »Sistem je samozadosten, tudi zato, ker pri segrevanju biomase na več kot 200 stopinj Celzija ta začne oddajati bioplin. Tega s pomočjo cevni povezav dovajam nazaj v kurišče. Zaradi energenta bioplina je proces samozadosten, od nekega trenutka biomase ni treba več kuriti, ampak bioplin dovaja energijo za ves proces,« je pojasnil sogovornik.

Kot je pojasnil, biomasa niso le zeleni rez, listje in odpadni les. Biomasa je lahko tudi odpadna hrana ali kavna usedlina. Pravkar dela poskuse, kako se piroliza obnese za odpadke, ki nastanejo pri pridelavi oljčnega olja – gre za oljno pogačo, liste oljk. »Vse, kar je za nekoga odpadna biomasa, je možno uporabiti za ta proces.«

Kot indijanska črna zemlja

Glede na to, da organski odpadki ne povzročajo veliko škode v okolju, zakaj bi jih torej uporabili za pirolizo? Ena od prednosti so že omenjeni stranski izdelki. Bioogljje in lesni kis imata več kot 60 potrjenih načinov možne uporabe, zanimiva sta tudi za prodajo.

Čeprav lahko biomaso na primer uporabimo za kompostiranje, se tudi pri tovrstni uporabi po besedah Verhovška dolgoročno ne zmanjšujejo izpusti ogljikovega dioksida. Biomasa se namreč med hitrim ogljikovim ciklom slej kot prej spremeni v ogljikov dioksid, ki se sprošča v ozračje. Če želimo znižati izpuste ogljikovega dioksida, je smotrno biomaso spremeniti v bioogljje in lesni kis ter ogljik ujeti v ta dva stranska izdelka. »Tako znižamo izpuste ogljikovega dioksida. Še posebej če bioogljje dodajamo prsti. Tako obliko ogljika zaklenemo za več kot sto let. Nekateri pravijo, da ogljik zaklenemo celo za tisoč let. Z dodajanjem bioogljja izboljšamo rodovitnost prsti.«

Ker je bioogljje porozno, se vanj ujamejo hranilne in mineralne snovi. Hkrati daje oglje prostor za mikroorganizme, zadrži tudi veliko vlage. Prednosti tovrstne uporabe so znane iz zgodovine. Prvotni južnoameriški prebivalci so zemlji dodajali bioogljje in tako je nastala izredno rodovitna prst, znana kot terra preta oz. indijanska črna zemlja.

Lesni kis?

Medtem ko z besedico kis ljudje večino povežemo solato, pri pirolizi biomase nastane lesni kis. Verhovšek je pojasnil, da gre pravzaprav za utekočinjen dim. Uporaben je kot naravni pesticid, herbicid, lahko je tudi rastlinska super hrana. Uporabiti ga je možno tudi kot zaščito za les in za odstranjevanje slabih vonjev v prostoru. Znana je tudi njegova uporaba v kozmetiki. »Možnosti je res veliko, a v prvi vrsti je lesni kis mišljen kot pripomoček, ki gre z roko v roki z regenerativnim vrtnarjenjem oz. kmetijstvom.«

Sveže pečeni zagonski podjetnik iz Šentjurja se ne ukvarja le z raziskovanjem procesa pirolize, ampak tudi z iskanjem prodajnih poti za organske dobrine. Piroliza in bioogljje sta po njegovih opažanjih pri nas še precej neznana, po svetu pa je bistveno drugače. Obstajajo tudi nekatere platforme, kamor se lahko pridružijo ponudniki. Lesni kis je na primer med drugim zelo prepoznan v Aziji, tam ga uporabljajo že vrsto let. V Evropi je predvsem v Avstriji zgodba o bioogljju kot dodatku prsti in zmanjševanju ogljikovega dioksida izjemno uspešna. »Tam je bioogljje velik posel.« Kot je še omenil, je tudi drugje po Evropi bioogljje vedno bolj prepoznavno. Pričakuje, da bodo tudi v Sloveniji glede na zeleni dogovor in nove smernice tovrstni izdelki postali veliko bolj prepoznavni.

Dejan Verhovšek z mobilno pirolizo, ki omogoča predelavo biomase v zanimive izdelke.

»Podnebne spremembe me zelo morijo, saj se sprašujem, kaj se bo zaradi njih zgodilo. Mislim, da se tovrstnim spremembam ne posvečamo dovolj.«

Z njim se že povezujejo manjši kmetovalci in manjša podjetja, ki so pridobila informacijo, da ima lahko piroliza pozitiven doprinos za regenerativno vrtnarjenje oz. kmetijstvo, kjer bioogljje in lesni kis pripomoreta pri obnovi tal.

Razmišlja tudi o nadgradnji. S pomočjo toplotnih izmenjevalcev bo skušal izkoristiti vsaj nek del toplote, ki je stranski produkt. S toploto je možno ogrevati vodo ali prostore. Išče tudi rešitve, kako bi zmanjšal dimljenje in s tem izpuste. In kako bi pospešil celoten proces pirolize.

Peč, ki jo pripelješ do bioodpada

Mobilno pirolizo si je zamislil, da lahko napravo prepelje do mesta, kjer je biomasa. Prevažanje biomase je namreč povezano z logistiko, dodatnim delom in s stroški. Glede na celotno količino biomase znaša količina bioogljja, ki ga pridobimo s pomočjo pirolize, od 20 do 25 odstotkov. »Veliko manjše stroške imamo, če odpeljemo 25 odstotkov izdelkov, kot da se ukvarjamo z odvažanjem vseh stotih odstotkov biomase. Hkrati je prednost premičnosti, da se lahko odpraviš na vsa mesta, kjer je biomasa. To je lahko za marsikoga precejšnja dodana vrednost.«

Za podatke o peči se je povezal z enim od podjetij iz Avstralije, z njim se je dogovoril za prenos znanja. S strokovnjakom za stroj-

Ker je naravoslovno usmerjen, je zanj med drugim velik izziv, kako skrbeti za marketing. Vse to ga spodbuja k svežemu pristopu k razmišljanju.

Pri razvoju poslovne ideje se mu zdijo dobrodošli mehanizmi, ki pomagajo zagonskim podjetjem. Z denarjem, ki ga je pridobil na razpisu velenjske občine, je lahko plačal izdelavo prve pirolizne peči. A ko se en program konča, je treba hitro ugotoviti, ali je na voljo nov razpis.

»V inkubator se nisem vključil, da bi s svojo idejo zmagal, ampak da bi si mogoče odprl kakšna vrata in se kaj novega naučil. V okviru tega tekmovanja sem nato prišel do finala in bil eden od treh zmagovalcev.«

Zdaj s svojo pečjo za naročnike že izvaja pilotne poskuse ter jim predstavlja predelavo biomase v izdelke. Nato se dogovorijo, kako veliko enoto želijo, in se morda odločijo za naročilo. Po besedah Verhovška je zanimanja

precej, sploh v tujini. »Presenetilo me je, da so me nekatere stranke same našle in me pozvale k sodelovanju. Zdaj predvsem skrbim, da se to kolesje obrača,« je zaključil.

Foto: Andraž Purg

»Po 16 letih in pol zaposlitve v enem od večjih kemijskih podjetij sem se odločil za zaposlitev v drugem podjetju. Tam sem ostal le kratek čas. Ker se nismo najbolj ujeli, sem dal odpoved. Nato mi je partnerka poslala povezavo o Saša inkubatorju in tako sem se odločil, da bom poskusil.«

ništvo sta nato načrte izboljšala, tako da je mogoče vsako posamezno enoto po velikosti prilagoditi glede na potreben obseg predelave biomase. »To temelji na 3D-modelih, izpišemo lahko kosovnico, pripravimo vse podatke, da lahko da naročnik peč izdelati k varilcu. Ta naroči material, slednjega razrežejo po načrtu in ga v skladu z načrtom sestavijo.«

Sam svoj šef

Ko je dal odpoved rednega delovnega razmerja, je sprejel, da bo življenje nekoliko drugačno. Ni si predstavljal, da se bo takoj podal v podjetniške vode. »Moj vsakdan je vsekakor drugačen kot prej, ko sem bil zaposlen. Ko si podjetnik, si se prisiljen ukvarjati predvsem s tem, kako hitro boš s svojim izdelkom prodrl na trg in ali boš znal razvijati poslovne stike.«

Kot je povedal, gre pri pirolizi tudi za ekonomijo, da iz nečesa, kar ima skoraj nično vrednost, izdelate izdelke, ki imajo vrednost. Eden od njih je lesni kis, ki ga lahko odtoči po končanem procesu.

Katja v družbi sodelavcev (Foto: osebni arhiv)

Konjičanka Katja Škof Žavcer, kandidatka za Inženirko leta 2024

Inženirka, ki rada obuje tudi plesne čevlje

Čeprav sva se srečali prvič, sva se po pogovoru objeli. Nekaj sončnega in pomirujočega je v Katji Škof Žavcer, ženi in mami treh sinov, ki kot inženirka informatike že več kot dve desetletji uspešno deluje v informacijsko-komunikacijski industriji. Izobrazbo je pridobila na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko Univerze v Mariboru, trenutno vodi oddelke za zagotavljanje kakovosti v podjetju Comtrade Gaming, vodilnem dobavitelju programske opreme in tehnologije za igralniško industrijo. V njeni ekipi je več kot 50 inženirjev. »Dober vodja vodi z močjo ljubezni, ne z ljubeznijo do moči,« poudarja Konjičanka. »Če ne bi bila inženirka, bi imela plesno šolo in bi plesala skozi življenje.«

BARBARA FURMAN

Klepetali sva v eni od konjiških kavarn, a ne le o inženirstvu, ampak tudi o plesu. Kdaj in s kom je nazadnje plesala, sem jo vprašala. »Včeraj zvečer v Celju, kjer obiskujem dve plesni šoli – v eni plešem kavbojske ples, v drugi latino ples solo. To je prijetna sprostitev, ki mi prevetri glavo po napornih in stresnih delavnikih,« je poudarila in dodala, da je po izkušnji z izgorelostjo življenje postavila na nove temelje.

»Igralni žeton simbolizira odločitev, pogum in strategijo podobno kot kakovost v inženirstvu, ki zahteva natančnost, odgovornost in predanost. Vsak projekt, ki ga razvijamo, ima svojo vrednost, a šele s kakovostjo postane resnično zmagovalna karta,« pravi Katja Škof Žavcer.

Korenita sprememba

Izgorelost je bila zanjo svojevrstna šola, saj jo je naučila živeti bolj v stiku s sabo, bolj umirjeno in osredotočeno. Približno leto je potrebovala, da si je psihično in fizično opomogla. V podjetju so bili zelo razumevajoči, zagotovili so ji psihoterapevtsko pomoč, sama je poskrbela za temeljit počitek in poglobljen razmislek o tem, kako naprej. »Še vedno zelo uživam pri delu v službi, vendar ne opravljam več del sočasno, kot sem to počela nekoč, ampak si obveznosti razporejam bolj premišljeno. Tako sem pri delu še bolj učinkovita, predvsem se ob tem bolje počutim. Priznam, da me tu in tam še zanese v staro stresno delovno rutino, ko si rečem, da moram še to in še to in to ... Mar res? Danes vem, da ne.«

Opaža, da znajo današnje generacije mladih, ki prihajajo v podjetje, bolj odločno in samozavestno razmejiti zasebno in službeno življenje, kar se ji zdi prav.

Znanje, delo in vztrajnost

Katja je odrasčala v najlepšem kotičku Slovenskih Konjic, v vinorodnih Škalcah. »To je bil čas, ko so tam še rasle jablane, po katerih sem tako rada plezala. Spominjam se zasneženih zim in smučanja po okoliških hribih.« Kot še pravi, se tudi danes rada odpravi na sprehod v Škalce iz bližnje Bežine, kjer živi z družino.

»Imela sem srčna in razumevajoča starša, ki sta bila kot mizarja zaposlena v konjiškem podjetju Lip Pohištvo. Tako meni kot moji mlajši sestri sta pogosto govorila, da so znanje, delo in vztrajnost največje vrednote. Zato sem med počitnicami vedno našla delo v kakšnem podjetju in tako že v odrasčajočih letih pridobivala dragocene delovne izkušnje.«

Katja si najprej ni predstavljal, da bo njen poklic

povezan z računalniki. V srednji šoli je razmišljala o študiju turizma ali kriminalistike. Ko sta ji starša kupila prvi računalnik, jo je tehnologija popolnoma prevzela. Od takrat je vztrajno gradila svojo kariero. »Ko sem se soočala z zahtevnimi projekti in s časovnimi roki, sem vedno verjela v svoje sposobnosti in moč sodelovanja,« še pravi.

Pogosto v tujini

Že med študijem je dobila delo programerke v manjšem podjetju, zatem v podjetju Hermes Softlab – programska oprema, ki ga je nekaj let kasneje kupilo srbsko podjetje Comtrade. Sedež ima v Ljubljani, ekipe zaposlenih pa tudi v Mariboru, Novi Gorici, Banja Luki, Kragujevcu ter na Filipinih. »Prva leta sem delala kot inženirka testerka, kar pomeni, da sem preverjala uporabnost nekega izdelka, preden je šel v prodajo. To delo mi je bilo pisano na kožo, saj je bilo treba razmišljati zunaj ustaljenih okvirjev. To delo je inovativno in razgibano, v ospredju sta raziskovanje in iskanje uporabniških rešitev,« pojasni z navdušenjem.

Delovne obveznosti so jo pogosto vodile v tujino. Sedemnajstkrat je bila na Filipinih. »Leta 2016 sem bila tretjino leta odsotna od doma.

To je bil čas, ko smo z ekipo približno 30 inženirjev odpotovali v Manilo, kjer smo delali od jutra do večera.

To so bile naporne, a tudi dragocene izkušnje. Spoznaval drugo kulturo, nove ljudi, ki razmi-

Na izbor za inženirko leta jo je prijavilo njeno podjetje. (Foto: osebni arhiv)

»Moj življenjski moto je načrtuj z glavo, vodi s srcem. Ne ozirajmo se na mnenja okolice, temveč poslušajmo svoje srce. Če ne bi bila inženirka, bi imela plesno šolo in bi plesala skozi življenje.«

šljajo drugače. Vse to človeka bogati. Postala sem bolj samozavestna.«

Prelomnica v karieri

Prelomnica v njeni karieri se je zgodila, ko so v podjetju začeli snovati tehnološke rešitve za igralništvo oziroma platforme za igralniške kazinoje. Vodilni so ji predlagali, naj prevzame vodenje ekipe za kakovost. »Priznam, da sem se najprej nekoliko obotavljala, a mi danes ni žal, da sem sprejela nov, odgovoren in zahteven izziv. Ekipa inženirjev za kakovost je iz leta v leto številnejša, danes nas je že 50. Zdaj se bolj kot tehnološkim rešitvam posvečam sodelavcem, prepoznavam njihove talente in sposobnosti, jih vključujem v delo ter jim zagotavljam pomoč in usmeritve v delovnem timu.«

Vizija podjetja Comtrade Gaming je ohranjati status enega od vodilnih podjetij na področju razvoja in integracije tehnoloških rešitev za igralništvo. »Želimo ustvarjati inovativne produkte, ki prinašajo odlično igralno izkušnjo in izboljšujejo poslovne rezultate strank. Zavezanost k visoki kakovosti, strateško partnerstvo ter neprestano vlaganje v raziskave in razvoj so ključni elementi, ki nas vodijo pri doseganju teh ciljev.«

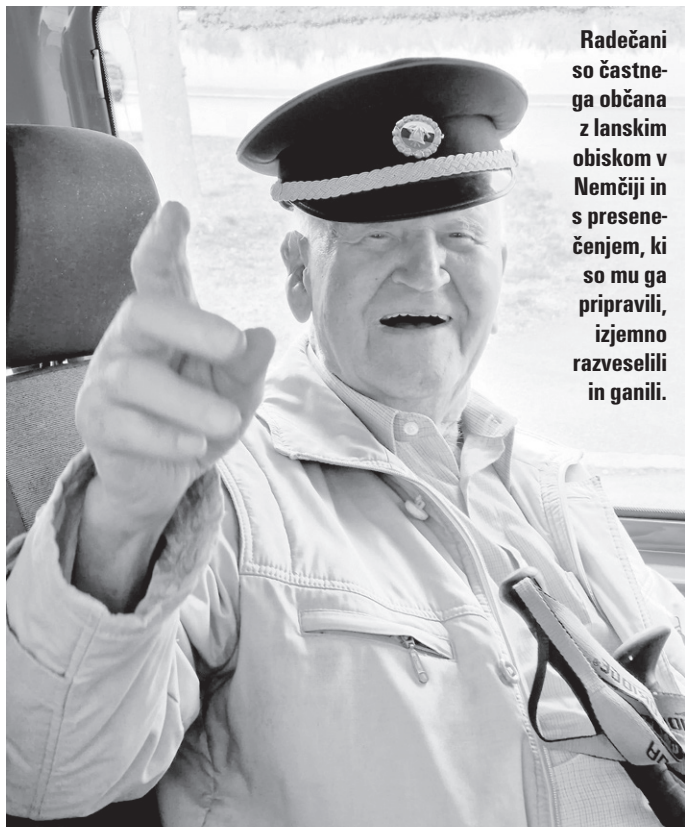
Poklicna in osebna rast

Vprašam jo, ali se je pri gradnji kariere morala dokazovati bolj kot njeni moški kolegi. »Nimam enoumnega odgovora. Na poslovno pot sem stopila pred 23 leti. Takrat smo bile ženske na področju računalniške inženirske stroke v manjšini. Med moškimi kolegi smo bile vedno lepo sprejete. Seveda smo se morale dokazovati, včasih morda res bolj kot moški kolegi. A velike pozornosti temu nisem posvečala. Vedno sem bila motivirana za rast in razvoj na poklicnem področju, saj sem ob tem tudi osebno rasla. A sebičnost mi je tuja, znam čutiti in slišati tudi ljudi okoli sebe, jim pomagati, sklepati kompromise, sodelovati. Vse to me je izoblikovalo v inženirko, kakršna sem danes.«

Da je odlična inženirka, dokazuje to, da je bila med desetimi finalistkami vseslovenskega izbora za Inženirko leta 2024. Na izbor jo je prijavilo njeno podjetje, v katerem je zasnovala interni mentorski program ter dala priložnost tudi ženskam z izobrazbo z netehničnimi področji, kot sta umetnostna zgodovina ali komunikologija. V posebnem programu so jih usposobili za tehnične vloge.

Katja je zelo ponosna tudi na vlogo mame. Njena sinova dvojčka, ki sta dopolnila 23 let, obožujeta šport, najbolj košarko. »Ponosna sem, da sta odgovorna in dosledna, Neomajno sledita svojim ciljem. Eden končuje študij razrednega pouka, drugi gre po mojih stopinjah, saj je diplomiral iz računalništva in vpisal magisterij. Mlajši sin je osnovnošolec in je bolj umetniška duša. Da, pri nas doma smo pestra družina.«

Kakovost v inženirstvu, poudarja, zahteva natančnost, odgovornost in predanost. (Foto: Kristina Enci)

Radečani so častnega občana z lanskim obiskom v Nemčiji in s presenečenjem, ki so mu ga pripravili, izjemno razveselili in ganili.

Od Martina Kraniza in njegove soproge so se poslovili tudi gasilci PGD Vrhovo, ki jim je dobrotnik iz Geislingena s svojim prispevkom pomagal uresničiti tudi dolgotrajno željo po novem gasilskem domu na Vrhovem.

V 102. letu je umrl častni občan Občine Radeče Martin Kraniz

Slovo dobrotnika iz Geislingena

Še lani, ko je praznoval 101. rojstni dan, so ga Radečani z županom Tomažem Režunom na čelu ter gasilci PGD Vrhovo obiskali na njegovem domu v Nemčiji, pred dnevi so se od častnega občana Radeč Martina Kraniza in njegove soproge Elfriede za vedno poslovili. Zakonca sta po dolgem skupnem življenju preminila v istem mesecu. Na njuni zadnji poti so ju ob županu in gasilcih pospremili tudi bratje Razboršek iz Kvinteta Dori.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Prvega marca letos bi dobrotnik iz Geislingena, kot so Martinu Kranizu rekli v Radečah, dopolnil 102 leti. Radečani so svojega častnega občana zadnja leta redno obiskovali. Župan ga je z ekipo obiskal ob stoletnici ter jeseni 2022, ko mu je izročil priznanje – naziv častni občan, ki ga je Martin prejel za dolgoletno podporo družbenega življenja in gasilstva na Vrhovem. Ker se podelitve v Radečah zaradi zdravstvenih težav ni mogel udeležiti, mu je župan ta naziv osebno izročil v Nemčiji. Že pred tem, leta 2018, mu je izročil tudi županovo priznanje za prispevke ter pristne in iskrene vezi s PGD Vrhovo in krajem.

Svoj rodni kraj je nosil v srcu

Čeprav je Martin kar 85 let živel v tujini, nikoli ni pozabil na Radeče in na njemu drago Vrhovo. »V Radečah zelo spoštujemo in cenimo, kar je gospod Kraniz storil za domači

kraj. Ta njegova povezanost z rodnim krajem je res nekaj

dragocenega,« je večkrat poudaril župan Tomaž Režun.

»Hvala za vse, Martin, in počivaj v miru s svojo ljubljeno Elfriede,« je častnemu občanu v slovo zapisal župan Občine Radeče Tomaž Režun.

Simbol skromnega in poštenega človeka

A Martin Kraniz je bil za Radeče veliko več kot zgolj dobrotnik iz Geislingena, po čemer je v dolini Sopote najbolj znan. Bil je simbol skromnega, poštenega slovenskega človeka, ki kljub težkim življenjskim preizkušnjam nikoli ni pozabil na svoje korenine. Bil je človek, ki je bil svojemu domačemu kraju kljub geografski oddaljenosti vedno pripravljen stopiti naproti, zanj je bil pripravljen vložiti vso svojo energijo in premoženje. S tem je vedno znova dokazoval, da je človek z veliko začetnico, njegova zgodba o navezanosti na domači kraj ter o nesebičnosti in ljubezni do domovine je lahko za vzor in v navdih, so o njem povedali v Radečah.

Martin Kraniz se je rodil 1. marca 1923 na Goreljah v občini Radeče kot Martin Kranjec. Vojna vihra je njega in njegovo družino kot številne druge radeške družine prisilila v izgnanstvo v Nemčijo. V mestu Geislingen si je ustvaril novo življenje. Poročil se je z Nemko Elfriede, v zakonu se jima je rodila hči Vera. Na tujem si je Martin priimek spremenil, a je vse do zadnjega dne ostal Radečan po duši in srcu.

Foto: FB Tomaž Režun

Ob lanskem stoprnem rojstnem dnevu so Martinu Kranizu v Nemčijo odšli čestitat tudi gasilci PGD Vrhovo.

Bratje Boris, Primož in Marko Razboršek iz Kvinteta Dori so Martinu Kranizu in njegovi soprogi zaigrali v slovo.

Življenje z reševalnimi, IGP- in razstavnimi psi

V skrb za pse je vključena cela družina.

Najpomembnejše je kakovostno ukvarjanje s psom

Celjanko Nedo Hauko Palavrič ljubezen do psov spremlja že od otroštva. V Kinološkem društvu reševalnih psov Celje je dejavna že devetnajst let, hkrati ogromno časa posveti tudi svojim šestim kosmatincem, za katere skrbi z možem in 12-letnim sinom. Doma jim družbo delajo nemška kratkodlaka ptičarka, border collie, dva belgijska ovčarja in dva kangala. A to niso povsem navadni domači psi. Vsak od njih ima svoje poslanstvo; bodisi je šolan za reševalnega psa, sodeluje v programu IGP ali na razstavah. »Pomembna sta vsakodnevno delo in kakovostno ukvarjanje s psi. Starejši kot je pes, bolj je dovzeten za to, kar počnemo, a to ne pomeni, da ne rabi več treningov,« je pojasnila Neda, ki s srcem skrbi za štirinožne prijatelje.

SINTIJA JURIČ

Zgodbo v Kinološkem društvu reševalnih psov Celje je začela pisati z labradorko Xano. Čeprav je po poklicu kozmetična tehničarka, je svojo strast našla v šolanju psov. V pasji šoli kinološkega društva tako že devetnajst let dela kot inštruktorica in vodi tečaje ter tudi individualne ure. »S psi se ukvarjam že celo življenje. To me je zanimalo že od nekdaj in mi je v veliko veselje,« je uvodoma povedala Neda, ki s psi ni obkrožena le v službi, temveč tudi doma.

je zgodilo povsem naključno. Nikoli je nisem šolala za to, prav tako ni imela veliko izkušenj, a se je odlično odrezala.

Imajo tudi štiriletnega border collija Inka, ki je prav tako reševalni pes. Opravljenega ima izpite prve stopnje za reševanje v ruševinah in naravi, kar pomeni, da je usposobljen za iskanje v resničnih situacijah. Prav tako jim družbo delata dva belgijska ovčarja, ki ju učijo zahtevnega pasjega športa IGP, ki je

Mož jo je dolga leta spremljal na treningih kot opazovalec, zdaj tudi sam spoznava, kako je dejavno delati s psom.

povedala Neda in dodala, da je kot mladiček trenutno navdušen nad vsem. Palavričevi imajo prav tako dva turška razstavna kangala, Erosa, ki je star tri leta, in Ero, ki je stara deset mesecev. Ta sicer nista z njimi v stanovanju, saj potrebujeta več prostora za gibanje.

Šolanje reševalnih psov

Šolanje za reševalnega psa sicer zahteva ogromno časa, poudari Neda. Pes mora biti posebej izšolan, da pomaga reševati izgubljene, pogrešane, poškodovane ali ujete ljudi. Pasma pri tem ne igra velike vloge, med reševalnimi psi namreč najdemo tudi mešance. Ključna sta značaj in velikost. »Pri psu je zelo pomembno, da je odprt do ljudi in da rad sodeluje z njimi, da ni agresiven ter da se ne boji okolice in nepredvidenih situacij, v katerih se lahko

Neda je v kinologijo dejavno vključena že od 18. leta.

»Ukvarjanje s psom zahteva vsakodnevno delo. Gre za vzdrževanje vezi med človekom in psom ter za njeno nadgrajevanje z vajami.«

Poln dom ljubezni

Da pri Palavričevih doma ni nikoli dolgčas, samo po sebi priča to, da imajo šest psov. Najstarejša med njimi je desetletna nemška kratkodlaka ptičarka Cuba, ki se je, kot se pošali Neda, pred kratkim upokojila. »Bila je reševalni pes, nekajkrat je zmagala tudi na državnih tekmah rally obedience po programu RO-I,« je povedala. »Cuba je pes, ki sem si ga vedno želela. Ima super značaj, njena najboljša vloga v življenju pa je bila zagotovo, ko je nastopila v videospotu Eve Boto. To se

sestavljen iz sledenja, poslušnosti in obrambe. Dveletni Nitro je že opravil izpit bhh, ki je predpogoj za izpit IGP prve stopnje, polletni Rocky se s tem športom še spoznava. »Rocky ni bil načrtovan, temveč je prišel v našo družino potem, ko so njegovi prejšnji lastniki ugotovili, da ga ne morejo obvladati, in so nam ga podarili. Je pravzaprav od moža, nameravali smo ga izšolati in ga dati v vojsko ali policijo, ampak se je mož nanj zelo navezal in tako je ostal pri nas. Šolamo ga tudi za reševalnega psa,« je

Eros je v Sloveniji na razstavah dosegel vsa priznanja, ki jih je lahko. Era velja za mladi up. (Foto: osebni arhiv)

Nemška kratkodlaka ptičarka Cuba se je pred kratkim upokojila.

pozitivno. Vsaka disciplina ima svoje zahteve, zato je IGP kot celota zelo težek predvsem v smislu vztrajnosti in predanosti. Če se tega lotiš resno, terja ogromno časa,« je povedala Neda, ki se s tem šolanjem šele spoznava. Za pse IGP sicer šolajo večinoma belgijske ovčarje malinoise,

»Disciplina IGP zahteva veliko časa, predanosti, iskanja znanja, novih informacij ter vztrajnosti.«

nemške ovčarje, rotvajlerje in tudi dobermane.

A šolanje IGP ni takšno, kot si predstavljajo ljudje, poudari Neda. »Ljudje mislijo, da gre za to, da psi grizejo, kažejo zobe in s tem dvigujejo lastnikov ego, a je vse drugo bolj pomembno kot to. Sama vedno rečem, da se v procesu šolanja človekov ego zbije in ne dvigne. Gre namreč za zahteven proces, v katerem mora pes pokazati ogromno obvladovanja nagona in samozavesti.« Gre za vsakodnevno delo, ki traja in traja, še poudari sogovornica. Proces učenja psa je namreč danes tudi zaradi šolanja s pozitivno motivacijo veliko daljši kot 30 let nazaj.

Razstavni kangali

Palavričevi veliko časa preživijo tudi z dvema turškima kangaloma, s katerima se udeležujejo razstav v Sloveniji, letos se jih nameravajo udeležiti tudi v sosednjih državah. »Mož Alen je sta-

Vodnik mora učenju psa posvetiti ogromno časa.

»Reševanje ni disciplina, temveč je način življenja,« je poudarila Neda Hauko Palavrič.

gozdovih in ruševinah, kjer se skrivamo psom. Ti morajo obvladati tudi poslušnost na poligonu in premagovanje ovir. Celotna slika šolanja za reševalnega psa je obsežna. Do prvega izpita traja povprečno dve leti,« je poudarila Neda. Reševalne pse mora sicer v resnični situaciji za iskanje aktivirati center za obveščanje. Kot je povedala Neda, na letni ravni v naravi zabeležijo ker nekaj iskalnih akcij, še več je takšnih, ko so reševalni psi v pripravljenosti,

sti, a se situacija razreši že prej.

Šolanje IGP ni takšno, kot je videti

Zelo zahtevno je tudi šolanje psa s programom IGP, ki velja za kraljevi šport, ki poudarja pasjo inteligenco in delovno sposobnost. Program je sestavljen iz treh disciplin – sledenja, poslušnosti in obrambe – ter iz treh stopenj, ki so ločene po težavnosti. »Na vsakem izpitu mora pes opraviti vse tri discipline

rejšega kangala Erosa vodil na razstavah, še preden ga je posvojil. Ko je umrla njegova lastnica, se je odločil, da bo prevzel njegovo lastništvo in skrbel zanj. Alen ga tako še vedno vodi na razstave,« je povedala Neda. Eros je sicer na razstavah v Sloveniji pri svojih dveh letih že dosegel vse, kar lahko, zato ga bodo že letos na razstave peljali tudi v druge bližnje države. Tudi dobrih deset mesecev stara psička Era, ki so jo do-

bili lani, je že osvojila naziv mladi up, visoke uvrstitve je zabeležila tudi na lanskim razstavi psov v Celju. Kot poudari Neda, je razstava dobra priložnost za lepe predstavitve pasme psov. Komisija v prvi vrsti ocenjuje videz, ki mora ustrezati standardom pasme, prav tako vedno bolj ocenjujejo tudi skladnost značaja s pasmo. »Na teh razstavah ni nujno, da vedno dobiš naziv, kot mnogi mislijo. Gre

za celodnevni dogodek, kjer psa v dveh ali treh minutah v ringu predstavi sodnikom, nato zaradi veliko sodelujočih sledi ogromno čakanja, ki je najpogostejše čez cel dan,« je še poudarila. A je vredno. Vse svoje pse ima namreč družina neizmerno rada, zato jim vsak dan posveča ogromno pozornosti in se z njimi veseli njihovih uspehov na tekmovanjih in razstavah.

Foto: Nik Jarh

kurentovanje

PUSTNE POČITNICE NA PTUJU – IDEALNE ZA DRUŽINE!

Kaj pravite – bi letos v živo doživeli Kurentovanje, enega najzanimivejših karnevalov na svetu? Mestne ulice že dišijo po sveže pečenih krofih in bodo kmalu gostile številne pustne like iz Slovenije in Evrope. Obiščite mesto kurentov in brez naglice izkoristite skupni družinski čas.

VRHUNCI 65. KURETOVANJA:

SOBOTA, 22. februar:

- Otvoritvena etno povorka ob 11.00 uri
- Pustna ringarajanja
- Interaktivne zbirke na Ptujem gradu z brezplačno delavnico za družine

SREDA, 26. februar:

- Dan kurentovih in korantovih skupin ob 18.00

PUSTNA SOBOTA, 1. marec:

- Otroško pustno rajanje, največje rajanje na prostem v Sloveniji
- Sobotni pustni korzo – edina povorka, ki se ji lahko pridružite našemljani
- Nočni spektakel z ognjenim showom, krampusi, kurenti in koranti
- Interaktivne zbirke na Ptujem gradu z brezplačno delavnico za družine
- Kurentova tržnica: kulinarika, spominki, DJ, Pustna ringarajanja

PUSTNA NEDELJA, 2. marec:

- Mednarodna karnevalska povorka ob 13.00
- Kurentova tržnica: kulinarika, spominki, DJ, Pustna ringarajanja

TUDI MED TEDNOM BODO VAŠI DOPUSTNIŠKI DNEVI POLNI DOŽIVETIJ.

- Terme Ptuj vabijo na vodne vragolije v objem termalnih vrečev
- V interaktivni Kurentovi hiši boste spoznali kurenta in njihovo obredje
- Doživite Ptuj od zgoraj z obiskom novo odprtega Mestnega stolpa Ptuj
- Odkrijte lepote najstarejšega mesta v družbi ptujskih vodnikov
- V ArbadaParku se vsa družina zabava na notranjih igralih s trampolini
- Pogrejte in posladkate se lahko v butičnih kavarnah in čokoladnici, okrepčate pa z menijem Okusi Ptuja v tradicionalnih gostilnah in restavracijah

www.kurentovanje.net

Slavnostna akademija AD Kladivar Celje ob 75. rojstnem dnevu

Častitljiv jubilej ponosa celjskega in slovenskega športa

Celjska atletska smetana se je v petek zbrala v dvorani Narodnega doma. Kladivar Celje je atletsko društvo, ki je v 75 letih osvojilo več kot tisoč naslovov slovenskih in jugoslovanskih prvakov v vseh kategorijah, prispevalo na stotine reprezentančnih nastopov in zelo veliko državnih rekordov, osvajalo odličja na največjih tekmovanjih, dalo 27 olimpijcev in en svetovni rekord.

DEAN ŠUSTER

Predsednik društva **Stane Rozman** je podelil plakete Atletski zvezi Slovenije (zaradi bolezni v Celje ni bilo predsednika krovne zveze Primoža Feguša, priznanje je sprejel Nejc Jeraša, direktor AZS, ki je prav tako kot Feguš nekdanji celjski atlet) in Mestni občini Celje.

Zasuk po drugi svetovni vojni

Pred tem je Rozman pozdravil vse atletinje in atlete, trenerke in trenerje, sodnice in sodnike, člane društva in vse, ki imajo radi atletiko: »Vesel sem, da se nas je toliko zbralo. Kraljica športov se v Celju ni začela z ustanovitvijo društva. Že v 19. stoletju so zanesenjaki na čelu z Matijo Benčanom vzljubili atletiko. Sledila so leta uspehov. Slabša so bila leta med obema svetovnima vojnama. Številni celjski atleti so se zaradi študija preselili k ljubljanskim klubom. Po letu 1945 so se stvari temeljito spremenile. Ne le da so bili celjski atleti najboljši v Sloveniji in tudi v nekdanji Jugoslaviji, temveč so nekateri ljubljanski atleti postali člani celjskega kluba. Zametek novih časov je bila ustanovitev Fizikturnega društva Kladivar. 7. decembra 1949 so se takratni atletske zanesenjaki odločili, da bodo ustanovili atletsko društvo. Manj kot mesec dni kasneje, 3. januarja 1950, je nastalo Atletsko društvo Kladivar Celje.«

Čvrsti temelji Fedorja Gradišnika

Prvi predsednik je bil Fedor Gradišnik. »Legendarni športni delavec in gonilna sila društva naslednjih dvajset let ni bil zgolj predsednik, ampak tudi človek z jasno vizijo in odlični trener. Poskrbel je, da je Celje dobilo prvi atletske stadion v nekdanji Jugoslaviji. Vzgojil

in vodil je kopico vrhunskih atletov in atletinj. Stanko Lorger je bil prvi dobitnik medalje na velikem tekmovanju, Draga Stamejčič je postavila svetovni rekord. Kladivar ima še vedno državne prvake in rekorderje. Prepričan sem, da bo zadržal svojo kakovost,« je še izpostavil Rozman in se zahvalil svojim štirim prisotnim predhodnikom Stanetu Meletu, Henriku Dvoršaku, Rudiju Čajavcu in Jožetu Zimšku. »Na začetku je bilo treba izbrati grb kluba. Odločili so se za Friderikov stolp in tri zlate zvezde. Kot je bilo že davno zapisano, da kdor ima v svojem grbu zvezde, naj tudi posega po njih. Celjski atleti so vedno posegali po zvezdah. Friderik je leta 1415 v viteškem dvoboju premagal Friderika Avstrijskega,« je končal Rozman, ki že 15 let uspešno vodi društvo.

»Srce in energija, ki odmevata«

Ob prejetju plakete je podžupan Mestne občine Celje **Samo Seničar** podelil Rozmanu oziroma AD Kladivar zastavo celjske občine: »Nedavno sta bila v tej dvorani za najboljša športnika minulega leta izbrana atletinja in atlet vašega kluba. To dokazuje, kako močno je celjska atletika zasidrana ne le v športni, temveč tudi v splošni zavesti našega mesta. Tudi zato smo lani obnovili atletske steze na stadionu in z vašo pomočjo pripravili idejne zasnove kot podlago za projektno dokumentacijo za celostno ureditev območja atletskega stadiona. Te prenove se zelo veselim tudi zato, ker sem kot osnovnošolski podprvak v skoku v višino na tem stadionu preživel številne ure.« Seničar je dodal: »Še zlasti sem ponosen, da sem danes v dvorani z legendami celjske atletike in s tistimi, ki bodo legende šele postali. Vi

ste na tem stadionu pustili ne le ure trdega dela, temveč tudi srce in energijo, ki odmevata skozi generacije.«

Najboljši praznovali delovno

Podpredsednica Kladivarja Zvonka Blatnik je podelila društvena priznanja nekdanjim predsednikom kluba. Odločitev, koga posebej izpostaviti ob visokem jubileju, je bila zelo težka, zato se je upravni odbor društva odločil, da bo spominske plakete podelil zgolj tistim članicam in članom, ki so se udeležili olimpijskih iger. Kljub temu je bil spisek dolg, kar priča o kakovosti celjske atletike. »V klubu sem od leta 1952. S palico sem preskočil 491 centimetrov, v skoku v daljino pa pristal pri 743 centimetrih. Ni bilo tartana, zato so bili rezultati slabši,« se je kljub zavidljivim dosežkom pošalil **Roman Lešek**. Svoj čas je bila najhitrejša v Jugoslaviji in na Balkanu Celjanka **Marijana Lubej**: »Najlepši mesec v življenju sem preživela v Mehiki. Resnično sem bila tako dolgo na prizorišču olimpijskih iger leta 1968.« **Martina Ratej** bo lahko še dolgo najboljša metalka kopja v Sloveniji: »Lepo je bilo

slišati, ko so naštevali moje najboljše dosežke. Zmage na tekmi diamantne lige v metu kopja ne bom nikoli pozabila. Po mojem mnenju ima Kladivar zelo svetlo prihodnost.« **Anja Valant Velepčec** je zdaj med trenerkami Kladivarja: »Nastop v finalu olimpijskih iger v trosko-ku mi je ostal globoko v spomi-

nu. Ukvarjanje z atletiko me je osebno oblikovalo. Imela sem lepo mladost v športu.« Manjkali sta Tina Šutej, ki je na dvoranskem mitingu najvišje, zlate svetovne serije v nemškem Karlsruheju preskočila 4,70 metra in osvojila drugo mesto, in Klara Lukan, ki je na cestnem teku na pet

kilometrov v Monaku z izjemnim časom (14:45) krepko popravila državni rekord ter izpolnila normo za nastop na SP v Tokiu. Celjska atletika ostaja neusahljiv vir mladostne energije in uspehov na državni ter mednarodni ravni.

Foto: Andraž Purg

Z leve so predsednik AD Kladivar Celje Stane Rozman, direktor AZS Nejc Jeraša in podžupan Mestne občine Celje Samo Seničar.

Med podpredsednico ADK Kladivar Celje Zvonko Blatnik in Stanetom Rozmanom (povsem desno) z leve stojijo Stane Mele, Rudi Čajavec, Henrik Dvoršak in Jože Zimšek.

Miro Kocuvan starejši je bil kot atlet udeleženec olimpijskih iger leta 1972, potem pa je na olimpijske igre v vlogi trenerja popeljal tri svoje varovance v teku na 400 metrov z ovirami, Roka Kopitarja, sina Mira in Matica Iana Gučka.

Dobitniki spominskih plaket:

Jože Brodnik (udeleženec olimpijskih iger v Rimu 1960, petkrat balkanski prvak in državni rekorder v deseterboju, predsednik AZS med letoma 1997 in 2001)

Mirko Kolnik (udeleženec OI v Rimu 1960, balkanski prvak v deseterboju, 12-krat slovenski prvak v več disciplinah)

Roman Lešek (udeleženec OI v Rimu in Tokiu 1964 v skoku s palico, sredozemski prvak, 10-krat jugoslovanski prvak, kot trener vzgojil številne skakalce s palico)

Marijana Lubej (udeleženka OI v Mexico Cityju 1968, osemkrat balkanska prvakinja, tekmovala v tekih na 100 in 200 metrov, 80 metrov z ovirami in v peteroboju, najboljša športnica Slovenije v letu 1968)

Miro Kocuvan starejši (udeleženec OI v Münchnu, šestkrat balkanski prvak, državni rekorder v teku na 200 metrov, kot trener vzgojil tri olimpijce)

Rok Kopitar (udeleženec OI v Moskvi 1980 (peto mesto) in Seulu 1988, rekorder po številu nastopov za reprezentanco Jugoslavije, sredozemski in balkanski prvak, 42 let državni rekorder v teku na 400 metrov z ovirami)

Miro Kocuvan mlajši (udeleženec OI v Atlanti 1996, osemkrat slovenski prvak, zbral 25 nastopov za reprezentanco Slovenije v teku na 400 metrov z ovirami)

Renata Strašek (udeleženka OI v Atlanti, trikrat državna prvakinja, z metom kopja 63,60 metra popravila državni rekord Nataše Urbančič iz leta 1974)

Jože Kopitar (trener Nataše Urbančič, tretje z EP v Rimu, Kristine Jazbinšek, sredozemske prvakinja in Renate Strašek)

Gregor Cankar (udeleženec OI v Atlanti in Atenah 2004, tretji na SP v Sevilli 1999 in pet let prej mladinski svetovni prvak v Lizboni, njegov državni rekord v skoku v daljino znaša 8,40 metra)

Anja Valant Velepec (udeleženka OI v Sydneyu 2000, sedemkrat izboljšala državni rekord v troskoku, na EP za mlajše članice 1997 osvojila srebrno medaljo)

Hrvoje Fižuleto (trener za skoke pri Kladivarju, ob Anji Valant Velepec treniral tudi Marušo Černjul)

Maruša Černjul (udeleženka OI v Riu 2016)

Urban Acman (udeleženec OI v Sydneyju, 23-krat je nastopil za reprezentanco Slovenije, nekdanji državni rekorder v teku na 100 metrov, štirikrat slovenski prvak)

Marina Tomič (udeleženka OI v Londonu 2012, desetkratna državna prvakinja v teku na 100 metrov z ovirami in balkanska prvakinja v teku na 60 metrov z ovirami)

Martina Ratej (udeleženka iger v Pekingu 2008, Londonu 2012 in Riu 2016, kot prva atletinja Kladivarja zmagala na tekmi diamantne lige, državna rekorderka v metu kopja z rezultatom 67,16 m)

Andrej Hajnšek (trener Martine Ratej, vadal še vrsto odličnih metalk in metalcev kopja, tudi olimpijsko prvakinja Saro Kolak)

Robert Renner (državni rekorder v skoku s palico, osvojil bronasto medaljo na EP v Amsterdamu 2016)

Milan Kranjc (trener Roberta Rennerja in Tine Šutej)

Tina Šutej (udeleženka OI v Londonu 2012, Riu 2016, Tokio 2020 (peta) in Parizu 2024, tretja na EP, nosilka treh medalj na velikih dvoranskih prvenstvih)

Luka Janežič (udeleženec OI v Riu, evropski prvak za mlajše člane in še vedno državni rekorder v teku na 400 metrov, dvakrat balkanski prvak in enajstkrat državni prvak)

Klara Lukan (udeleženka OI v Tokiu in Parizu, evropska prvakinja za mladinke in druga v teku na 5.000 metrov za mlajše članice, lani peta na EP v Rimu v teku na 10 kilometrov)

Matic Ian Guček (udeleženec OI v Parizu, drugi na SP za mladince v Caliju, kjer je v teku na 400 metrov z ovirami z rezultatom 48,91 izboljšal 42 let star državni rekord Roka Kopitarja, sedmi na EP v Rimu)

Priveditev je popestril nastop dekliškega pevskega zbora 1. letnika Gimnazije Celje – Center.

Rudi Čajavec je bil več kot 40 let društveni zdravnik. Z leve stojijo še Urh Kopitar, Robi Špan in Urban Acman.

Med nagrajenci je bil tudi Hrvoje Fižuleto, ki je bil po zaslugi življenjske sopotnice Brigite še dodatno nagrajen.

Mirko Kolnik z vnukom Gregorjem Kolencem

Nekdanji atleti dobro vedo, da je »šef« stadiona Sretko Džumić, zato so ga posadili na prestol.

Atletska družina Topole z Igorjem, Živo, Aljano in Aljažem

Ob svetovni dvoranski rekorderki v teku na 800 metrov Jolandi Čeplak sta bila nekdanji celjski župan Bojan Šrot in podjetnik Vojko Arzenšek, ki je izdatno pomagal, da je celjski klub uspel v svoje vrste privabiti nekaj odličnih atletinj in atletov.

11. sezona

Majhen kraj velikih talentov

Občinstvo

Naša radijska karavana zdaj že 11. sezone akcije Otroci pojejo slovenske pesmi in se veseli je nadaljevala pot po občinah naše regije, kjer izbiramo največje pevske talente. Občina Dobje je zagotovo najmanjša, v kateri iščemo nadarjene pevke in pevce, a kljub temu vsako leto ponudi nekaj izvrstnih pevskih glasov. Ne nazadnje tudi lanska zmagovalka prihaja iz OŠ Dobje.

LUKA ŽERJAV

»Med prebivalci občine Dobje je bilo vedno veliko dobrih pevcev, zato smo v grb naše občine umestili pojočega slavčka. Osnovna šola Dobje spodbuja petje, zato je že pred leti organizirala prireditve Korajža velja, ki so jo pripravljali vrsto let,« je že ob lanskem obisku OŠ Dobje izjavil župan Občine Dobje **Franc Leskovšek**. Občina je bila vrsto let prepoznavna tudi po tradicionalni prireditvi Pokaži, kaj znaš. Tej izjavi v prid govori to, da je v 10. sezoni akcije v mlajši kategoriji do 5. razreda zmagaala prav učenka OŠ Dobje Sara Novak. Zato je bilo seveda primerno, da je še pred tekmovalnimi nastopi svojih vrstnikov nastopila v uvodu prireditve. Zapela je skladbo, ki ji je prinesla zmago, Ma-

rayino 1000 let, in še enkrat pokazala, zakaj je bila najboljša lani.

Sicer pa smo v telovadnici OŠ Dobje pred občinstvom celotne šole in nekaterimi starši, ki so prišli podpret svoje otroke, slišali 14 glasbenih nastopov. Letošnja novost je, da smo pevke in pevce razdelili v tri starostne skupine. In sicer od 1. do 3. razreda, od 4. do 6. razreda in od 7. do 9. razreda. Tudi tokrat je bila udeležba fantov številčno šibkejša, saj je pogum za nastop zbral samo en fant. Dekleta so za predstavitev svojega glasbenega talenta izbirala svoje pevske vzornice, tako smo slišali uspešnice Alye, Nike Zorjan in Nine Pušlar. Vsi nastopajoči so suvereno opravili svoje nastope in poželi bučne

Skupinska fotografija mladih pevskih talentov OŠ Dobje

aplavze svojih sovrstnikov, učiteljev in staršev.

Strokovna komisija, ki jo sestavljajo Klavdija Winder Pantner, Aljoša Bončina in

letošnja nova članica Saša Korun, je tokrat izbrala tri polfinaliste, iz vsake starostne skupine po enega. V prvem triletju je komisija izbrala najmlajšo nastopajočo Nušo Stopinšek iz 2. razreda, ki je navdušila s skladbo Ne bodi kot drugi pevke

Ditke. V drugem triletju jo je najbolj prepričala Hana Rabuza, ki je zapela skladbo Nike Zorjan Poljubi me na božič. Med najstarejšimi, torej v tretjem triletju, je komisijo navdušila Lina Trupej s pesmijo Nine Pušlar Kdo še verjame.

Pomembnosti projekta se poleg Občine Dobje, ki je bila tokratna gostiteljica, in lokalnega podjetja Hrib Dobje zavedajo tudi pokrovitelji Cinkarna Celje, Silkem in Szas, ki zvesto sledijo naši radijski karavani.

Foto: Andraž Purg

V prvem triletju je komisija izbrala najmlajšo nastopajočo Nušo Stopinšek iz 2. razreda, ki je navdušila s skladbo Ne bodi kot drugi pevke Ditke.

V drugem triletju je najbolj prepričala Hana Rabuza, ki je zapela skladbo Nike Zorjan Poljubi me na božič.

Med najstarejšimi, v tretjem triletju, je komisijo navdušila Lina Trupej s pesmijo Nine Pušlar Kdo še verjame.

Občina
Dobje

CINKARNA

novi tednik

radio celje

TARGET

Štajerski **TEDNIK**

RADIO **PTUJ**

SZAS

Tina Gorenjak

Ne dam se

Izjemna v svoji srčnosti, iskrenosti in preprostosti. Je odlična igralka. Je sogovornica, ki gane. Je lepa ženska. Je modra ženska, ki se rada obda s prav takimi ženskami, da skupaj ustvarjajo zaveznštvo, ki premika in opogumlja. Ta čarovnija se jim največkrat zgodi na odru. Tina pa zavestno čarovnijo življenja vnaša v svoj vsakdan, ko ga živi hvaležno, zavestno in polno. In to čedalje bolj.

MAJA FURMAN

Ste lepa ženska. Kako skrbite za svojo telesno pripravljenost?

Še vedno ne tako, kot bi si želela. Posledice, ki jih je pustilo zdravljenje s kemoterapijo, še vedno odzvanjajo, kar me je precej presenetilo. Od zadnje kemoterapije je namreč že leto in pol, od zaključka dodatnega zdravljenja z biološkimi zdravili pa pol leta in še vedno se spopadam z nenadnimi padci energije, bolečinami v sklepih in podobno. Ampak se ne dam. Vsak dan se posvečam sebi. Telovadim, poskušam jesti čim bolj zdravo, meditiram, delam dihalne vaje in predvsem se vsak dan potrudim napolniti z dobro energijo ter veseljem do življenja.

Zelo navdihujoče! Če še malo ostaneva pri ženski lepoti in njenem ohranjanju. Kaj menite, na primer, o lepotnih popravkih in raznih tovrstnih tretmajih?

Lepoto povezujem predvsem s tem, da sem fit, zdrava in polna energije. Takrat sem tudi vedno zadovoljna s podobo v ogledalu. Nimam pa nič proti lepotnim popravkom. Predvsem se mi zdi pomembno, da so varni in da ne ogrožajo našega zdravja. Žal mi je, da precej žensk ne vidi lepih stvari na sebi in da se osredotočijo predvsem na »pomanjkljivosti«. Če te bo neki poseg in sprememba na telesu resnično osrečila, potem ni pomislekov, da bi to storil. Če pa je to le iskanje, kako zapolniti »čustveno črno luknjo« in globoko notranje nezadovoljstvo, mislim, da niti sto posegov ne bo pomagalo, da bi bila oseba srečna in zadovoljna s svojim videzom.

Prav je, da tukaj omeniva rekonstrukcijo dojke po prebolelem raku, ki s prej omenjenimi tretmaji nima nič skupnega, lahko pa pomembno spreminja življenja žensk. Tudi vi ste imeli tovrstno rekonstrukcijo.

Ko beseda nanese na rekonstrukcijo dojke po prebolelem raku, si večina predstavlja predvsem res težek poseg, ki ga izvajajo po popolni odstranitvi dojke. Fantastično in fascinantno je, kaj vse zmore estetska kirurgija tudi v takšnih ekstremnih primerih. Res pa je, da je mogoče prav zaradi te močne asociacije na ta skrajni primer pogovor o rekonstrukciji dojke večinoma nekaj, kar neradi vpletamo v pogovor. Zato se mi zdi pomembno, da delim svojo izkušnjo, ki je tudi meni odprla oči, da »rekonstrukcija prsi po raku« v bistvu pomeni cel kup različnih možnih posegov. Včasih tudi zelo majhnih, ki pa naredijo velike spremembe. Pred desetimi leti sem imela maligni tumor na zgornjem prekatu desne dojke. Odstranjen je bil tumor in nekaj nujnega tkiva okoli njega. Kljub brazgotini in rahli vdrtini na tem predelu takrat nisem razmišljala o kakšnem dodatnem posegu. Saj sem v šali rekla, da je to moja »indijanska brazgotina,« ki me spominja na boj, v katerem sem zmagala. Lani pa se je pojavil rakav tumor na spodnjem delu leve dojke. Bolezen je bila tokrat agresivnejša in je zahtevala večjo odstranitev tkiva. Poleg tega se je tkivo dojke spremenilo tudi zaradi obsevanja in bilo na otip trdo ter boleče. Videz celotnega oprsja je bil tako po dveh posegih kar precej izmaličen. Seveda sem se najprej spraševala o nujnosti in smiselnosti vnovične operacije, sploh po celotnem letu zdravljenja in trpljenja. Po pogovoru z dr. Miranom Križančičem, ki mi je podrobno in prijazno razložil, kaj se lahko naredi v mojem primeru in kakšni so pričakovani rezultati, pa sem se z lahkoto odločila za poseg. Ta mi je v prvi vrsti prinesel res dobro počutje, tako fizično kot psihično, da o estetskem zadovoljstvu sploh ne govorim. Več kot srečna sem, da sem se odločila za operacijo. Vsem ženskam, ki imajo podoben problem, iskreno svetujem, da se vsaj pogovorijo s kirurgom, saj je možnosti za »popravilo« veliko. Jaz sem dr.

Križančiču izjemno hvaležna, saj je spremenil moje specifično in precej problematično stanje v rezultat, ki ne bi mogel biti boljši.

Hvala, da ste nam zaupali svojo izkušnjo. Verjamem, da bo kateri bralki v pomoč in spodbudo. Z naslednjim vprašanjem naju ne bi rada zapeljala v morbidnost, vendar se mi zdi prav, ko sva že ravno pri bolezni, da vas vprašam o vašem odnosu do minevanja in staranja.

Staranje in leta me niso nikoli obremenjevala. Resnično ne. Prepričana sem, da lahko z leti in izkušnjami pridemo do modrosti, ki nas delajo boljše. Tako do sebe kot drugih. In to je zelo, če ne najbolj pomembno v življenju. Fizično stanje našega telesa pa je lahko, ne glede na leta, zelo različno. In v veliki meri je pogojeno z našim odnosom do staranja. Minevanje pa je nekaj drugega. Že vse življenje me preganja občutek, da gre vse zelo hitro, in to me včasih plaši. Sploh ko zbolíš, se zna pojaviti globoko zavedanje tega, da ni samoumevno, da boš še dolgo živ, in to je seveda tisto, kar te najbolj pretrese. A ti hkrati lahko da moč, pogum, radovednost, željo po polnem, buhtečem doživljanju življenja. Poleg doživljanja gotovo največ štejejo odnosi. Predvsem z najbližjimi. Zato je res pomembno, da si čim večkrat vzamemo čas za naše drage, jim pokažemo in povemo, kako zelo jih imamo radi. In seveda, da imamo radi tudi sebe in cenimo vsak dan, ki nam je namenjen. Tukaj in zdaj.

To razmišljanje je zelo osvobajajoče. Kaj vas sicer še osvobaja?

Svobodno se počutim, ko se z vsem svojim bitjem zavedam lepote in enkratnosti življenja. Takrat, ko sem zdrava in ustvarjalna. Moje srce je polno takrat, ko vem, da sem nekoga osrečila. Tudi takrat, ko nasmejim polno dvorano gledalcev ali ko komu olajšam trpljenje s kakšno svojo resnično zgodbo, s svojim humorjem in optimizmom. Osvobaja me tudi prepričanje, da sem jaz kapitan svojega življenja. Seveda ne morem spremeniti oceana, po katerem plujem, in tudi orkani pridejo nenapovedano, a v veliki meri sem jaz tista, ki se odločam za destinacije, za ljudi, ki plujejo z mano, za kraje, kjer bom pristala. (smeh)

V svojem knjižnem prvencu Najti ljubezen preizprašujete to temeljno čustvo. Kaj je za vas ljubezen?

Ljubezen je gonilo. Ljubezen do življenja, do sebe, do drugih. Ljubezen je sprejemanje, razumevanje, sočutje. Ljubezen je strast in navdušenje, veselje. Ljubezen ima mnogo oblik, a prepričana sem, da nobena od njih ne boli. Ne strinjam se z reko, da prava ljubezen boli. Če boli, ni ljubezen. Če boli, je to lahko ranjen ego ali prizadetost, neuravnovešenost med dajanjem in prejemanjem in še marsikaj drugega. Ko nekaj daš ali narediš iz resnične, globoke ljubezni, takrat nimaš nobenih pričakovanj in posledično ne more boleti.

Ustavi se pri partnerski ljubezni. Od nekdaj ste bili iskreni o vseh svojih iskanjih tovrstne ljubezni. V čem je vaš tokratni odnos drugačen od prejšnjih? Kako ste vi drugačni v njem?

Zdi se mi, da sem šele zdaj resnično doje-la, kako pomembno je, da imata partnerja podobne, če ne celo enake vrednote. Takrat je vse veliko lažje, saj nikoli ne pride do globokih razhajanj, do prepadov, ki jih ne bi mogel prestopiti. Če imaš enake vrednote, partner težko naredi nekaj takšnega, česar drugi ne bi mogel sprejeti. Zelo pomembno je, da partnerja ceniš zaradi njegovih lastnosti. Seveda je normalno, da ti gre kakšna stvar na živce, ampak če osnove »štima« , z lahkoto presežeš vsakodnevne malenkosti. Tako veliko lažje sprejmeš partnerja v celoti, takšnega, kot je. In jaz se v tej zvezi počutim točno

Tina Gorenjak
(Foto: DN, TF)

tako – sprejeta in ljubljena točno takšna, kot sem. Verjetno prvič v življenju. Gotovo pa je k temu pripomoglo tudi to, da sem sama do sebe z leti postala bolj ljubeča in sprejemajoča se z vsemi svojimi napakami.

O boleznih, dvakrat ste namreč preboleli raka, ne želite razpredati, kar je tudi prav. Kaj bi vseeno svetovali tistim, ki se spopadajo s podobnimi izzivi?

Ni mi težko deliti svoje izkušnje z drugimi, predvsem zato, ker je to res pozitivna, optimistična zgodba. A kar naprej premlevati bolezensko zgodbo gotovo ni najbolj zdravo. Seveda pa vedno, kadar me kdo vpraša, z veseljem delim kakšno svoje spoznanje, ki mi je pomagalo. A vedeti moramo, da smo ljudje različni in da je veliko vrst raka, zato ni preprostega recepta za ozdravitev. Gotovo pa drži, da lahko s svojim odnosom do zdravljenja in ozdravitve vsaj do določene mere vplivamo na končni rezultat. Prepričanje, da se da marsikaj rešiti, ti da moč in pogum.

Meni se je zdelo pomembno, da raziščem možnosti, da se pozanimam, da berem, raziskujem in se nato odločim. Pomembno se mi zdi, da ko se odločiš za način zdravljenja, zaupaš v proces in verjameš v popolno ozdravitev. Ko zbolíš, je seveda velika težava to, da si fizično slabo in nimaš veliko energije, zato je pomembno, da vso, kar jo imaš, usmeriš vase, v reševanje svojega »problema«, da se končno nehaš ukvarjati s tem, kaj si drugi mislijo, da se posvetiš sebi. Sreča je, če imaš okrog sebe ljudi, ki ti ponudijo pomoč, ki jo potrebuješ. A na tebi je, da jo sprejmeš. In to brez slabe vesti. Še zlasti ženske smo mnogokrat narejene tako, da se nam zdi, da je skrb zase sebična. Da to, da ne naredimo vsega same, ne pomeni, da nismo dovolj sposobne ali da obremenjujemo druge. To ni egocentričnost ali šibkost, ampak je normalno in človeško. Predvsem tega sem se naučila v svojih »bolezenskih epizodah«. Če bi se prej, mogoče ne bi zbolela.

Urice tujih jezikov za osnovnošolce

Decembra 2024 smo na Gimnaziji Šolskega centra Velenje za učence iz velenjskih in okoliških osnovnih šol pripravili zabavni kviz na daljavo v štirih tujih jezikih, ki jih poučujemo na gimnaziji (angleščina, nemščina, španščina in francoščina).

Najboljših 40 učencev z mentorji smo povabili na urice tujih jezikov, kjer so sodelovali naši gimnazijci. Urice v obliki delavnic so bile v petek, 31. januarja. Zelo smo veseli še boljšega odziva kot lani, saj se je kviza udeležilo 170 učencev z 21 mentorji iz 12 osnovnih šol od Koroške

do Savinjske doline. V dveh učilnicah smo za povabljenе učence pripravili po štiri interaktivne delavnice, ki so jih samostojno vodili naši dijaki. Skupine učencev smo namenoma pomešali, da so se s pomočjo delavnic sproti lahko spoznavali in zabavali. Jezikovne delavnice so bile v angleščini in nemščini, osredotočale so se na štiri različne veščine, ki jih vsi zelo potrebujemo v življenju: tekmovalnost, ustvarjalnost, pridobivanje novega besedišča in komunikacijske spretnosti. Vsakih 20 minut so učenci sodelovali v drugi

delavnici z drugimi dijaki asistenti. Učenci so se z našimi dijaki in drugimi člani v skupini zelo zabavali, sodelovali in pri tem pokazali odlično znanje angleščine. Vseh 80 minut aktivne uporabe tujega jezika je prehitro minilo. Pri vsem tem je zelo dragoceno tudi, da se je steklo kar nekaj novih poznanstev, mogoče celo kakšno prijateljstvo. Dogodek smo že dvanajstič zapored organizirali v sodelovanju z Medobčinsko zvezo prijateljev mladine Velenje. Tudi letos se iskreno zahvaljujemo za praktične in knjižne nagrade, s katerimi je gospa Bojana Špegel prijazno nagradila najboljše učence.

NATAŠA MAKOVECKI
in JELKA ODER, Šolski center Velenje

PISMA BRALCEV

Pokojninski labirinti

Seveda je veliko lažje živeti pod krinko pravičnosti in enim jemati, da bi sami dobro živeli. Glavni problem je nebrzdano zapravljanje proračunskega denarja za vedno več javnih uslužbencev in za nevladnike ter preveč radodarno socialo, ki v Slovenijo privablja številne socialne turiste z Balkana in od drugod. Sprto z osnovami logike, a to nam prodajajo ljudje, ki imajo celo diplome.

Ukinitve službe družbenega knjigovodstva je pomenila izbris sledi denarnega toka v davčne oaze. Upokojevanje po posebnih pogojih je pomenilo, da se je odstranilo kadre, ki so bili organizirani (predvsem mislim na policijo) in bi v nekem trenutku lahko povzdignili svoj glas ...

Umetno ustvarjenih sto tisoč upokojencev ob osamosvojitvi brez upoštevanja aktuarskega izračuna, posebne policijske enote v Mariboru ob napovedani stavki ob zapiranju tovarne Tam ... Preslišan predlog uglednega ekonomista prof. dr. Ivana Ribnikarja o prenosu dela tako imenovanega družbenega premoženja v pokojninski sklad, ker ni bil v skladu z idejami vladajočih elit o plenjenju slednjega.

Tako imenovani Ropov ZPIZ-1 z načrtnim zmanjšanjem pokojnin z izumom korekcijskih faktorjev ki jih je vsako leto predpisoval minister za finance. Pa ZPIZ-2 s krivičnim 57,25-odstotnim odmernim odstotkom za moške, upokojene od l. 2013. Čeprav

je evropska komisija že leta 2006 ugotovila, da razlik med spoloma ne sme biti. Zaradi tega je celo razveljavila uporabo nemških tablic smrtnosti (ženske nas preživijo za 7 let) pri dodatnih pokojninskih zavarovanjih. Krivičen odmeri odstotek v višini 57,25 odstotka je priznal celo aktualni minister Luka Mesec, a o njegovem popravku za nazaj ne razmišlja. Generalni direktor ZPIZ Marjan Papež celo zatrjuje, da se to ne da izračunati, a gre le za petošolsko matematiko. Državni sekretar Igor Feketija ni seznanjen s tem, da je bilo upokojevanje javnih uslužbencev po ZUJF obvezno. Zavajanja in neresnice vedno in povsod! Upokojeni moški pa z 10 odstotki manjšo pokojnino.

Lani izračunana meja revščine za enočlansko gospodinjstvo je 903 evrov, minimalna zajamčena pokojnina za polno delovno dobo je 746 evrov. Res dosežek par excellence, s katerim se ni hvaliti. Ob tem radodarnost pri izjemnih pokojninah za zaslužne, čeprav sta Kette in Murn že davno pokojna, Cankar pa niti ni slabo zaslužil, le živel ni po pameti. Uvajanje prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja je namenjeno predvsem bogatenju zavarovalnic. V času prejemanja dodatne pokojninske rente ni namreč nikakršnega usklajevanja z inflacijo. Tako da je dosmrtna dodatna pokojninska renta najslabši možni izbor.

Naj tu še izpostavim zgodbo o inflaciji, ki je poglavje zase. Preseneča me molk predstavnikov opozicije, ki ne povedo, da je višina inflacije precej višja od predstavljene. Morda niti ne hodijo v trgovine in se prehranjujejo v vladnih menzah?

Še o novi pokojninski reformi, ki dokazuje, da vlada nikakor ne sledi zastavljenemu cilju o dostojnih pokojninah. Gospod K. K. iz Zagorja ob Savi je izračunal, da je bil z odmernim odstotkom v višini 57,25 odstotka (ženske 63,5 odstotka) po ZPIZ-2 leta 2015, ko se je upokojil, prikrajšan za 10,14 odstotka pokojnine in to dosmrtno. Nadalje je ugotovil, da bi bila z novo predvideno pokojninsko reformo (odmerni odstotek 65,5 odstotka za 40 let dela in črtanih 5 najslabših let) pokojnina njegove partnerice (prav tako upokojene v letu 2015) z odmero 63,5 odstotka, nižja za 6,84 odstotka. Tako da nam je lahko iz izračunov jasno, da vlada s svojo parolo o dostojnih pokojninah ne misli resno. Cilj vsake pokojninske reforme je zgolj zmanjšanje obstoječih (usklajevanje po inflaciji, ne po rasti plač) in novih (podaljševanje referenčnega obdobja za izračun) pokojnin. Je zgolj in samo všečna parola.

Sindikati, društva upokojencev ... pa nojevsko tiščijo glavo v pesek in molčijo. Kot bi zapisal Cankar: »Za hlapce rojeni, za hlapce vzgojeni.«

SONY GLOBOKAR

Strokovni posvet z mednarodno udeležbo

V sredo, 29. januarja, smo v Šolskem centru Šentjur (ŠČS) v organizaciji višje strokovne šole s sodelovanjem inštituta (Versuchstation für Pflanzenbau Hatzendorf, Austria), Kmetijsko gozdarskega zavoda (KGZ) Celje (EIP-projekt) in Društva absolventov KGŠ Šentjur izvedli posvet z naslovom **Predstavitev raziskovalnega dela diplomantov Šolskega centra Šentjur – Višje strokovne šole.**

Študentje del raziskovalnega dela opravijo na posestvu, delavnicah in v laboratoriju Šolskega centra Šentjur. Posamezne raziskave so vezane na specializirane kmetije, farme, zavode, inštitute, razvojne agencije in druga podjetja, kjer imajo naši študentje med študijem praktično izobraževanje. Vključeni so tudi v projekte Erasmus+, kar jim omogoča, da v tujini opravljajo praktično izobraževanje in raziskovalno delo. Izkušnje iz raziskovalnega dela na Raziskovalnem inštitutu za rastlinsko pridelavo Hatzendorf v Avstriji je predstavil Rene Korožija, študent naravovarstva.

Udeležence so pozdravili direktor ŠČS in ravnatelj VŠŠ mag. Branko Šket, predsednica društva absolventov Sabina Horvat ter Johannes Schantl in Andrejas Lamprcht, ki sta predstavila raziskovalno delo inštituta v Hatzendorfu in organizacijo šolskega sistema na področju izobraževanja v kmetijstvu in gozdarstvu na avstrijskem Štajerskem.

Tudi o uporabi dronov v kmetijstvu

Po izboru mentorjev smo v program posveta vključili naše diplomante, ki so predstavili svoje raziskovalno delo, in vabljenе predavatelje. Posvet je odprl mag. Branko Šket z aktualno temo Uporaba dronov v kmetijstvu in s predstavitvijo dobre prakse, ki je rezultat sodelovanja ŠC Šentjur v EIP-projektu z vodilnim partnerjem Geodetskim zavodom Celje, KGZ Celje in KGZ Ptuj, podjetjem Ceven in z osmimi kmetijskimi gospodarstvi. Pomen uporabe sodobne tehnologije lahko doprinese k trajnostnim rešitvam v kmetijstvu, kot so manjša raba energije, ohranjanje plodnih tal, preprečevanje erozije, zmanjšanje stroškov dela ...

Našemu vabilu se je odzvala tudi Marija Vaukan, ki pod okriljem KGZ Celje opravlja svetovanje na območju Slovenj Gradca. Predstavila nam je zgodbo ohranjanja več kot sto starih sort sadja, predstavila njihove sortne značilnosti, način prepoznavanja in uporabnost v današnjem času kot primer dobre prakse trženja na kmetiji. Slušatelji so bili navdušeni nad delovanjem predstavljenega sadjarskega društva Lesnika, predvsem pa nad pokušino izdelkov iz starih sort sadja (jabolčni sok, jabolčno vino, jabolčna penina ...)

V nadaljevanju smo z velikim veseljem prisluhnili diplomantom VŠŠ, ki so diplomirali v šolskem letu 2023/24. Po izboru mentor-

jev smo v program posveta vključili pet diplomantov, ki so suvereno predstavili svoje raziskovalno delo predavateljem višje šole, predstavnikom kmetijske svetovalne službe, članom društva absolventov, študentom in dijakom naših zaključnih letnikov. Domen Franc Jevšenak je predstavil prispevek s področja kletarstva, Nina Delopst je govorila o rehabilitaciji konj, Lucija Gerčar je ugotavljala kakovost domačega masla v primerjavi z industrijskim, Maja Rutar nam je predstavila, kako potrošniki prepoznajo kakovost pralinejev, Tom Costo nas je prepričal z inovativnim turističnim produktom – kreativno-kulturnim teambuildingom.

Ugotovitve predstavljениh prispevkov so doprinos znanja na področju biotehnologije, predelave hrane, naravovarstva, sodobnih tehnologij, turizma in trženja. So rezultat povezovanja ustanov v raziskovalnem delu ter vključevanju stroke v primerih dobre prakse na kmetijah in trajnostnega pristopa k razvoju podeželja. Hvala vodstvu šole, predavateljema iz Avstrije, predavateljici Staški Buser za sprotno strokovno prevajanje, KGZ Celje, Sabini Horvat, predsednici društvu absolventov, mentorjem predavateljem VŠŠ (Magdi Guček, Juriju Gunzku, Metodi Senica, Jerneji Planinšek Žlof). Hvala našim diplomantom in vsem, ki ste pomagali pri organizaciji in izvedbi posveta.

mag. METODA SENICA,
predavateljica VŠŠ

V Šempetru 54 krvodajalcev

Letošnjo prvo terensko krvodajalsko akcijo sta Žalsko območno združenje Rdečega križa in Krajevna organizacija RK Šempeter organizirala v prostorih Elektra Celje v Šempetru 30. januarja. Udeležilo se je 54 krvodajalcev.

Kot je povedal sekretar Žalskega območnega združenja Rdečega križa Matjaž Črešnovar, se je za odvzem prijavilo več krvodajalcev, a jih je zaradi bolezni prišlo nekoliko manj. V celjski transfuzijski službi so za operacije potrebovali kri krvnih skupin A- in 0-, zaradi česar so dodatno vabili krvodajalce, ki imajo to krvno skupino.

Naslednja akcija bo v avli Domu II. slovenskega tabora v Žalcu 11. marca. TT

Dobrodelni koncert Gimnazije ŠC Velenje

V torek, 28. januarja, je Gimnazija ŠC Velenje že tradicionalno organizirala dobrodelni koncert, da bi zbirala denarna sredstva za pomoč socialno šibkejšim dijakom ter omogočala izvajanje nadstandardnih programov, kot so ekskurzije in različne dejavnosti zunaj predpisanega programa. Vsakoletno prireditev Darujmo ... osrečimo smo letos poimenovali Sledimo svojim sanjam.

V prvem delu programa je nastopil Big band Glasbene šole Frana Koruna Koželskega in umetniške gimnazije Velenje, v drugem delu so se

dijaki in dijakinje gimnazije predstavili s prepletom glasbe, plesa in poezije. Umetnost v različnih oblikah je namreč moč, krepí smisel življenja, je nekaj, kar je bolj podobno življenju kot življenje samo, čeprav nima cilja, razvija kulturo duhovnih moči, ki povezujejo. V glasbi delujejo skrite sile tako visoko, da jih razum ne more doseči, in iz nje prihaja učinek, ki ga nihče ne zna razložiti, glasba naših dijakov pa vzbuja med poslušalci občutek povezanosti in topline. Tudi recitacije lastne poezije in poezije znanih slovenskih in tujih poetov ustvarjajo ču-

stveno vzdušje, kot je lastno le občuteni poeziji, kajti poezija je neoprijemljiva, izklesana iz marmorja jezika.

Plesna umetnost navdušuje kar nekaj naših dijakinj, ki svoje navdušenje prenašajo med vrstnike, saj ples ne riše generacijskih meja, ampak je skrivnostni jezik duše in poezija telesa. Morda so sanje stekane iz obilice trdega dela. In če uberemo bližnjice, lahko izgubimo sled in pozabimo, zakaj smo začeli sanjati, nato odkrijemo, da nam sanje pripadajo. Skozi leta se je nabralo kar nekaj dobrodelnih dejavnosti in lepi so občutki zadovoljstva ter povezanosti,

ki jih doživimo skupaj. Dobrodelnost je namreč povezovalje, solidarnost, nasmehek in čas, posvečen drug drugemu. Hvala Mestni občini Velenje za donacijo, vsem nastopajočim dijakom, njihovim mentorjem, voditeljema, tehnični podpori, Glasbeni šoli Frana Koruna Koželskega Velenje in umetniški gimnaziji Šolskega centra Velenje, predvsem pa učiteljem za izpeljavo dobrodelnega koncerta: vodji dogodka Darji Joger Avberšek, Jožiju Volku, Urošu Jurgecu, Urški Šramel Vučina in Janji Hren.

GABRIJELA FIDLER in DARJA JOGER AVBERŠEK

Izobraževanje odraslih v Srednji zdravstveni in kozmetični šoli Celje

Izobraževanje odraslih ima v Srednji zdravstveni in kozmetični šoli Celje dolgo tradicijo. Zavedamo se, da se odrasli učijo drugače. Individualni organizacijski model nam omogoča, da izobraževanje v veliki meri prilagajamo potrebam posameznika. Obveznih predavanj ni. Udeleženci se učijo takrat, ko jim najbolj ustreza, in izobraževanje lažje usklajujejo z drugimi obveznostmi. Prav tako upoštevamo predhodno znanje in izkušnje udeležencev.

Najpomembnejši del izobraževanja v vseh programih predstavlja praktični pouk, ki je v celoti voden. Strokovne praktične izkušnje udeleženci izobraževanja odraslih pridobijo v naših učnih bazah: v Splošni bolnišnici Celje in Domu Lipa Štore, udeleženci programa kozmetični tehnik pa v odlično opremljenih specializiranih učilnicah v šoli.

Vzporedno z organizacijo in izvajanjem izobraževanja vsa leta razvijamo tudi sistem svetovanja in mentorstva. Udeleženci imajo na voljo svetovalca oziroma mentorja, na katerega se lahko obrnejo za pomoč ali nasvet. Z vsakim udeležencem izobraževanja pripravimo individualni izobraževalni načrt, v katerem načrtujemo opravljanje obveznosti ter predviden konec izobraževanja.

Napredek udeležencev v izobraževanju odraslih redno spremljamo. Rezultati kažejo, da so uspešni tako pri opravljanju posameznih izpitov kot ob koncu šolanja, ko opravljajo poklicno maturo in zaključni izpit. Mnogi med njimi s svojo zavzetostjo in pozitivno naravnostjo predstavljajo pravi navdih, ne samo za druge udeležence in dijakke, ampak tudi za nas, zaposlene.

Tudi na področju izobraževanja odraslih se zavedamo pomena kakovosti, ki jo vidimo predvsem v zagotavljanju kakovostnega splošnega in strokovnega znanja ter v spodbujanju strpnega, humanega in odgovornega odnosa do sočloveka. Smo nosilec zelenega znaka kakovosti za izobraževanje odraslih, ki ga podeljuje Andragoški center Slovenije.

Mag. JANA BERVAR, izobraževanje odraslih

Župan sprejel šentjurske gasilce

Kot že nekaj let zapovrstjo je januar rezerviran za tradicionalno srečanje župana Občine Šentjur mag. Marka Diacija s predsednikom Gasilske zveze Šentjur Alešem Guzejem ter s predsedniki in poveljniki vseh PGD v občini. V ta namen so pred dnevi podpisali letno pogodbo o sodelovanju ter izvajanju javne gasilske službe.

Predsednik Gasilske zveze Šentjur Aleš Guzej je povedal, da gasilska zveza trenutno šteje 2.087 članov, od tega je kar 447 operativnih gasilcev. Dejal je, da so v letu 2024 imeli 113 posredovanj in da je bilo preteklo leto k sreči mirno, vsaj kar zadeva naravne nesreče. Povedal je, da so lani uspešno končali tečaje za pripravnika in višjega gasilca ter izvedli tečaj za usposabljanje gasilcev za delo z motorno žago, ki ga je uspešno končalo 36 tečajnikov. Poleg tega so organizirali usposabljanje praporščakov, na ravni regije so imeli tečaj za mentorje mladine, sodnike gasilsko-športnih disciplin in vodje posredovanj. Prav tako so izvedli številna dopolnilna usposabljanja za različne gasilske specialnosti. Na tekmovalnem področju so ekipe vseh starosti in disciplin dosegale zavidljive rezultate in osvajale odlične uvrstitve. Za dobro operativno pripravljenost in fizično vzdržljivost tako redno izvajajo gasilske vaje v društvih. Dodal je še, da letos že poteka tečaj za nižjega gasilskega častnika.

Predsednik zveze je v nadaljevanju izpostavil lanske večje

dogodek, in sicer vajo Železnica 2024, ki je bila na Ponikvi, kjer so sodelovale tudi druge službe zaščite in reševanja, ter dve sektorski vaji. Pojasnil je tudi, da so morali zaradi razmer na trgu in težav z dobavo vozil ter opreme nekoliko prilagoditi načrt vlaganj, vendar je bil kljub vsemu uresničen v celoti, prav tako so bili izpolnjeni vsi cilji in naloge. Poudaril je, da si bodo tudi v tem letu prizadevali za uresničitev podobnih nalog, da bo vodstvo skrbelo za nadaljnje izvajanje ciljev v skladu s pogodbo. Nadaljevali bodo vlaganja v vozila in opremo v skladu z dolgoročnim programom razvoja gasilstva, financirali bodo redne letne preglede izolirnih dihalnih aparatov in lestev v vseh gasilskih društvih občine Šentjur ter izvedli skupno nabavo opreme za zaščito gasilcev. Prioriteta ostaja dobra operativna usposobljenost članov.

70 let delovanja zveze

Ob koncu je Aleš Guzej povedal, da zveza letos praznuje 70 let delovanja, kar bodo obeležili s slavnostno akademijo,

predvidoma 17. oktobra, 27. marca 2025 pa bodo izvedli tudi skupščino Gasilske zveze Šentjur. Prav tako se je zahvalil županu, direktorici in občinski upravi za korektno sodelovanje in podporo pri izvedbi tekmovanj v športnem parku ter da jim je omogočeno sodelovanje na prireditvi Šentjurfest, kjer zbirajo dodatna sredstva za nakup nujno potrebne opreme. Zavedajo se namreč, da njihova odgovornost ne počiva, zato bodo z zagonom tudi v prihodnje zagotavljali varnost in pomoč, ko bo to najbolj potrebno.

Župan mag. Marko Diaci je prav tako pohvalil odlično sodelovanje z Gasilsko zvezo Šentjur ter vsemi gasilskimi društvii in poudaril, da so gasilci prvi branik in pomoč v številnih izrednih okoliščinah. Izpostavil je še izvedbo večje naložbe, to je gradnjo novega gasilskega doma na Planini pri Sevnici, katerega financiranje ne posega v predvidena finančna sredstva, ki so namenjena s to pogodbo. Župan se je iskreno zahvalil za sodelovanje in dobro delo.

OBČINA ŠENTJUR

Smučarski kamp za slovenske paraplegike

Zveza paraplegikov Slovenije je na Rogli konec januarja uspešno organizirala že 16. smučarski kamp za slovenske paraplegike. Sodelovalo je 43 udeležencev, od tega 18 smučarjev invalidov, prednjačili so paraplegiki. Naši športni prijatelji iz Hrvaške in Srbije so kampu dali mednarodno noto.

Prvi dan nam vreme ni bilo naklonjeno, zato smo ga preživeli v športni dvorani. Sreda in četrtek sta ponudila Roglo v vsej možni idili. Ob pomoči prostovoljcev, smučarskih učiteljev in študentk delovne terapije iz Zdravstvene fakultete v Ljubljani ter njihove mentorice mag. Alenke Plemelj so vsi udeleženci doživeli

radostne smučarske trenutke na progi. Po snegu so se prevažali v monoskijih in biskijih. Veseli nas, da je bilo na kampu kar sedem novincev, kar potrjuje, da med našimi člani vlada zanimanje za parašport in druženje, kar kamp na Rogli zagotovo prinaša. Tisti parasmučarji, ki nimajo svojih monoskijev, so si pri znanem avstrijskem proizvajalcu tudi tokrat sposodili tovrstne sedeže, ki se pripnejo na smučko.

Vsi so tudi osvojili smučanje v taki meri, da bodo lahko nadaljevali. Kamp se je končal že s tradicionalno veleslalomsko tekmo (organizatorji so se izjemno izkazali s pripravo proge na Jasi), ki so si jo ogledali tudi udeleženci že 2. smučarske-

ga tabora za družine. Omenjeni tabor Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite organizira tudi na osnovi naših dolgoletnih izkušenj dobre prakse, ki jih je Zveza paraplegikov Slovenije delila z Zvezo za šport invalidov Slovenije – Slovenskim paralimpijskim komitejem.

Zmaga za Eda in Rajka

V četrtek popoldne je sledila še razglasitev rezultatov tekmovanja v alpskem smučanju za pokal ZPS. Med prostovoljci je bil najhitrejši Rajko Brus, sledila sta mu Matej Ješe in Petra Šuligoj, med paraplegiki je ponovno zmagal Edo Ješe (zmagal je tudi na prvi tekmi leta 2009!), na 2. mesto se je za vihtel Gregor Gračner, tretji je bil Nejc Šuligoj.

ZVEZA PARAPLEGIKOV SLOVENIJE

ALBANIJA

Albanija, skriti biser Balkana, kar čaka, da jo odkrijete. Vsakogar navduši z neokrnjeno naravo, osupljivimi plažami, zgodovinskimi spomeniki in gostoljubnimi domačini.

nova sredozemska ljubezen

Popotovanje skozi čas

Albanija ni le dežela naravnih lepote, ampak je tudi prava zakladnica zgodovine. Med najbolj znane zanimivosti sodi Butrint, starodavno mesto z veličastno arhitekturo iz antične Grčije in Svetega rimskega cesarstva. S kamnitimi mestnimi jedrom, z veličastno trdnjavo in več kot 1000-letno tradicijo navdušuje Gjirokastro, Berat – mesto tisočerih oken pa očara z edinstveno arhitekturo, kjer se prepletajo cerkve, mošeje in tradicionalne hiše na strmih pobočjih.

Rajske plaže

Obala, dolga več kot 450 kilometrov, skriva čudovite plaže, ki ponujajo mir in sprostitev. Drač je eno najstarejših in najbolj priljubljenih obmorskih mest v Albaniji z dolgimi peščenimi plažami, ki se raztezajo ob obali Jadranskega morja. Tam so tudi številne možnosti za sprostitev in dejavnosti na vodi.

Saranda je še eno očarljivo in med turisti vedno bolj priljubljeno obmorsko mesto, in sicer na jugovzhodnem delu

Albanije ob čudovitem Jonskem morju, predvsem zaradi osupljivih plaž, smaragdne morja in nepozabnih sončnih zahodov.

Topli ljudje in bogata kulinarika

Albanija ni le dežela bogate zgodovine in čudovite narave, temveč tudi dežela toplih in gostoljubnih ljudi, kjer so obiskovalci vedno dobrodošli, kjer se ljudje veselijo vašega obiska in delijo z vami svoje tradicije ter zgodbe. Kamorkoli se boste

odpravili – bodisi na živahne tržnice v mestih, kjer boste občutili ritem lokalnega življenja, bodisi v mirne alpske vasi – boste začutili gostoljubnost, ki vas bo popolnoma očarala.

In če radi deželo doživite tako, da okušate lokalno kulinariko, vas bo albanska kuhinja navdušila. Kombinacija sveže zelenjave, rib, jagnjetine, odličnega olivnega olja in sredozemskih začimb ponuja pravo kulinarično popotovanje, za piko na i pa poskrbi še odlično lokalno vino.

Potepanje po Albaniji s turistično agencijo Potepuh!

Albanija je srce Balkana, kjer se srečajo zgodovina, narava, kultura in nepozabne izkušnje. Odkrijte čarobne plaže, raziskujte zgodovinske zaklade, uživajte v kulinaričnih specialitetah in spoznajte ljudi, katerih gostoljubnost vas bo popolnoma očarala. Albanija je dežela, ki vas bo zasvojila in vas vabila, da se boste vračali.

Program potovanja: 15. 6.–25. 6. 2025

1./2. dan: ČRNA GORA

Nočna vožnja v ČRNO GORO, in sicer do BUDVE/BEČIČEV, kamor bomo prispeli okrog poldneva. Ogled, namestitve v hotelu. Prosto za počitek, kopanje in individualne ogleda.

3. dan: SKADAR–KRUJA–TIRANA

Po zajtrku vožnja ob prekrasni črnogorski obali do albanske meje in do SKADRA ob istoimenskem jezeru. Sprehod po mestnem središču in ogled gradu Rozafa, ki se ponaša z lepim razgledom na mesto in jezero. Vožnja po priobalni ravnici proti KRUJI, ki je rojstno mesto albanskega heroja Skenderbega, dolgoletnega vodje uporov proti Turkom. Ogledali si bomo trdnjavo s Skenderbegovim muzejem in spoznali, zakaj otomanski vojski kljub premoči ni uspelo zavzeti gradu, s katerega je Skenderbeg vodil upor albanskih plemičev. Sprehod po starem bazarju, ki navduši vsakega obiskovalca. Popoldne vožnja v Tirano.

4. dan: TIRANA–DRAČ

Zajtrk in ogled kulturnih znamenitosti TIRANE. Mesto je pisana mešanica otomanske, socialistične in sodobne arhitekture. Sprehod po lepem in popolnoma obnovljenem Skenderbegovem trgu, kjer je tudi mogočen spomenik narodnega heroja. Ogledali si bomo urni stolp Sahati, mošejo Et'hem Bey, mestno hišo, narodni muzej, nekdanji mavzolej Enverja Hoxhe ... Popoldne vožnja v DRAČ, najbolj znano letoviško mesto v Albaniji. Ogled rimskega amfiteatra, ostankov mestnega obzidja, mošeje Fatih. Obisk skoraj 100 let stare vinarne Skenderbeg, ogled kleti in degustacija priznanega albanskega žganja.

5. dan: FIER–APOLLONIA–SARANDE

Po zajtrku vožnja skozi rodovitno pokrajino v Fier, ki je nekoč veljal kot žitarica rimskega cesarstva. Ogled razvalin pomembnega pristanišča APOLLONIA, kjer se je začela slovit Via Egnatia, ki je povezovala zahodni del rimskega cesarstva z vzhodnim. Da je bila nekoč Albanija dežela bunkerjev, se boste lahko prepričali sami. Nadaljevanje poti po slikoviti obalni cesti proti jugu, na območje NP Llogara (1.027 m), ki je z bujno vegetacijo pravo nasprotje, ponuja prekrasne razglede na okoliško hribovje in večinoma še neokrnjene plaže skrajnega juga Jadranskega morja. Namestitve v znanem letoviškem mestu SARANDE.

6. dan: SARANDE–BUTRINT

Zajtrk. Obisk bližnjega BUTRINTA na idiličnem polotoku povsem na jugu Albanije v bližini grške meje. Antično najdišče se ponaša z izrednim bogastvom arheološke dediščine, predvsem iz obdobja antike. Preostanek dneva prosto za kopanje, pohajkovanje in raziskovanje mesta Sarande.

7. dan: SARANDE

Dan namenjen počitku, kopanju in individualnim dejavnostim.

8. dan: GJIROKASTER–BERAT

Po zajtrku vožnja po slikoviti pokrajini do mesteca GJIROKASTER z lepimi meščanskimi hišami iz 19. stoletja. Nadaljevanje poti v BERAT, ki ga imenujejo tudi mesto tisočerih oken in je pod zaščito Unesca.

Obiskali bomo utrdbo nad mestom in si ogledali Onufrijev muzej z zbirko del slavnega slikarja ikon iz 16. stoletja, ki nas bo popeljala v bogato tradicijo in izročilo pravoslavne krščanstva. Področje Berata je znano po vinski trti in izjemnih olivah.

9. dan: ELBASAN–STRUGA–OHRID

Po zajtrku bomo zapustili Albanijo. Vožnja čez prehod Radožda v Makedonijo. Namestitve ob Ohridskem jezeru. Ogled OHRIDA: cerkev sv. Sofije, največji makedonski srednjeveški spomenik, sv. Kliment, Klimentova univerza, Samuelova trdnjava, sprehod po čaršiji, nakup spominkov in ohridskih biserov ...

10. dan: SKOPJE–BEOGRAD

Zajtrk. Vožnja mimo Kičeva, Gostivarja do SKOPJA. Ogled znamenitosti: parlament, »Nova Makedonija«, orientalski del mesta, ki izhaja iz 16. in 17. stoletja, skopska čaršija, javno kopališče iz 16. stoletja, stari kamniti most čez Vardar, trdnjava Kale, pravoslavna cerkev sv. Spasa ... Popoldne vožnja mimo Niša v BEOGRAD. Namestitve v hotelu. Večer lahko preživite na SKADARLJI, ki je še danes priljubljeno shajališče umetnikov, boemov, turistov ...

11. dan: BEOGRAD–SLOVENIJA

Po zajtrku ogled mesta z lokalnim vodnikom. Odpeljali se bomo na KALEMEGDAN, ki ponuja čudovit razgled na mesto. Sprehod po čudoviti trdnjavi in nato še ogled mestnega središča: Trg republike, mestna hiša in parlament, Terazije, Študentski trg, Novi Beograd, narodno gledališče, narodni muzej, stolnica, pravoslavna cerkev – hram sv. Save ... Nato vožnja na Dedinje. Postanek pri Hiši cvetja in ogled muzeja 25. maja. Prosto za sprehod po vabljeni, nakupovalni in razgibani ulici kneza Mihajla. Vrnitev v Slovenijo.

Vse to in še mnogo več vam ponujajo
v turistični agenciji POTÉPUH

že od 879,00 Eur/osebo.

Informacije in rezervacije:

POTÉPUH

Turistična agencija Potepuh
Trg celjskih knezov 9
3000 Celje
info@potepuh.si
041 335 231

www.potepuh.si

BiRO bit

VSE ZA PISARNO

• Prodaja, najem in servis multifunkcijskih naprav

• Celovita ponudba pisarniškega materiala

W: birobit.si
T: (03) 425 6100

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Rubriko ureja Osrednja
knjižnica Celje.

Franc Goričan (1869–1951), sadjarski in vinogradniški strokovnjak iz Višnje vasi pri Vojniku (10)

Leta 1906 je Goričan po desetih letih službovanja deželno vlado zaprosil za stalno zaposlitev (do takrat je bil zaposlen le začasno). Pogoj za tovrstno zaposlitev je bilo urejeno zasebno življenje. Ker je Goričan živel v zunajzakonski skupnosti s partnerko in njunimi otroki, ni ustrezal pogojem za pridobitev stalne zaposlitve.

Goričanova načela je bilo, da se ne poroči, dokler nima stalne zaposlitve, ravno tako ni bil navdušen nad cerkveno poroko, civilna poroka pa v času Avstro-Ogrske pri nas še ni obstajala oz. je bila mogoča le t. i. »poroka v sili« za državljane, ki niso pripadali kateri od že priznanih verskih skupnosti. Želel je biti osebno svoboden in se ni želel vezati z ženskami. Več kot formalni zakon mu je pomenilo spoštovanje med partnerjema: »Upal sem, da bom našel žensko, ki mi bo duševno sorodna. Podal bi ji roko in rekel: »Vzamem te za svojo ženo. Skrbel bom zate in za otroke.« Ona pa bi mi odgovorila: »Ne zahtevam, da bi vedno letal za mano, odločno pa zahtevam, da ne boš več letal za drugimi. To

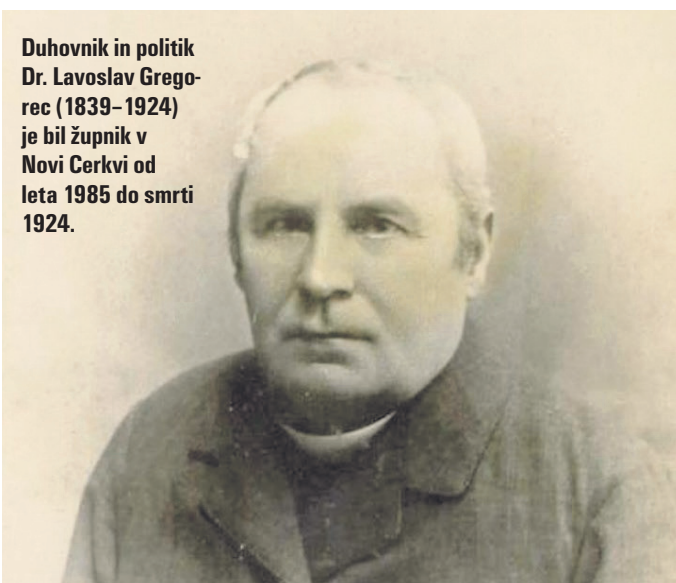
bi ji obljubil in bi besedo tudi držal.« ... »Lepa ženska je za pogled in igrakanje, pametna za razgovor, pridna in poštena za življenje, tercijalka, da ustvari pekel na zemlji.«

Za ljudi svojega časa je bil v vseh pogledih, še posebej v pogledih na partnerstvo, izjemno svobodomiseln. Tudi v praksi je živel v skladu s svojimi načeli in se ni oziral na mnenje okolice. Še posebej v meščanskih okoljih je veljala glede predzakonske spolnosti deklet in fantov izrazito dvojna morala. Medtem ko je dekletom najvišjo vrednoto predstavljalo devištvo, je bilo pri mladih fantih, še posebej v mestih, zaželeno, da so prve spolne izkušnje pridobili že pred poroko. Tako so bila skrivna razmerja med mladimi moškimi in hišno služabnico ali kmečko deklo nekaj običajnega.

Ne glede na njegova osebna prepričanja pa se je bil za pridobitev stalne zaposlitve primoran poročiti. To je storil potihoma, brez ceremonij in praznovanj. Ob poroki je bil star 37 let.

Njun zakon je tako temeljil na medsebojnem spoštovanju. Franc in Treza Goričan

Duhovnik in politik
Dr. Lavoslav Gregorac (1839–1924)
je bil župnik v
Novi Cerkvi od
leta 1885 do smrti
1924.

sta kot zakonca v medsebojnem spoštovanju živela 21 let,

ko je Treza po dolgi in hudi bolezni umrla.

Iz Goričanovih spominov

»Neko soboto grem h kanoniku dr. Gregorcu v Novo Cerkev. Povem mu, da se bom poročil in ga prosim, naj me okliče enkrat za trikrat. V ponedeljek pridem k poroki. Sicer je kaj takega nemogoče, a v vašem primeru bom uredil po vaši želji. V ponedeljek sem najel dve priči in s Trezo sva šla k poroki. Po opravi sem šel kositi, žena pa kuhat in gospodinjiti. Oblasti sem naznanil, da sem poročen.«

»Gregorca sem vprašal za račun. Nič vam ne računam. Zelo sem vesel, da ste svoje razmerje uredili. Povabil sem ga, naj se enkrat oglasi, da mu

bom dal nekaj dobrega pokusa. Ko je prišel, sem prinesel steklenico izbornega vina štajerske hranilnice. Drugo leto imamo pri nas birmo, pravi dekan. Škof (Napotnik) je sicer siten in neprijazen mož, ima pa zelo rad kozarec dobrega vina. Prosim, preskrbite mi nekaj steklenic! To mi je bilo ravno prav. Kupil sem mali zaboj, menda je bilo 25 steklenic, in mu ga poslal za izkazano uslugo. Dr. Gregorca sem zelo spoštoval, ker me je pustil popolnoma pri miru. Ni me napadal v klerikalnih časopisih in ne tožil pri vladi.«

Pripravila dr. Alenka Hren
Medved in Srečko Maček

Se nadaljuje.

klikni!

novi tednik
vedno z menoj!

Prve in verodostojne
informacije iz savinjske regije

www.novitednik.si

POKRAJINSKI MUZEJ CELJE
TOREK, 18. FEBRUAR in ČETRTEK, 20. FEBRUAR 2025 |
OB 10.30 | STARA GROFIJA

POČITNIŠKI USTVARJALNICI

SKRIVNOSTI
SAMURAJEV
OSVOJ GRB

ODPIRALNI ČAS:
TOREK - PETEK: 10.00 - 16.00 | SOBOTA: 9.00 - 13.00
PONEDELJEK, NEDELJA, PRAZNIKI: ZAPRTO

VSTOPNINA: 7€

INFORMACIJE in PRIJAVE:
WWW.POKMUZ-CE.SI / MUZEJ@POKMUZ-CE.SI
03/42 80 962 / 031 612 618

**ALBUM S
CELJSKEGA**

Rubriko pripravlja: Domoznanski odderek Osrednje knjižnice
Celje; info: srecko.macek@knjiznica-celje.si; medijski
pokrovitelj: Novi tednik; vir: www.kamra.si, Album Slovenije
- osebni spomini 20. st.

Prispeval: Franc Jurkošek

Pridobljeno v okviru
akcije zbiranja fotografij
in spominov na življenje
v Štorah in okolici nekoč,
marec 2024.

Družina Jurkošek, Kanjuce leta 1924

novi tednik

V podjetju Novi tednik & Radio Celje
svojim naročnikom omogočamo
prejemanje računa na e-naslov.

Pošljite svoj elektronski naslov na narocnine@nt-rc.si
ali pokličite na tel. št. 03 422 51 44.
Naročite se na tovrstno prejemanje računa in tako prispevajte k varovanju narave.

novi tednik
vedno z menoj!

radio celje
vedno z menoj!

90,6 94,8 95,1 95,9

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje ali na mail tajnistvo@nt-rc.si in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Kava in kri

Sprašuje ženska na forumu za gospodinje: »Mož je polil kavo po novi beli preprogi. Kako odstranim krvave madeže?«

Potop Titanika

Dedek mi je pravil, da je videl Titanik in da je vedel, da bo potonil. Začel je opozarjati ljudi, toda nihče ga ni hotel poslušati. Še nekajkrat jih je opozoril, potem pa so ga vrgli iz kina.

Zavarovanje hiše

Zavarovalniški agent je obiskal stranko, ki je želela zavarovati svojo hišo. In jo je vprašal: »Kako visoko želite zavarovati hišo?« »Do strehe!« je povedala stranka.

Popis prebivalstva

- Kako vam je ime?
- Adam.
 - Soproga?
 - Eva.
 - Ne mi zdaj reči, da imate tudi kačo?
 - Tašča, pridite, vas iščejo.

Smučanje

Dva gorenjska pravnika sedeta k mizi pred brunarico na smučišču, iz nahrbtnikov potegneta vsak svoj sendvič in pivo in hočeta začeti jesti. Prihiti natakari in ju opozori na napis na brunarici: »Prepovedano jesti lastno hrano in piti lastno pijačo«. Pravnika pogledata napis, se spogledata, med sabo zamenjata sendviča in pivo in mirno začneta jesti.

Prijatelji

Mornar se vrne z dveletne plovbe in doma najde ženo z dojenčkom.

»Kdo je oče? Je moj prijatelj Tone?«

»Ne, ni bil on.«

»Je bil moj prijatelj Marko?«

»Tudi on ni bil!«

»Je bil morda moj prijatelj Dušan?«

»Nehaj že s temi tvojimi prijatelji. Kaj res misliš, da jaz nimam nobenega?«

Žena možu :
"Zakaj mi pošiljaš prazne SMS-e?"
"Zato, ker ne govorim s tabo."

Ko nimaš pojma, kaj se dogaja, pa želiš kljub temu pomagati.

Chuck Norris (1946)

Sproščanje po dobljenem besednem dvoboju z ženo

Vnukinja hodi te teden z vrtcem drsat. Žena jo vpraša:
»Kaj ti je bilo pri drsanju najbolj všeč?« Odgovorila je:
»To, da smo nehali drsati.«

Še vedno čakam njen odgovor.

Jutranji sprehod

Nisi napisal, kaj dela oče.

Oven

Vaš zaslužek v tem trenutku mogoče res ni velik, vendar boste dobili finančno pomoč v trenutku, ko boste to najmanj pričakovali. Za bistveno boljše stanje na finančnem področju se lahko zahvalite Veneri, ki je že vstopila v vaš znak. Vaše razpoloženje se bo spremenilo in mogoče boste prezahtevni tako do sebe kot tudi do ljudi v vaši okolici. Dovolite si nekoliko lažeren odnos in filozofsko razmišljanje.

Bik

Vstop vaše vladarice Venere v ognjeno znamenje je voda na vaš mlin, saj boste bistveno bolj energični in neposredni v svojem delovanju. Pomemben je fokus, ne izgublajte čas z obrobnimi zadevami, ki niso pomembne. Pomilovanje, ki ga boste občutili do neke osebe, vas lahko zavede. Kaj hitro ste lahko tarča nepremišljenega ravnanja, zato bodite dvojno previdni. Sicer pa vas bo na to nekdo opozoril.

Dvojčka

Jupiter se je ponovno obrnil in potuje nepsredno po vašem znamenju, kar je odlična novica. Kljub temu velja previdnost! Napake iz preteklosti vas lahko še vedno dohitijo. Sploh ni pomembno, kdo je krivec, pomembno je, da lahko v prihodnosti zanje odgovarjate vi. Bodite pripravljeni na razčiščevanje. Na čustvenem področju si morate postaviti prioritete. Pomembno je, kdo in kaj ima prednost pred vsem drugim.

Rak

Korak za korakom boste reševali zadevo, ki vam je zelo pomembna in rezultati se bodo pričeli kazati. Naredili ste načrt, na katerega ste resnično lahko ponosni, bistveno je, da se ga natančno držite. Mars še vedno potuje po vašem znamenju, vendar zaradi svoje retrogradnosti upočasnjuje vaše aktivnosti. Potrpljenje je božja mast, še pred koncem meseca se boste o tem lahko sami prepričali.

Lev

Potrebovali boste finančni priliv, čas in veliko potrpljenja. Dogovori na delovnem področju vas bodo utrujali, vendar so nujno potrebni. Navezali boste tudi nov, koristen stik. Sicer je vaša energija precej nizka, zato varčujte z njo in si prizanašajte z večjimi napori. Pozitivna novica je, da bo Venera vstopila v vam sorodno znamenje in prinesla na svojih krilih marsikaj prijetnega, lepega in veselega.

Devica

Od četrтка do sobotnega popoldneva boste gostili Luno v svojem znaku. Prebudil se bo vaš čut za praktičnost in zelo veliko lahko uspešno naredite, velja se potruditi. Rutina vas bo pomirjala in zelo pozitivno vplivala na vaše počutje. Prav je, da poiščete mir tam, kjer ga lahko vedno najdete. Okoliščine bodo v naslednjih dneh precej napete in bodo od vas terjale kar največjo zbranost. Ker bo koncentracija občasno motena, poskrbite za umiritev.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265** in na Facebookovi strani **Dolores Astro**.

Tehnica

Od sobotnega popoldneva pa vse do torkovih zgodnjih jutranjih ur bo Luna potovala po vašem znamenju. Družabnega življenja, romantike in pester dinamike vam v teh dneh ne bo primanjkovalo, odlično boste preživljali ta čas. Veliko se boste v naslednjih dneh gibali v družbi, vendar vaše delovanje ne bo usmerjeno zgolj na družabne dogodke. Povsod boste znali z zelo primernim načinom speljati pogovor na delo.

Škorpijon

V torek in v sredo boste gostili Luno, zato vam zavzetosti, strasti in energičnosti ne bo primanjkovalo. Podpira vas tudi večje število planetov v sorodnem vodnem znaku, zato ne oklevajte s svojimi načrti. Drugačna zgodba se bo odvijala zasebno. Partnerja lahko potrpljenje počasi mineva, saj ima občutek, da so njegove zahteve brezpredmetne. Vzemite si toliko časa za pogovor, da mu pokažete, da temu ni tako.

Strelec

Končno potuje vaš vladar Jupiter ponovno neposredno, kar prinaša olajšanje na marsikaterem področju. Sicer se bo potrebno izpostavljati in boriti za svoj prav, vendar to so dejanja, ki vam že od nekdaj niso tuja. Znali se boste živeti v čustva drugih ljudi, zato se bodo tudi bolj pogosto obračali na vas. Mogoče je dovolj, da poveste svoje mnenje, mogoče boste naredili še kakšen korak več.

Kozorog

Na trenutke boste razmišljali, da se vaši naporji ne obrestujejo skladno z vašimi prizadevanji. Nikar ne tuhtajte o krivicah, ki se vam dogajajo, in zapletih, zaradi katerih ste v začaranem krogu. Osredotočite se zgolj na prihodnje aktivnosti in sedanjí trenutek. Več nežnosti in romantičnosti boste želeli. Obojega boste deležni v izobilju, vendar ne pozabite tudi sami vlagati veliko energije v odnose. Več kot boste dajali, več boste tudi sprejemali.

Vodnar

Imeli boste občutek, da vse, kar naredite, še vedno ni dovolj, da bi spravili stvari v pozitiven razplet. Nikar ne razmišlajte tako, saj se vsaka vaša akcija obrestuje in rodi tudi reakcijo. Verjetno ne takoj, ampak na malo daljši rok, o tem se boste zagotovo prepričali. Nekdo vas bo oviral, vendar ne zlonamereno. Zaščitniškega vedenja res ne potrebujete, dovolj ste samostojni, da vse izpeljete sami. Dovolj sta razumevanje in spodbuda.

Ribi

Merkurju, ki vstopi v vaš znak 14., se bo 18. pridružilo še Sonce. Preostala dva zvezznika imate v mogočnem Saturnu in svojem vladarju Neptunu. Kaotične razmere se bodo umirile in vzpostavili boste red, ki vas bo pomirjal. Tokrat res niste pripravljeni na nobena tveganja, želeli boste, da je vse predvidljivo. Vaša vitalnost bo iz dneva v dan boljša, kar se bo odražalo tudi na počutju. Idej, kako ravnati v prihodnje, vam ne bo manjkalo, upoštevajte tudi izjemno intuicijo, ki jo boste imeli.

HOROSKOP
JE ZA VAS PRIPRAVILA
ASTROLOGINJA **DOLORES**.

Nagradna križanka

	3K	DESETI MESEC	800	VRSTA PLAŠČA	... PASO JE VTEKSASU	ČEDEN, UREJEN	NJENA BLAGOVNA ZNAMKA JE NATURETA	ČISTA TEŽA BLAGA	PRIPADNIKA ITALOV	ZOBNA GNILOBA
	JEZUS KRISTUS		1							
	KAKOVOST									
	DAN (NEM.)				VNETJE SLUŽNICE SOSEDNI ČRKI					
	SLONOVI, MROŽEVI, PRISTANIŠČE V JEMNU					KNJIGI ZEMLJEVI-DOV	LOGARSKA D...NA GOSPA (ANG.)		ZLOG V MAKEDONUI ANG. KOMIK (ERIC)	
KRIŽANKA & UGANKE	VAKINIRAM	PECIVO IZ LISTNATEGA TESTA	VODILO, NAČELO	EVRO	RIBIČ, KI LOVI Z MREŽO	AMERIŠKI IGRALEC (JAMES) ZELO JEZEN				
SIR Z BELO PLESNJO							V CERKVI IGRAJO NA ORGLE	VRSTA MAMILA KRŠČANSKI ZAKRAMENT		AMERIŠKA TV SERIJA: ... NAŠEGA MESTA
TRAJAJOČ 1 URO							VELIKA ŽIVALSKA USTNICA		ENOTA ZA TRGOVANJE NA BORZI	
SENATORJI V STAREM RIMU							RIBIŠKA VRVICA	TROJE (SLADIC)	JAZ (LAT.) PRIZADEVANJE	8
TERAN JE KRAŠKO V...	11				KAR BOŠ V MILADOSTI SEJAL, BOŠ V STAROSTI ...		HLINJEN, NEPRISTEN		OREL BREZ VOKALOV SL. IGRALEC CAVAZZA	
MEDNARODNA OŽNAKA MAROKA			MODER (POG.)	PREMETANKA ... VON BISMARCK				ANTIČNO RAČUNALO		
Povsod z vami	PREPIR UKVARJATA SE S PSIHOLOGUJO					PREČKI NA LESTVI		ŠIBA NOVO MAŠO ... 42 AMERIŠKIH GALON		
OBLILA GA JE KURJA ...					DLAKA POD NOSOM	GERMANSKO PLEME AM. SKLAD. COPLAND		VOJAK, BOJEVNIK		
PRAZNOVANJE OB POROKI					7		DRŽAVNO TOŽILSKI SVET	MAKSIM GASP... OVREDNO TITA	KRAVJI IZTREBEK	EGIPT JE SOSED ...
ETIMOLOGUA JE RAZLAGA ... BESEDE	9						LUKA V ČRNI GORI PROSTORI ZA ŽIVALI		SMUČARSKI (ANG.)	
MEDMET SMEHA			PRAVO-SLAVNA CERKVENA PODOBA	DOLENJSKA REKA PREBIVALEC DANSKE			AMERIŠKI GLASBENIK (VANILLA)	PREVOZNO SREDSTVO NA DVEH KOLESIH	REPUBLIŠKI ZAVOD ČRESLOVINA	
RIMSKI PESNIK					KONČNICA ALKOHOLOV	4	NARODNA: ... FARNI CERKVICI	HANKS IN CRUISE SORTA JABOLK GOJIM UPANJE		
HRVAŠKA GORSKA POKRAJINA					RIMSKI BOG MORJA OČE (LJUBK.)			6	ČRNA, LEDENA, TURŠKA	
VERONIKA DESENIŠKA JE DRAMA ... ŽUPANČIČA						OBMOČJE OB EKVATORJU STEVE JOBS		10	IVJE (KNJIŽ) ENERGETSKI ZAKON	
VVSAKI TELESNI CELICI JE PODVOJEN										
TRNATA DREVESA					5		NAJDALIŠA JUŽNO-AMERIŠKA REKA			

Nagradna križanka

Nagradni razpis: 1., 2. in 3. nagrada – majica Novega tednika & Radia Celje.

Geslo iz številke 6: Vsak je svoje sreče kovač

Izid žrebanja:

1., 2. in 3. nagrado, majico Novega tednika & Radia Celje, prejmejo: Jože Žlaus iz Vojnika, Jožica Zapušek iz Štor in Stane Švent z Dobrne.

Nagrajencem čestitamo. Nagrade lahko dvignejo osebo na oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje v obdobju enega meseca.

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

Upoštevali bomo rešitve na kuponu, ki ga lahko pošljete po pošti ali prinesete v uredništvo. Geslo lahko pošljete tudi po elektronski pošti na naslov tajnistvo@nt-rc.si.

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do torka, 18. februarja.

SUDOKU 661												
	7	1	4							5	2	3
			8	1								
						3			1	9		
				7	4					8		
	6	3										
8										9	2	
2	4	6	1							8		
1			7	2								

SUDOKU 352												
	7			9					3	6		
				8								
	9								8	5		
8		7	2		5	9						
		3	1									
		5	9					6		3		
3					2							
								4	5	2		
6	2				7						9	

REŠITEV SUDOKU 660

3	1	2	7	8	4	5	6	9
4	7	6	9	5	3	8	2	1
9	5	8	1	6	2	3	7	4
5	6	1	4	2	7	9	8	3
2	9	4	6	3	8	7	1	5
7	8	3	5	9	1	6	4	2
1	3	9	8	4	6	2	5	7
8	4	5	2	7	9	1	3	6
6	2	7	3	1	5	4	9	8

REŠITEV SUDOKU 351

7	4	9	5	8	3	6	2	1
1	5	2	4	6	7	9	8	3
8	6	3	2	9	1	4	7	5
9	1	8	6	3	2	5	4	7
5	7	6	9	1	4	8	3	2
3	2	4	7	5	8	1	9	6
6	9	7	8	2	5	3	1	4
2	3	5	1	4	9	7	6	8
4	8	1	3	7	6	2	5	9

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11					

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

E-naslov: _____

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Telefon: _____

Velikost majice (obkrožite): S M L XL XXL

Podpis: _____

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izžreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli prekliče soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravke ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

Zasijale so celjske zvezde

S tradicionalno slovesnostjo in podelitvijo priznanj celjske zvezde je Mestna občina Celje pretekli konec tedna počastila slovenski kulturni praznik. Priznanje celjske zvezde občina podeljuje za dosežke na kulturnem področju v zadnjih dveh letih. Letošnja prejemnika priznanj sta plesalka Mojca Majcen in Muzej novejšje zgodovine Celje. Slavnostni govornik na prireditvi je bil režiser Luka Marcen.

Marcen je poudaril, da namen praznovanja kulturnega praznika nista le slavljenje in nagrajevanje, ki sta sicer izjemnega pomena, saj praznovati pomeni tudi vzeti si trenutek za premislek, refleksijo, oceno stanja in postavitev izzivov, zavez ter zahtev za prihodnost. Prepričan je, da je odgovornost umetnosti v vsakem človeku in da je umetnost privilegij skupnosti, ki iskreno dela za isto stvar.

Nagrade za življenjsko delo ni bilo

Priznanja celjske zvezde podeljujejo kolegij direktorjev javnih kulturnih zavodov v celjski občini, Zveza kulturnih društev Celje in celjska območna enota Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti. Podpredsednik komisije, ki je izbrala dobitnika priznanj, dr. Aleksander Žižek je dejal, da so prispele kandidature

pregledali s pomočjo temeljite analize, pri čemer so člani zanimali kreativnost, aktualizacija, inovativnost, presežnost, družbeni angažma. Pri odločitvi je pomembno tudi, kaj kandidatura pomeni za mesto Celje in širše kulturno-umetniško področje: »Komisija se je na podlagi teh meril odločila, da nagrade za življenjsko delo letos ne bo podelila. Tokrat je bila težka naloga, koga izbrati med izjemno uravnoteženimi predlogi in umetniško presežnimi avtorji ter avtorskimi kolektivi za dosežke na področju kulture v preteklih dveh letih. Na koncu smo se usklajeno odločili za podelitev dveh tovrstnih priznanj,« je pojasnil Aleksander Žižek.

Ples in Pelikan

Kot prva je priznanje iz rok župana Matije Kovača prejela Mojca Majcen, plesalka in balerina, ki se je plesni dejavnosti zapisala že v zgodnji mlado-

sti. V preteklih dveh letih je v sklopu različnih avtorskih projektov sodelovala in imela pomembne vloge na različnih festivalih v tujini in doma. Kot plesalka in koreografinja je sodelovala v vrhunskih predstavah, ki so bile prepoznane tako na lokalni kot tudi na širši ravni.

»Ples ni le moj poligon ustvarjanja, sanjanja, igranja, je tudi moj zdravnik, psiholog, šaman, moja zvezda vodnica. Ples je najbolj iskrena umetnost, telo in srce ne zmoreta laganja. Plesalci nimamo zunanega izzivalca, vedno smo sami sebi izzivalci,« je dejala Majcnova.

Priznanje celjske zvezde je prejel tudi Muzej novejšje zgodovine Celje za prenovu Fotohiše Pelikan. S prenovi, ki je vključevala tako zunanje kot notranje prostore, je obiskovalcem Fotohiše Pelikan omogočen pogled skozi zgodovino in dediščino fotografije od

Letošnja prejemnika priznanj celjske zvezde sta plesalka Mojca Majcen in Muzej novejšje zgodovine Celje.

konca devetnajstega stoletja do danes v pristnem okolju, obenem je predstavljena tudi meščanska bivalna kultura v tem času. V sklopu prenove

so v kleti uredili tudi galerijske prostore, ki so namenjeni predstavitvam fotografske dediščine ter sodobne fotografske ustvarjalnosti in umetno-

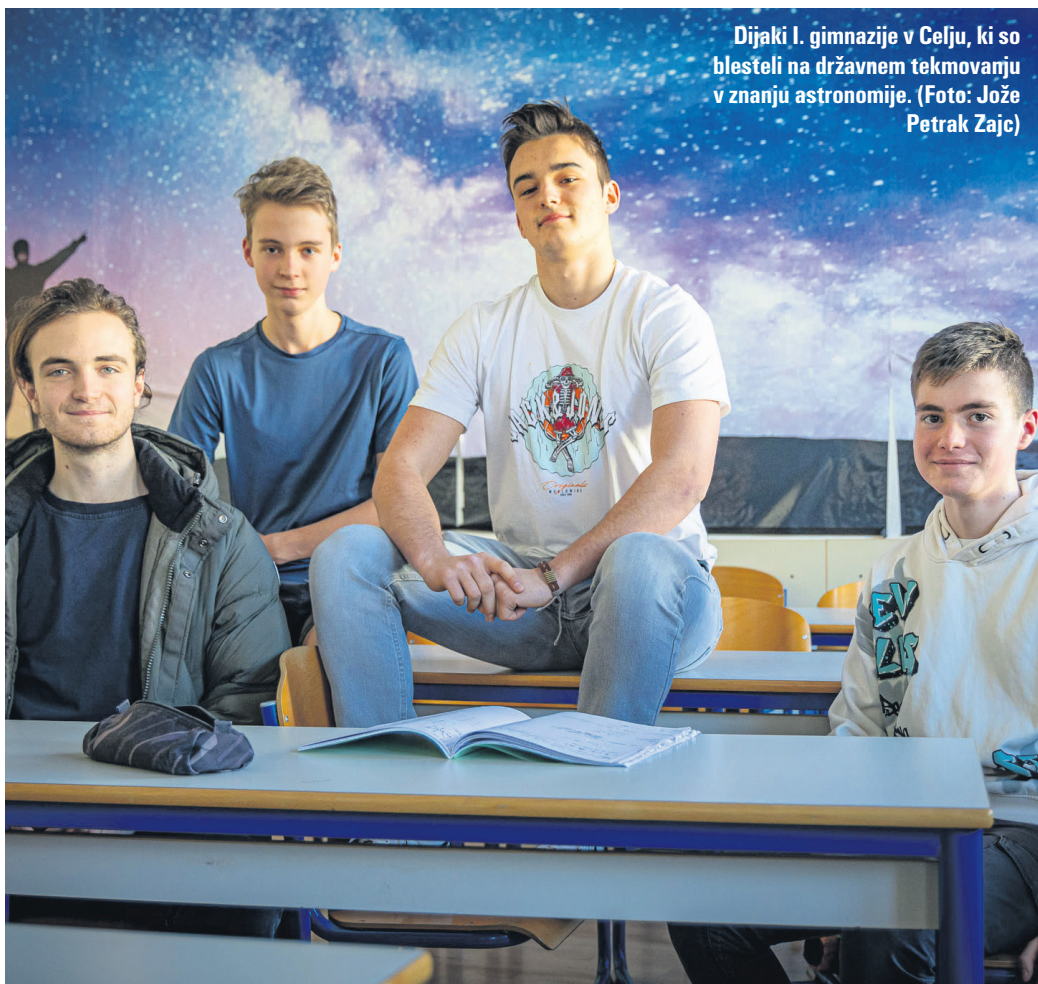
sti. Priznanje je prevzel dr. Tonček Kregar, direktor Muzeja novejšje zgodovine Celje. SIMONA ŠOLINIČ, Foto: Andraž Purg

Slavnostni govornik je bil režiser Luka Marcen.

Praznični večer kulture, ki ga je kot scenaristka in režiserka zasnovala Mateja Kokol, so oblikovali mladi celjski umetniki Vita Kovše in Leon Firšt z glasbo, solistka Lara Oset, s scensko postavitevijo in tehnično podporo Darjan Domadenik, program sta povezovala igralca Eva Stražar in Lovro Zafred.

Dijaki I. gimnazije v Celju, ki so blesteli na državnem tekmovanju v znanju astronomije. (Foto: Jože Petrak Zajc)

Potopljene vasi nagrajene

Zavod za turizem Šaleške doline je s projektom Skrivnosti potopljenih vasi osvojil 3. mesto na prestižnem tekmovanju za nagrado Jakob. Letošnje tekmovanje je bilo osredotočeno na inovativno uporabo digitalizacije pri ohranjanju naravne in kulturne dediščine.

Nagrada Jakob, ki jo vsako leto podeljuje sejem Alpe-Adria, je znana po svoji zavezanosti k spodbujanju inovativnosti in odličnosti v turistični industriji. Kot so predstavniki Zavoda za turizem Šaleške doline navedli v sporočilu za javnost, so nagrado prevzeli z globokim spoštovanjem do rudarskega poklica in rudarske dediščine. Turistični produkt Skrivnosti potopljenih vasi združuje sodobne digitalne tehnologije in ohranjanje kulturne dediščine. Obiskovalci s pomočjo inovativnih pristopov spoznajo zgodbo potopljenih vasi Šaleške doline in njihovo zgodovinsko bogastvo, kar projekt postavlja v vrh trajnostnih turističnih rešitev v Evropi. Doživetja je ocenjevala strokovna žirija, ki so jo sestavljali priznani strokovnjaki, med njimi prof. dr. Janez Bogataj, dr. Bojana Rogelj Škafar, doc. dr. Tanja Lešnik Štuhec in Aleš Pevc. Prvo mesto med finalisti je sicer osvojil Virtualni muzej rudarstva Trbovlje, drugo mesto pa je osvojila Kurentova hiša s Ptujja. BF

Predstavniki Zavoda za turizem Šaleške doline so nagrado prejeli z globokim spoštovanjem do rudarskega poklica. (Foto: ZTŠD)

Žiga posegel po zlatu

Žiga Vučajnk, dijak 4. letnika I. gimnazije v Celju, je že četrto leto zapored osvojil zlato priznanje na državnem tekmovanju v znanju astronomije za Dominkova priznanja.

Žiga je na tekmovanju prejel tudi pohvalo in povabilo na priprave za tekmovanje, na katerem bo imel priložnost izpopolnjevati svoje znanje in se pripraviti na zahtevno astrofizikalno olimpijado, ki bo letos v Indiji. Dijak, ki smo ga nedavno podrobneje predstavili na straneh Novega tednika, je Slovenijo lani zastopal na astrofizikalni olimpijadi v Braziliji, kjer je osvojil srebrno medaljo. Na I. gimnaziji v Celju so ponosni tudi na Lovra Kolarja, dijaka 1. letnika, ter na dijaka 2. letnika Vala Čokla in Vala Fileja, ki so se z državnega tekmovanja vrnili s srebrnimi priznanji. TS